

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 14 ЖОВТНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 41

VOL. CXII

FRIDAY, OCTOBER 14, 2005

No. 41

Катерина Ющенко - почесний гість Чикаго Приємні спомини і незабутні зустрічі Першої леді України

Едвард Снайдер (зліва) і Дон Ренделл вручають випускниці Чикагського університету Катерині Ющенко цінний подарунок за її успіхи на гуманітарній ниві. Фото: Dan Dry/UCGSB

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Протягом 6–8 жовтня відбулася візита дружини Президента України Катерини Ющенко до Чикаго і ці три дні перебування у рідному місті Першої леді були сповнені важливими зустрічами і яскравими подіями.

Упродовж понадстолітньої історії еміграції українців до Америки українські родини дарували американському суспільству своїх талановитих синів і дочок, які збагатили і продовжують збагачувати світову скарбницю культури і науки. В довгій низці заслужених імен відтепер стоятиме й ім'я Катерини Ющенко-Чумаченко, яку під час цієї візити Бізнес-школа Чикагського університету вдостоїла „Нагороди видатного випускника в галузі суспільної діяльності 2005 року”. З авдиторії цього славного навчального закладу, який Катерина Чумаченко закінчила в 1986 році, вийшло 78 Нобелівських лавреатів, з них шість – саме з Бізнес-школи. Кожного року університет влаштовує традиційну зустріч зі своїми випускниками, під час якої відбувається церемонія вручення нагород. Нагорода, яку одержала Катерина Ющенко-Чумаченко, надається тим колишнім студентам, котрі виявили себе цілеспрямованими і результативними в сфері благодійності чи іншої громадської діяльності.

Понад півтора тисячі випускників та представників професорсько-викладацького складу університету 7 жовтня вітали, стоячи, теплими оплесками Першу леді України Катерину Ющенко. Представляючи номінантку, декан Бізнес-школи університету Едвард Снайдер високо оцінив діяльність колишньої студентки у її прагненнях бачити Україну демократичною державою, у її практичних кроках до покращення життя в самій Україні. Президент університету Дон Ренделл вручив Катерині „Срібну чашу” – університетську відзнаку 2005 року.

Вродлива українка, з великим зворушенням, ледве стримуючи почуття, звернулася до при-

сутніх з високої трибуни своєї „alma mater”. Вона зазначила, що отримання цієї високої відзнаки є для неї великою честю: „Я вважаю, що ця нагорода – для всього народу України, а не лише для мене особисто”. Пані Катерина згадала свої студентські роки, які в часі збіглися з трагічними подіями в Чорнобилі. Вже тоді вона починала активно звертати увагу ділового товариства до цієї теми і до багатогранного змісту слова „Україна”. З плином часу українські питання стали питаннями її життя. Дружина Президента України наголосила, що сьогодні усім відомо, що Україна є і „є в Європі”, що Україна заявила про себе світові під час президентських виборів 2004 року, а тепер, при доброзичливій підтримці світового товариства, рухається до європейських стандартів економічного і політичного життя, розв'язуючи нагрілі суспільні проблеми.

Дні візити К. Ющенко-Чумаченко в Чикаго дали нові підстави вірити, що всі українські проблеми будуть врешті успішно розв'язані. Під час відвідань Першою леді України відомих медичних центрів Чикаго – „The Schreiners' Hospital for Children”, „Ronald MacDonald Children's Hospital”, медичного центру „Rush University”, зустрічей з лікарями та керівниками цих закладів йшла дуже конкретна мова щодо співпраці з українськими лікарями у рамках програми „Від лікарні до лікарні” Міжнародного благодійного фонду „Україна – 3000”, зокрема щодо переймання цінного американського досвіду в лікуванні багатьох важких дитячих хвороб. І вже в листопаді четверо українських лікарів навчатимуться у своїх американських колег.

Цікавою і результативною була зустріч з лікарями благодійної міжнародної фундації „Global Medical Foundation”, лікарі якої побували з кількома гуманітарними місіями у лікарнях Львова та Івано-Франківська, а вже напри-

(Продовження на стор. 11)

Пакистан, Індію та Афганістан вразив потужний землетрус

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – В пам'яті великої частини людства цей 2005 рік закарбується роком частих, сильних і несподіваних природних забурень та людських насильств. Згадати б хоча Чечню, Афганістан, Ірак, Індонезію, Росію, країни Африки та інші, де зі злої людської волі загинуло тисячі осіб. Коли ж мова про природні стихії, то треба згадати повені в Європі, цунами в Азії, зсуви ґрунтів у Центральній Америці, гурагани та лісові пожежі у США, а останніми днями – землетрус, що 8 жовтня навістив Пакистан, Індію та Афганістан.

Влада у Пакистані повідомила, що внаслідок землетрусу загинула велика кількість осіб, зокрема на півночі Пакистану число жертв сягає 30–40 тисяч осіб, поранені щонайменше 42 тисячі. Речник пакистанського війська Гавкат Султан повідомив, що землетрус спричинився до масових руйнувань і визначився як загальнонаціональна трагедія. Епіцентр землетрусу, силою 7.6 за шкалою Ріхтера, найсильніше вразив адміністровану Пакистаном частину Кашміру.

Пакистанські військові розпочали широкомаштабну рятункову акцію в Кашмірі і північно-західній прикордонній провінції. До регіону були надіслані гелікоптери з медичним забезпеченням та порятунковими бригадами. Місцеві лікарні приведено до стану підвищеної готовності, засновано медичні наметові містечка.

У сусідній з Пакистаном Індії загинули близько 1,300 осіб. Індійське військо відповідно провадило порятункові акції в адміністрованому Індією Кашмірі. Рятувальні роботи там координують представники ООН.

(Продовження зі стор. 3)

Мільйони Березовського все ближче до правди...

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Вже понад місяць ролю додаткового подразника й без того складного і напруженого політичного життя в Україні виконує інформація, кинута в ЗМІ лукавою рукою Леоніда Кравчука – про те, нібито російський олігарх Борис Березовський фінансував президентську кампанію Віктора Ющенка (див. „Свободу” з 25 вересня, ч. 38 і з 7 жовтня, ч. 40). Фігурувала солідна цифра – 15 мільйонів доларів. Відразу ж у своїй першій заяві (14 вересня на прес-конференції в Києві) Л. Кравчук з неприхованим ентузіазмом припустив, що та справа може закінчитися імпічментом Президента В. Ющенка – і вже саме це припущення промовисто каже нам, що вся політична реакція на Помаранчеву революцію, зокрема і особливо есдеки, спить і мріє про повалення нової влади. Л. Кравчук з таким тріумфом розмахував над своєю головою платіжними дорученнями, ніби імпічмент є лише питанням часу.

Але ще того самого дня, 14 вересня, Б. Березовський великою мірою спростував сенсаційну заяву Л. Кравчука: мовляв, так, це наші платіжні доручення, однак, на яку адресу пішли гроші, я не говорив Кравчукові.

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

С. Головатий став міністром юстиції

КИЇВ. – Президент Віктор Ющенко 7 жовтня призначив Сергія Головатого міністром юстиції. Новопризначений міністер С. Головатий до недавнього часу був членом фракції Блоку Юлії Тимошенко. Його було виключено з фракції, оскільки всупереч рішенням фракції він підтримував кандидатуру прем'єра Юрія Єханурова. З 1995-го по 1997 рік С. Головатий вже обіймав посаду міністра юстиції. Він також був представником Миколи Мельниченка в Європейському суді з прав людини у питанні позбавлення його права кандидувати у парламент, та представником Лесі Гонгадзе у справі про вбивство її сина. Раніше посаду міністра юстиції обіймав Роман Зварич, якого було звільнено у зв'язку з відставкою Кабінету міністрів.

Збільшується відсоток користувачів інтернетом

КИЇВ. – В Україні інтернетом регулярно користуються 18 відсотків українців, а їхня кількість протягом року виросла у два рази. Такі висліди опитування, проведеного компанією „GfK-USM“. Опитування проводилося серед 1000 осіб у віці від 15 до 59 років. Протягом останніх 4-ох тижнів інтернетом користувалися щонайменше один раз 77 відсотків опитаних. Кількість користувачів 41-59 років збільшилося за рік з 3 відсотків до 10 відсотків. Чоловіки є регулярними користувачами в 20 відсотках випадків, жінки – в 17 відсотках. Відповідно до опитування, старші користувачі використовують інтернет для праці (електронна пошта, новини, сторінки органів влади), а молодь – для розваг і пошуку інформації. На праці інтернетом користуються 32 відсотки опитаних, вдома – 24 відсотки.

Створено комісію „Ющенко-Путін“

МОСКВА. – Президент Російської Федерації В. Путін підтримав пропозицію секретаря РНБО України Анатолія Кінаха створити Раду інвесторів на базі Українського і Російського союзів промисловців і підприємців. Про це йшлося на зустрічі Президента РФ і секретаря РНБО у Москві 10 жовтня. Під час зустрічі було погоджено регламент діяльності міждержавної комісії зі співпраці України та Росії під керівництвом В.Ющенка та В.Путіна. Сторони домовилися до 1 листопада сформувати робочі органи комісії, затвердити їх склад та порядок денний праці з тим, щоб комісія високого рівня якомога скоріше змогла розпочати конкретну працю. Змістом діяльності міждержавної комісії „Ющенко-Путін“ має стати поглиблення рівноправної взаємовигідної співпраці двох країн.

Підписано секретний план з розслідування справи Гонгадзе

КИЇВ. – Генеральний прокурор України Святослав Піскун 12 жовтня заявив про підписання секретного плану слідчих оперативних дій з розслідування другого етапу справи про вбивство журналіста Георгія Гонгадзе. „Зараз затверджений

підписаний С. Піскуном, Ю. Луценком (міністер внутрішніх справ), І. Дрижчаним (голова СБУ) план слідчо-оперативних дій у справі Г. Гонгадзе. Він секретний, товстий і визначає, що треба зробити для того, щоб закінчити другий етап – встановити замовників, організаторів злочину“, – сказав він.

Р. Зварич хоче бути захисником П. Порошенка

КИЇВ. – Колишній міністер юстиції Роман Зварич заявив 11 жовтня, що буде адвокатом экс-секретаря Ради національної безпеки і оборони Петра Порошенка у справі, яку проти нього порушила Генеральна прокуратура. Р. Зварич сказав, що справа П. Порошенка має політичний, а не кримінальний підтекст, і назвав порушенням процесуального законодавства те, що П. Порошенко дізнався про заведену проти нього кримінальну справу зі засобів масової інформації, а не від прокуратури. Сам П. Порошенко повідомив через свою прес-службу, що буде оскаржувати в суді постанову Генпрокуратури. 10 жовтня прес-служба Генпрокуратури повідомила, що кримінальну справу щодо П. Порошенка порушено за протидію законній господарській діяльності двох підприємств, які зводили будинок по вул. Грушевського, 9-а, у Києві.

„Time“ включив українку до списку „європейських героїв“

КИЇВ. – Європейське видання американського журналу „Time“ склало свій список героїв Старого Світу, до якого потрапила і перекладач Наталя Дмитрук, яка прославилася своїм сміливим вчинком під час Помаранчевої революції, коли, перекладаючи для глухих повідомлення про вислід виборів, повідомила, що він зфальшований. „Вони зважилися протистояти труднощам, яких інші намагаються уникати, нагадуючи нам про те, як багато може зробити одна особа навіть перед обличчям негараздів“, – сказано в „Time“ про людей, які потрапили до списку 36 „європейських героїв“.

Плівки М. Мельниченка віддали С. Піскунові

КИЇВ. – Фонд громадських свобод Бориса Березовського 7 жовтня передав 700 годин плівок Миколи Мельниченка в Генпрокуратуру, повідомив керівник Фонду Алекс Гольдфарб. „Я дав додаткові свідчення у справі Георгія Гонгадзе слідчим Генпрокуратури Романові Шубіну і Юрієві Гищенку, і мова йшла про те, що у свій час наш Фонд передав у СБУ диски з 700 годинами розмов Леоніда Кучми, які ми, у свою чергу, одержали в 2002 році від М. Мельниченка“, – сказав він. За словами А. Гольдфарба, слідчі Генпрокуратури попросили його ще раз розповісти, яким чином ці матеріали опинилися у Фонді і як вони були передані в СБУ. А. Гольдфарб пояснив, чому плівки М. Мельниченка 26 квітня 2005 року були передані саме в СБУ. „Ми тоді звернулися до української сторони з питанням, куди нам це віддати, і з бюра В. Ющенка ми одержали прохання віддати їх у СБУ, що й було зроблено“, – сказав він. Однак, як виявилось пізніше, передання цих матеріалів не було належним чином оформлено.

Тепер ці матеріали передані в Генпрокуратуру „для того, щоб вони були використані для юридичних дій“ – сказав А. Гольдфарб.

В. Ющенко побував у Львові

ЛЬВІВ. – 6 жовтня Президент Віктор Ющенко перебував у Львові з одноденною робочою візитом. На летовищі Президент оглянув новий вдосконалений модель автобуса для перевезення пасажирів виробництва Львівського автобусного заводу. У Львові В. Ющенко взяв участь у пленарному засіданні П'ятого міжнародного економічного форуму „Україна-ЕС“, котрий проходив від 5 до 7 жовтня, а також оглянув виставку „Інвестиції та нерухомість „Україна-ЕС“. У згаданому форумі взяли участь представники 22 країн світу. На інвестиційному ярмарку представлені проєкти на 4 мільярди доларів. Найбільша увага на форумі приділялася розвитку інфраструктури кордону, зокрема збільшенню кількості переходів на українсько-польському кордоні, створенню транспортної мережі, будівництву складів. Крім того, Президент взяв участь в церемонії присвоєння статусу Національного Львівському академічному театрові опери і балету ім. Соломії Крушельницької і в народному вічі та провів зустрічі з керівництвом Львівської області та міста Львова.

Українці позмагаються за право побудувати НПЗ

ЛЬВІВ. – Компанії „Арголід“ (Львів), „СТІК“ (Київ) „ComOxy LLC“ (США) і „Bortex Enterprises“ (США) хочуть побудувати нафтопереробний завод (НПЗ) у Бродях потужністю 8 млн. тонн нафти на рік. Проєкт передбачає будівництво нового нафтопереробного заводу з глибиною переробки нафти понад 90 відсотків у складі наявного агропромислового інтегрованого комплексу. Загальна інвестиційна вартість проєкту сягає понад 3 млрд. доларів. Термін здійснення першої черги проєкту – 2-5 років. Нафтопереробний завод розраховано на постачання сировини з близькосхідних і каспійських джерел, з частковим використанням російської нафти. Відповідно до проєкту, новий НПЗ буде випускати весь спектр нафтопродуктів, зокрема автомобільну бензину, дизельне й авіаційне паливо, бітуми й інше. Компанії разом з інститутом „Львівдіпронафтохем“ розробили попереднє техніко-економічне обґрунтування будівництва нового комплексу. 6 жовтня, на економічному форумі „Україна-ЕС“, що відбувся у Львові, підписано меморандум між цими компаніями і „Нафтогазом України“, за участі Президента Віктора Ющенка. У серпні Кабінет міністрів доручив Міністерству палива й енергетики до грудня 2005 року розробити і подати йому на розгляд план будівництва високотехнологічного НПЗ і добудування нафтопроводу „Одеса-Броди“ до польського Плоцька.

Зустрічі Ю. Єханурова з керівниками НАТО і ЕС

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Юрій Єхануров під час своєї першої візити до Брюсселя зустрічався з керівниками Євросоюзу і НАТО. 6 жовтня, про-

мовляючи на міжнародній конференції „Україна дивиться в майбутнє: на шляху реформ“, український прем'єр-міністер, заявив, що уряд має насамперед забезпечити стабільність в економіці. Ю. Єхануров наголосив на тому, що будуть створені сприятливі умови для чужоземних інвесторів та захисту їхньої діяльності в Україні. За його словами, саме інвестиційні ресурси є джерелом прискорення економічного зростання. Український прем'єр також повторив, що розмова про реприватизацію покладено край. Ю. Єхануров заявив на конференції, що, на його думку, Україна буде членом СОТ до кінця року, і пообіцяв, що уряд найближчими днями завершить підготування законодавства щодо цього процесу. Тим часом міністер економіки України Арсеній Яценюк, який також промовляв на конференції у Брюсселі, повідомив, що для завершення переговорного процесу про вступ до СОТ Україні необхідно підписати ще 10 двосторонніх протоколів про взаємний доступ на ринки товарів і послуг.

Перший в Україні музей пива

ЛЬВІВ. – 14 жовтня на одній з найстаріших броварень України і Європи – „Львівській пивоварні“ – відкриють перший в Україні Музей пивоваріння. Його відкриття присвячене 290-річчю заснування броварні. Створювати музей розпочали ще 2003 року. Серед унікальних експонатів музею – Книга рецептур початку ХХ століття, за якою можна простежити процес варіння пива, статут Львівського акційного товариства броварів 1897 року, відома гальба „Зоська“ кінця ХІХ-початку ХХ ст., понад 30-тисячна колекція пивних етикеток. Відвідувачі зможуть побачити старовинні процеси виробництва пива та дегустувати його в спеціальних залах. За кордоном такі музеї є одними з найпопулярніших місць для туристів. Ювілейне святкування 290-річчя „Львівської пивоварні“ та урочистості з нагоди відкриття Музею пивоваріння відбудуться на самій броварні у вигляді дійства 1715 року, коли бургмістер дав дозвіл на створення цеху пивоварів, яким започаткували офіційне формування першої пивоварні в Україні.

В Умані – паломництво гасидів

УМАНЬ. – Понад 14 тисяч юдейських паломників зібралися в Умані (Черкаська область), щоб відсвяткувати там Новий рік за юдейським календарем. В Умані похоронено засновника однієї з гасидських течій юдаїзму рабина Нахмана. Упродовж двох століть гасиди світу, кількість яких сягає декількох десятків тисяч, з'їжджаються сюди, щоб помолитися своєму пророкові. За єврейським літочисленням, яке веде від створення світу, почався 5766 рік. Під час ранкового Богослужіння 4 і 5 жовтня в усіх синагогах звучав шофар. Сурмлення в шофар (баранячий ріг) – найважливіша заповідь свята. Тора називає цей день днем звуків сурми. Слухати шофар – важлива заповідь для всіх євреїв у всіх країнах і всіх поколіннях.

За повідомленнями інформаційних агентств

Мільйони...

(Закінчення зі стор. 1)

Відповідальні особи з оточення В. Ющенка (М. Мартиненко, О. Рибачук та ін.) негайно відкинули спробу Л. Кравчука скомпрометувати Президента, а наступного дня, 15 вересня, й сам В. Ющенко через свою пресову службу розповсюдив рішуче спростування, запевнивши українське суспільство, що він нікого не просив фінансувати його виборчу кампанію, бо в цьому не було найменшої потреби: її фінансував весь народ України.

Усіх спростувань, навіть найясніших і найдоказовіших, не почули ті, хто не хотів чути. Наприклад, комуністи, стали вимагати визнати висліди президентських виборів 2004 року незаконними, додавши до брудних чуток і пліток ще одну – нібито Конгрес США виділив на виборчу кампанію В. Ющенка 60 мільйонів дол.

На плечі нещасних народних депутатів, які все більше мусять уподібнюватися до детективів і слідчих, впало ще й це розслідування: фінансував чи ні Б. Березовський кампанію В. Ющенка?

Російський олігарх це схвалює: кожне таке розслідування є ознакою відкритого суспільства.

5 жовтня в британському місті Картер-Рак відбулася зустріч Б. Березовського з членами слідчої групи Верховної Ради Юрієм Соломатиним (з фракції комуністів), Ігорем Шурмою (з фракції СДПУ(о)) та Михайлом Поживановим (позафракційний). Ось як вони передають свідчення Б. Березовського:

„Чи фінансував я компанію пана Ющенка? Ні, тому що закон не дозволяє мені фінансувати виборчу кампанію з-за кордону. Я ж знаю закон і знаю, що все я чинив у межах закону. Тому я не коментував у пресі платіжки через Інтернет. Я не міг коментувати, що сталося з цими грошима. Платежі здійснювалися від контрольованих мною компаній, але я не знаю, як використовувалися гроші. Я не контролював компанії-отримувачів...“.

Б. Березовський передав цим членам слідчої комісії ВР додаткові платіжні доручення на 6 мільйонів доларів, однак, як повідомив М. Поживанов, олігарх відмовився ставити свій підпис на тих платіжках. „Платіжки не сто-

суються української сторони. Це перерахунки з однієї компанії в іншу. Це навіть не виборчий фонд Віктора Ющенка... І жодного підтвердження, навіть власної печатки чи підпису пан Березовський не поставив“, - зазначив Поживанов.

Водночас І. Шурма, заступник В. Медведчука по партії і зятий противник „помаранчевих“, заявив, що Б. Березовський визнає свої „тісні контакти“ з оточенням В. Ющенка, проте відмовився відповісти, з ким саме мав ці контакти.

Відразу ж після цього слухання у ВР депутат Степан Гавриш сказав у розмові з журналістами, що Б. Березовський у 2003-2004 роках виділив на Україну 21 мільйон доларів, а трохи раніше – 25 мільйонів Росії та Латвії, також, як і у випадку з Україною, на підтримку демократичних процесів. С. Гавриш додав, що 10 з 14 платіжних документів датовані з липня по грудень 2004 року.

У вівторок, 11 жовтня, в Києві відбувся дуже цікавий круглий стіл на тему: „Любовний трикутник: Ющенко, Тимошенко, Росія“. Виступаючи на ньому, директор соціологічної служби „Український барометр“ Віктор

Небоженко назвав суперечливі заяви і вислови Б. Березовського щодо фінансування виборчої кампанії Віктора Ющенка „марними намаганнями впливати на російський політикум через Україну“. За його словами, Б. Березовський прагне перетворити Україну на „власну офшорну політичну зону“. „Все, що він тут говорить – дав гроші – не дав гроші, тут бачив – тут не бачив – це, ймовірно, є якоюсь спробою поговорити по душах з Путіним. Це якийсь невідомий шаманський діалог з президентом Росії“, - зазначив В. Небоженко і ствердив, що цей діалог Березовському не вдається, але й до української політики олігарх жодного стосунку не має.

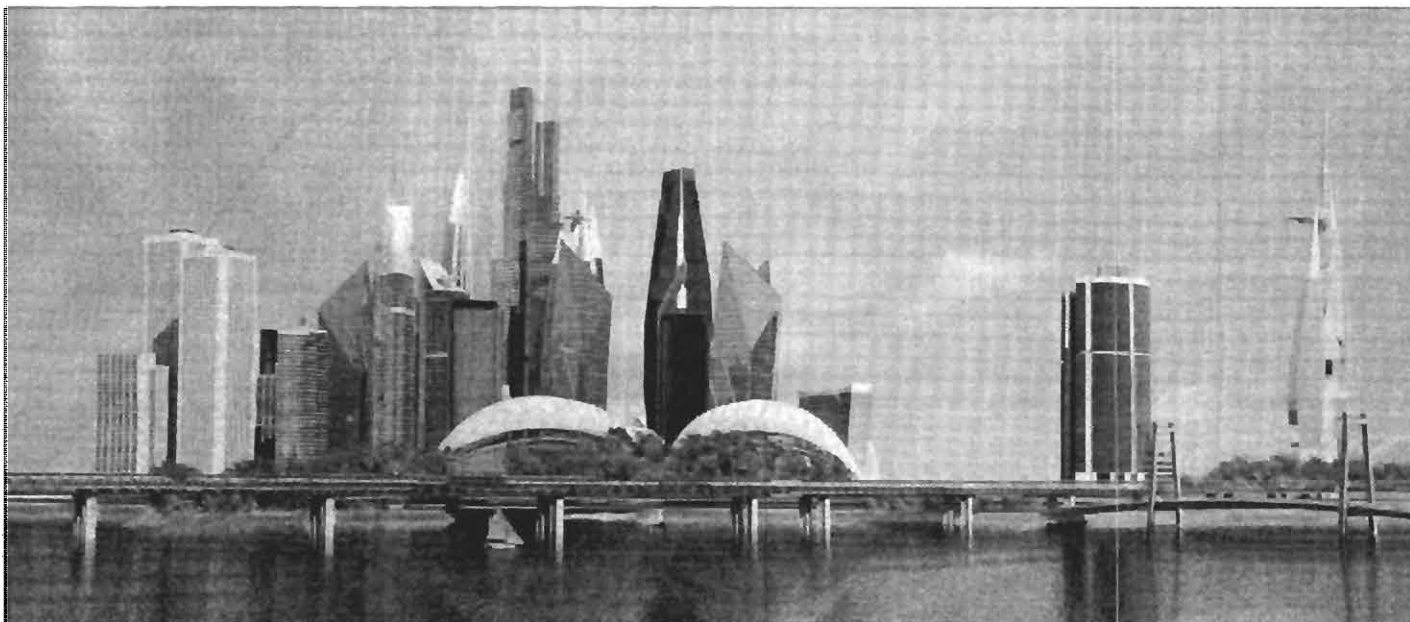
Не тяжко передбачити, що ворушити цю історію, намагаючись перетворити її на ще одну рану в політичному організмі України, ревно далі будуть есдеки і комуністи. Петро Симоненко, провідник останніх, вже винайшов свіжу нитку, котра, на його думку, має привести до нових доказів і проти В. Ющенка, і проти експрем'єра Юлії Тимошенко. Головний комуніст України запевняє, що Б. Березовський пропонував Ю. Тимошенко поділити між ними двома прибуток, отриманий від реприватизації великих підприємств в Україні.

З заяви П. Симоненка випливає, нібито Б. Березовський підтвердив автентичність свого листа до прем'єра Ю. Тимошенко, датованого 29 травня 2005 року. „Лист Березовського – це підтвердження факту політичної змови між ним і командою Тимошенко-Ющенко, за якою в обмін на фінансову підтримку виборчої кампанії Ющенка, БАБ (тобто Борис Абрамович Березовський – Ред.) розраховував повернути собі втрачений політико-економічний вплив на пострадянському просторі“, - сказав П. Симоненко.

Вся це „розслідування“ в найближчому майбутньому, швидше за все, обростатиме новими деталями, як і кожен випадок, пов'язаний з великими грошми. Залишається спостерігати за далішим розвитком подій.

За повідомленнями ЗМІ

У Києві незабаром буде майже як в Нью-Йорку

КИЇВ. – 8 жовтня, в приміщенні заводу „Арсенал“, відбувся огляд глобальних архітектурних проєктів розвитку Києва. На фото: проєкт ділового центру „Київ-Ситі“, який планують будувати на Рипаківському острові.

Фото УНІАН

Пакистан...

(Закінчення зі стор. 1)

У Пакистані оголошена триденна жалоба. Порятункові зусилля погіршувалися зсувами ґрунту на гірських дорогах і перерваністю телефонних ліній.

Місто Балакот поблизу кордону було майже цілковито зрівняно з землею. Через два дні після потужного землетрусу 10 жовтня, влада у Пакистані відкрила дорогу до міста Музафарабад – столиці пакистанської частини Кашміру. Вантажівки з харчами та ліками почали прибувати до міста, де, за словами офіційних осіб, загинуло 11 тисяч осіб. Майже все населення провело два дні під відкритим небом, без чистої води і санітарних умов. Мешканці міста продовжують голими руками розбирати уламки, шукаючи вцілілих.

Селища та міста, вражені стихійним лихом, було відрізане від зовнішнього світу зсувами ґрунту.

До Кашміру надходить масова

допомога – десятки вантажівок з харчами, водою і медикаментами, хоч сильні зливи, густі тумани та зруйновані дороги значно ускладнюють проведення рятувальних робіт. П'яту добу сотні тисяч людей залишаються під відкритим небом, без їжі, води та медикаментів. Авіація НАТО почала доставу гуманітарних вантажів з Європи. 12 жовтня до Пакистану прибув перший літак з допомогою з сусідньої Індії. Сподіваються також, що прибуде устаткування для відкопування людей з-під завалів.

Організація Об'єднаних Націй звернулася зі закликом до міжнародної спільноти виділити гроші для задоволення негайних, життєво необхідних потреб потерпілих.

Поміж людей зростає почуття гніву через зволікання з наданням негайної допомоги, оскільки сотні родин проводять вже декілька ночей поспіль просто неба під дощем, без води та їжі.

Багато країн світу відповіли на заклик Пакистану надати допомогу наметами, ковдрами, ліками та

вертольетами, щоб досягти ізольованих районів.

США, які мають велику авіабазу в сусідньому Афганістані, надіслали 8 вертолетів.

Координатор допомогівих зусиль ООН Ян Еланд каже, що Пакистан попросив ООН керувати допомогівими зусиллями. За словами представника ООН, без даху залишилися сотні тисяч, можливо мільйони людей.

Індія, попри те, що сама постраждала від землетрусу, запропонувала свою допомогу Пакистанові.

Тим часом 4 жовтня гураган „Стен“ у Гватемалі перетворив цілі села на цвинтарі. Військові та рятувальники зуміли добратися до розташованих на заході країни, поблизу мексиканського кордону, селищ, що сильно потерпіли від „Стену“. Місцеві мешканці, котрим пощастило вижити, просять уряд визнати селища братськими могилами. Найбільших збитків зазнали села індіанців майя. Зруйновано поселення Панабах і Цанчах

на березі озера Атїтлан, де живуть нащадки майя, яких відвідували туристи. У селі Панабах знайдено тіла 77 мешканців, ще 250 вважають зниклими безвісти. Подібна ситуація й у селищі Цанчах, розташованому неподалік.

А загалом, за останніми офіційними даними, у Гватемалі „Стен“ забрав життя 652 осіб, у Сальвадорі – 71, у Мексиці – 17, у Нікарагуа – 10, у Гондурасі – 4, у Коста-Ріці – 2.

На суші циклон швидко втратив силу і перетворився з гурагану першої категорії у тропічну бурю. Найбільшого збитку завдали принесені циклоном зливи, що спричинилися до зсувів, які знищували цілі села.

Одразу ж після трагедії США, Мехіко та Колумбія спрямували в ці райони гелікоптери для допомоги в проведенні рятувальних акцій та продуктів харчування, ковдри, медичне устаткування.

Пошукові роботи тривають.

Х.В.-Ф.

АМЕРИКА І СВІТ

Обрано п'ятьох непостійних членів Ради Безпеки ООН

НЮ-ЙОРК. – Республіку Конго, Гану, Катар, Словаччину, а також Перу обрано 10 жовтня на дворічний термін непостійними членами Ради Безпеки ООН. Голосування за чотирьох із п'яти включених до списку країн проходило на безальтернативній основі. Водночас, під час голосування за країну, яка представлятиме Латинську Америку і Карибський басейн, за Республіку Перу було подано 144 голоси, за Нікарагуа – 43. З 1 січня 2006 року обрані країни протягом двох років будуть виконувати обов'язки непостійних членів РБ ООН поряд із Аргентиною, Данією, Грецією, Японією та Танзанією, термін мандату яких минає наприкінці 2006 року. Постійними членами РБ ООН, що мають право вето, є США, Росія, Великобританія, Франція і Китай.

К. Райс прибула до Центральної Азії

АЛМАТИ, Казахстан. – Секретар Державного департаменту США Кондоліза Райс 11 жовтня прибула до киргизької столиці Бішкеку в рамках триденного турне країнами Азії. У Бішкеку К. Райс обговорила з президентом К. Бакієвим та прем'єр-міністром Ф. Куловим перебіг демократичних реформ. Після Киргизстану держсекретар США відвідає Казахстан, де відбудуться її переговори з президентом Н. Назарбаєвим. 10 жовтня К. Райс закликала керівництво країни забезпечити вільні і чесні президентські вибори, які мають відбутися 4 грудня. Глава американського зовнішньополітичного відомства відвідає також Таджикистан, Афганістан і, можливо, постраждалий від землетрусу Пакистан. Упродовж триденної поїздки К. Райс обговорюватиме питання безпеки та підтримуватиме демократичні і вільно ринкові реформи. Саме в галузі реформ узбецький уряд виявляє негативні тенденції. Чотири роки тому, після того як США бомбардували Талібан в сусідньому Афганістані, Узбекистан став одним з найближчих регіональних союзників Вашингтону у війні з тероризмом, надавши США військову базу для афганських акцій. Це підходило узбецькому президенту І. Карімову. Більшість оглядачів вважають, що справжньою причиною антиурядових настроїв в Узбекистані є репресії та неефективна економічна політика. США та Євросоюз засудили застосування Узбекистаном сили проти демонстрантів у місті Андіжан у травні ц.р. Президент І. Карімов тепер знову повернувся до Росії, знаючи, що президент В. Путін підтримуватиме його незалежно від стану з правами людини чи демократичних реформ.

Вручено „Букерівську премію“

ЛОНДОН. – У Великобританії 10 жовтня відбулося вручення міжнародної літературної нагороди „Букерівська премія“. Цього року премію отримав ірландець Джон Банвіл за ліричний роман „Море“. Твір розповідає про людину, яка повернулася в приморське містечко, щоб забути неприємні спогади. Церемонія нагородження відбулася в лондонському Гілдолі. Розмір винагороди цього року – 88 тис. дол. Дж. Банвіл вже номінувався на отримання цієї престижної нагороди в 1989 р., але тоді журі визнало кращою книгою року твір К. Ісігуро „Залишок дня“.

Поліцейські побили журналіста „АР“

НОВИЙ ОРЛЕАН. – 9 жовтня поліцейські напали на члена знімальної групи „Associated Press“, після того як журналістам удалося зняти кадри побиття поліцейськими п'яного чоловіка. За даними „АР“, на відеозаписі засвідчено, як один поліцейський кілька разів ударив чоловіка, що стоїть на вулиці біля бари. Потерпілий, 64-річний учитель за фактом, спробував пручатися, після чого на нього накинулися четверо охоронців порядку, повалили його на землю і нанесли йому ще кілька ударів. Тим часом ще один офіцер поліції, помітивши, що все, що відбувається, знімається, наказав режисерові телевізійних новин агентства Річу Метьюсу виключити камеру. У відповідь Р. Метьюс надав документи, заявивши, що виконує

свою роботу. Тоді поліцейський схопив його, притиснув до машини і вдарив у живіт, наказавши забиратися. Керівництво поліції Нового Орлеану, якому був переданий відеозапис того, що сталося, уже затримало трьох поліцейських, що брали участь у побитті. Їм пред'явлені обвинувачення в нанесенні побоїв.

Японці успішно випробували надзвуковий літак

ТОКІО. – Японські інженери випробували революційний проєкт надзвукового літака, за допомогою якого з Токіо до Нью-Йорку можна буде дістатися за менше, ніж за 6 годин – тобто вдвічі швидше, ніж це можливо тепер. 11-метровий модель літака було запущено за допомогою ракети з австралійської пустелі і, згідно з планом, літак відокремився від ракети для 15-хвилинного лету зі швидкістю, що вдвічі перевищувала швидкість звуку. Три роки тому подібне випробування завершилося невдало, коли модель літака загорівся. Офіційні особи з японського Аерокосмічного агентства повідомили, що запуск став значним кроком у розвитку надзвукових літаків. За словами конструкторів, новий літак буде тихішим і менше забруднюватиме довкілля.

А. Меркель очолила коаліційний уряд

БЕРЛІН. – У Німеччині соціал-демократи погодилися, аби наступним канцлером Німеччини стала консервативний провідник християнських демократів Анджела Меркель, яка очолить коаліційний уряд двох партій. Речник соціал-демократів повідомив 10 жовтня, що виконавча рада досягла згоди з цього приводу з великою перевагою. Офіційне оголошення угоди очікується після переговорів теперішнього канцлера Гергарда Шродера та А. Меркель. Згідно з угодою, соціал-демократи в новому коаліційному уряді отримають 8 портфелів, включно з посадами міністра закордонних справ, фінансів, юстиції та праці. Натомість християнські демократи матимуть 6 посад.

Польща обирає президента – буде друга тура виборів

ВАРШАВА, Польща. – На президентських виборах у Польщі 9 жовтня спостерігалася гарна активність виборців. Вибори відбувалися лише через два тижні після проведення парламентських виборів, на яких перемогли дві право-центристські партії. Згідно з опитуваннями громадської думки, ніхто з 12 кандидатів не набере 50 відсотків голосів необхідних для перемоги у першій турі. Після того як було підраховано 90 відсотків бюлетенів, як виглядає, двоє провідних кандидатів будуть змагатися у другій турі голосування через два тижні. Наразі з незначним відривом перед веде кандидат право-центристського блоку „Громадянська платформа“ Доналд Туск, який здобув майже 36 відсотків голосів і трохи випереджає Леха Качинського з партії „Закон та Справедливість“. Д. Туск виступає за ринкові реформи і щільнішу інтеграцію з Європейським союзом, тоді як Л. Качинський вважає за доцільне захищати соціальну допомогу і доволі обережно ставиться до Європейського союзу.

Шпигун під носом у Президента

ВАШІНГТОН. – Американські спецслужби повідомили 7 жовтня, що затримали шпигуна, який працював в апараті Білого Дому. Представники ФБР і ЦРУ заявили, що це перший випадок у сучасній історії США. Шпигуном виявився 49-річний американець філіппінського походження Леандро Арагонсіло, який протягом трьох років працював помічником віце-президента США Річарда Чейні. За даними спецслужб, він мав доступ до таємних документів і викрадав з бюро віце-президента таємну інформацію. Зокрема, йому вдалося „поцупити“ компрометуюче досє на президента Філіппін, яке Л. Арагонсіло передав провідникам філіппінської опозиції для здійснення в країні державного перевороту. Всього шпигунові вдалося „скачати“ з комп'ютерів понад 100 таємних документів. Оглядачі вважають, що факти шпигунства безпосередньо в Білому Домі є приводом для серйозного занепокоєння.

Процес над нафтовою корупцією

НЮ-ЙОРК. – Федеральний прокурор США Майкл Гарсія сказав 7 жовтня, що у справі проти трьох чоловіків, звинувачених у підкупі посадовців Азербайджану, йдеться не про що інше, як нахабну спробу украсти багатство цілої країни. У звинуваченнях йдеться про нелегальний плян здобути контроль над державною нафтовою компанією Азербайджану. Там сказано, що три обвинувачені пропонували платити багатомільйонні хабарі упродовж двох років, щоб здобути прихильність посадовців, відповідальних за приватизацію азербайджанських нафтових і газових об'єктів. Двоє підзахисних є американськими громадянами – Дейвід Пінкертон та Фредрік Берк, а інший – громадянин Чехії та Ірландії Віктор Козени. У разі визнання винними їм загрожує до 20-ти років в'язниці.

Нобелівську нагороду миру – Ель-Барадею

СТОКГОЛЬМ, Швеція. – Нобелівську нагороду миру 7 жовтня присуджено Міжнародному агентству з атомної енергії та її керівникові Мохамеду Ель-Барадею. Нобелівський комітет заявив, що у такий спосіб він віддає належне праці МАГАТЕ і її керівникові у поширенні ідеї мирного використання атомної енергії у той час, коли міжнародні терористи намагаються скористатися ядерними технологіями у своїх власних цілях. Голова Нобелівського комітету Оле Данболт Мйойс підкреслив: „У той час, коли загроза ядерної зброї знову зростає, Нобелівський комітет прагне наголосити, що протистояти цій загрозі можна лише завдяки якомога ширшій міжнародній співпраці. Цей принцип проявився в праці МАГАТЕ і його генерального директора“. Цього року на Нобелівську премію було висунуто рекордне число кандидатів – 199. Серед номінантів на Нобелівську премію миру був і президент України Віктор Ющенко.

За матеріалами ЗМІ

„Міжнародна амнесія“ звинувачує Україну в знущаннях над в'язнями

Організація „Міжнародна амнесія“ у своєму звіті від 27 вересня під назвою „Україна: настав час дії: знущання і погане ставлення до затриманих у міліції“ реєструє чисельні випадки фізичних знущань і навіть тортур щодо осіб, що були ув'язнені міліцією. У звіті, який покриває час від січня 2001 року до червня 2005 року, стверджується, що міліція в Україні постійно застосовує фізичні і психологічні засоби щоб залякуванням отримати зізнання та свідчення.

Результати Харківського інституту соціальних дослідів свідчать, що 62 відсотки опитуваних осіб, які були затримані міліцією, заявили про загальне погане до них ставлення. Конкретно 45 відсотків сказали, що їм викручували руки і ноги, 33 відсотки були битими та копаними, 4 відсотки ствердили, що їх мучили, вживаючи різні додаткові знаряддя,

зокрема палиці і маски.

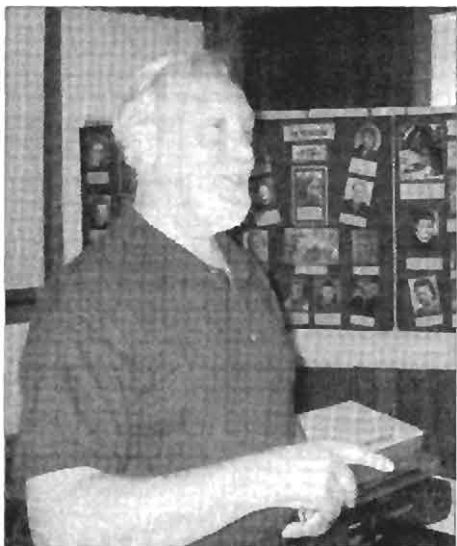
Разом з фактами знущань для отримання зізнань у згаданому звіті стверджується, що знайдено докази, що над затриманими в'язнями знущалися також, щоб отримати гроші. Корупція пов'язана з практикою знущання для отримання грошей чи зізнань була добре відомою в советських часах, – і це той висновок звіту, з яким погоджується влада України. У звіті також сказано, що жертви не розголошують фактів знущань через страх дальших переслідувань, а також заторкують тяжкі санітарні умови у в'язницях.

У звіті пропонується 20 конкретних рекомендацій, котрі Україна повинна прийняти, щоб бути у згоді з вимогами Європейського союзу стосовно трактування в'язнів. Україна сподівається вступити до ЕС в 2007 році.

Прес-служба МА

УПА - з погляду міжнародного права

29-31 липня цього року на Союзівці, відпочинковій оселі Українського Народного Союзу, відбувалася конференція, присвячена Українській Повстанській Армії і її збройній та політичній боротьбі за свободу і незалежність України. Оскільки саме політичний, зокрема правовий, аспект цієї теми в меншій мірі відомий сьогоднішньому читачеві, вміщуємо текст доповіді, з якою виступив на цій конференції голова Політичної ради Середовища УГВР, дійсний член НТШ, доктор права Анатоль Камінський.

З доповіддю про УПА виступив також проф. Тарас Гунчак

Дозвольте передовсім уточнити тему моєї доповіді: я буду говорити про правні елементи і атрибути, які визначають саме поняття і дефініцію армії у міжнародному публічному праві і міжнародних стосунках.

Головним елементом – не лише конституційно-політичним, а й правовим, – у визначенні легітимності армії, є наявність її суверенного політичного керівництва, чи просто суверенної влади. Тобто, в такому розумінні армія є еманациєю легітимності політичної влади, чи керівництва. Такою легітимною владою для УПА була Українська Головна Визвольна Рада – УГВР, що її міжнародна легітимність базувалась на організованій боротьбі українського народу на його території, за самовизначення, самоуправління і державну незалежність. УГВР була тимчасовим парламентом – законодавчою установою, яка визначала інші галузі влади – виконавчу і судову. Організоване визвольне підпілля діяло практично в усіх областях України, певний час мало під своєю юрисдикцією принаймні одну третину території Західної України.

Іншими словами, тут мали ми всі три головні елементи державної легітимності – населення, контролю території і владу. Це надзвичайно вагомий, засадничий історичний факт, що його, на жаль, не завжди і не всюди належно осмислюють. Адже так, як без УГВР не було б в історії визвольної боротьби національної чинної суверенної влади, так без УПА не було б власної національної армії як суверенної збройної сили українського народу. Не забуваймо, що без УПА інші українські військові з'єднання того часу були лише об'єктом мілітарної, внутрішньої і зовнішньої політики СРСР і Третього Райху.

Нагадаю, що Великий Збір УГВР вибрав не лише президента УГВР (Кирила Осмака) і його заступників (о. Івана Гриньоха, Василя Мудрого й Івана Вовчука) та Президію (Дарію Ребет, Мирослава Прокопа і Зенона Пеленського), а й Генеральний Секретаріат – тобто уряд, що його очолив Роман

Шухевич, який водночас став Генеральним секретарем, тобто міністром військових справ УГВР. Кваліфікаційним елементом і атрибутом армії є її організаційна структура – оперативна чи вертикальна і територіальна, горизонтальна.

У першому відношенні мали ми Головнокомандуючого УПА з його Головною Командою (ГК) та Головним військовим штабом (ГВШ), яким підлягали всі тактичні відділи та територіальні з'єднання.

За своїм територіальним устроєм УПА діяла в трьох краях або Генеральних воєнних округах (ГВО) – „УПА Північ“, „УПА Захід“, „УПА – Південь“. ГВО ділилися на Воєнні округи (ВО), а ВО – на тактичні відтинки (ТВ).

Головною бойовою оперативною одиницею була сотня. Об'єднані кілька сотень діяли як курінь, а кілька куренів творили загін або полк. Усі військові з'єднання в одній Воєнній окрузі (ВО), творили Групу, яка дорівнювала дивізії.

УПА мала традиційну систему рангів – від стрільця до генерал-хорунжого. Водночас, з огляду на специфічні обставини, УПА мала теж функційну систему командних призначень – від ройового до краєвого командира УПА і Головного командира УПА.

Як і кожна армія, УПА мала також формально встановлену в 1944 році систему військових відзначень і нагород: Золотий хрест (двох кляс), Срібний хрест і Бронзовий хрест та інші відзначення за заслуги.

Правний, чи просто легітимний, статус УПА був теж підтверджений визнанням УПА як українського суверенного суб'єкта офіційними органами інших держав, в переговорах і домовленнях.

Згадаймо передовсім домовлення з урядом Угорщини наприкінці 1943 року, внаслідок переговорів між міністерством оборони Угорщини і угорським Генштабом, очолюваним генерал-полковником Ференцом Шомбаті, та представниками Головного штабу УПА – о.Іваном Гриньохом, Мироном Луцьким і Євгеном Врецьоною.

Серед іншого, було домовлено, що угорський уряд припинить всі воєнні дії проти українського населення, а УПА припинить свої дії проти угорських відділів; обидві сторони обмінюються зв'язковими старшинами; в Будапешті було визнано неофіційне українське представництво; угорці допомагають УПА технічним обладнанням для радіозв'язку, медикаментами; Угорщина звільняє всіх українських політв'язнів і надає азиль пораненим воякам УПА.

Менш успішно закінчились переговори з румунами в Одесі зимою 1943 року та в Кишиневі в березні 1944 року, в яких українську сторону представляли о.Гриньох і Лев Шанковський, а румунську – представник уряду Думітру Баран-

Макет криївки УПА, створений на Союзівці

чу з міністарства зовнішніх справ, полк. Іонеску від Генштабу та інші. Ускладнення в переговорах постали після того, як румуни наполягали на тому, що обидві сторони визнають право на самовизначення, але „під умовою респектування непорушності статус-кво границь 1939 року“.

Слід теж тут згадати про переговори представників ОУН і УПА з польським підпіллям – Звйонзкем Валькі Збройней – в порозумінні з Делегатурою Польського екзильного уряду в Лондоні, які в лютому 1944 року закінчилися підписанням спільного „Протоколу“, в якому стверджувалось, що „існування самостійних держав української і польської лежить в інтересі обох народів і є історичною необхідністю“. А також, що „обидві сторони визнають, що мирне поладження польсько-українських стосунків можливе тільки при взаємному пошануванні боротьби за державну самостійність обох народів та непосаганні на землі однієї чи другої сторони...“ і що „питання устійнення кордонів буде вирішене урядами обох суверенних держав, української і польської“. З української сторони підписали „Протокол“ о.Іван Гриньох, Євген Врецьона і Віктор Андрієвський.

Накінець, підбиваючи підсумки, слід підкреслити, що всі згадані вище політичні, мілітарні і правні атрибути УПА і всього визвольного руху вповні відповідали нормам і вимогам сучасного міжнародного права. Приняття додаткових Протоколів (I і II) 8 червня 1977 року

до постанов Женевської конвенції з 12 серпня 1949 року поширили визначення воюючої сторони, якою, згідно з Гаазькою конференцією з 1907 року, могла бути тільки держава, на учасників війни за національне визволення. Протокол I визначив війну за національне визволення як збройну боротьбу проти колоніальної домінації, чужинської окупації і расистських режимів. Протокол II концентрувався якраз на внутрішніх конфліктах, які включають організовані армійські з'єднання (групи) під керівництвом відповідальної команди, яка має контролю на певній території, та які є здатні здійснювати військові операції. До речі, на січень 1993 року Протокол I ратифікували 118 держав, а Протокол II – 108.

У світлі мовленого вище, більш ніж дивним і зовсім невинуватим та незрозумілим є невизнання на державному рівні УПА як визвольної військової формації українською владою, що повинно було вже давно наступити в силу не лише політичних, а й формально-правних аргументів міжнародного характеру. Тобто йдеться про офіційне загально-державне визнання УПА як національної української армії, з усіма політичними і суспільно-правними, ветеранськими імплікаціями та наслідками. Своєю боротьбою і чинном УПА золотими буквами закарбувала себе навіки в історію українського війська й історію України взагалі.

І цієї історичної істини – нікому не змінити.

Юліян Котляр з дочками, які активно допомогли в організації зустрічі на Союзівці

Чому потрібна пильність

Найменше бажаємо посягти серед наших читачів настрої тривоги і перебільшити ознаки небезпек, які ще не відійшли від порогу незалежної Української держави. Але принаймні закликаємо до пильнішого читання наших матеріалів на тему сьогодишньої політики Кремля щодо України. Сьогодишньої – тобто періоду після Помаранчевої революції в Києві, котра, крім усіх своїх наслідків, так налякала північну сусідку, що Росія за ці декілька місяців перетворилася на країну „розвинутого путінізму“: до цинічного відновлення гимну СССР і „всенародної пошани“ до ката Сталіна і чекіста Держинського додалися цілком відверті зазіхання на свободу колишніх советських республік, зокрема й особливо – на українську свободу. І чим би ми не пояснювали цього – рудиментами імперської ментальності, котра ще не встигла змінитися, чи непевністю путінської влади щодо її права керувати цією країною-напівруїною, чи навмисним відволіканням уваги свого народу від економічного і політичного курсу, який для більшості росіян не приніс поліпшення умов життя, – від Росії не доводиться чекати добра. Виступаючи на святкуванні 60-річчя „Великої перемоги“ 9 травня, В. Путін образив колишніх в'язнів советської тюрми народів не тільки тим, що назвав розвал СССР „найбільшою трагедією XX століття“, але не менше – своєю обіцянкою, що „цивілізаторська місія російської нації на євразійському континенті має бути продовжена“. Це щось з чорного гумору: країна, якій, м'яко кажучи, бракує цивілізованості, збирається цивілізувати весь континент.

Однак, тут не до жартів. Йдеться про сумнозвісне „збирання земель“ і про те, що цій „ідеї“, скомпрометованій багато разів і в найгірший спосіб, сьогодні ревно служать не тільки всі російські політичні та інтелектуальні сили, але також їм знову готові сприяти хронічно хворі на лівизму і москвофільство західні діячі (див. статтю Р. Л. Хом'яка „Всеукраїнське значення ‘конференції’ Грабовича“ у „Свободі“, ч. 36). Більше того, вміщений в сьогодишньому числі коментар І. Гвозди свідчить, що й у США піднімають голову апологети „великої Росії“, й один з них, Робертсон Мороз, проповідує, що Америка „повинна запевнити Росію, що не має нічого проти того, щоб мешканці України, Криму, Казахстану чи Білорусі вирішили злучитися з Московською державою“.

Намагаючись втягнути у свою брудну гру, з одного боку, Китай, а з другого – західні країни і, по можливості, США, Путін, перш ніж ганебно програє, може наробити багато лиха. Але провина буде лежати на всій російській еліті, котра свою творчу енергію поставила на службу несправедливій справі. Про категорію „жиринівських“ і їхню неінтелігентну ворожість до України вже не говоримо. Москва сьогоди аж кишить такими академіками-шовіністами, як Олександр Дугін, головний ідеолог „євроазійства“ або професор Московського університету ім. М. Ломоносова Олег Неменський. Останній пише про Україну в Інтернет-виданні „Російський журнал“: „...Ця держава, як штучно створена, не становить собою цілісності ні в мовному, ні в релігійному, ні в історичному, ні в культурному, ні в економічному аспекті“. І ще одна цитата, з іншої статті цього автора: „Помаранчева революція – це в першу чергу бунт руських проти Росії, всесвітня маніфестація руської русофобії...“. Професор, котрий живе у XXI сторіччі, все ще вважає, що українці – це давні, з часів княжого Києва, „руські“, тобто – росіяни. Бідні студенти, яких він навчає!

На жаль, є й поважніші підстави для занепокоєння. Колишній командуючий Військово-Морськими Силами України віце-адмірал Володимир Безкоровайний, який був членом урядової комісії з поділу Чорноморської флотії, цими днями заявив: „Російська федерація після підписання угод щодо Чорноморської флотії збільшила кількість носіїв ядерної зброї на території України і робить це далі. Українські експерти жодного разу не були допущені на об'єкти ЧФ РФ... Існує пряма загроза національній безпеці України“.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про порожні місця

Переходячи в думці сотні моїх тижневих фейлетонів, ніяк не можу пригадати, чи заторкнула я вже у них цю тему, а шукати серед тих, що пригадала за цих двадцять з „гаком“ років, ніяк не маю охоти, та й сили. Здається, що коли людина пройде вже такий довгий життєвий шлях, згадувати минуле чи шукати за ним ніяк не є вказане і не є „здоровим“. Але все ж тема, яку сьогодні, може, „паки і паки“ порушу, шораз більше актуальна, принаймні в „нашому“ Нью-Йорку.

Тема – яку в загальному довелося не один раз заторкнути при різних нагодах – це участь нашої української громади в імпрезах, які саме підготовлені та переведені для неї з різних нагод і причин. Організатори завжди сподіваються на „численну участь“ запрошують, закликають, подають різні „принади“, які мені раз-у-раз доводиться прочитувати на сторінках нашого тижневика, а відтак „переживати“ у дійсності та роздумувати над ними. Бо як тут пояснити та зрозуміти, чому одні громадські імпрези мають великий успіх і заповнюються людьми залі, а інші світяться пустою, незалежно від того, чи вони цікаві, чи ні.

А може, однак, тут я висунула не властивий аргумент? Може, таки дуже багато залежить від цілого жмутку причин, які так добре знаємо чи впізнали впродовж довгих років постійної участі у громадських імпрезах?

Розуміється, участь в імпрезах дуже залежить від їх змісту та відповідної реклами. Ніхто з нас не боявся та не сподівався у найбільш відважних снах, що яка-небудь імпреза поєднана з відвідами президента Ющенка тут у нас, в США, може бути невдала, або може на ній забракнути учасників. Але це був справді винятковий випадок, який, на жаль, не скоро повториться і

не скоро трапиться. Коли, однак, робимо перегляд імпрез „звичайного“ громадського порядку – концертів, зустрічей, доповідей, то, на жаль, багато з них сьогодні вже мусять поважно старатися про аудиторію та про пробудження зацікавлення у публіки.

Розуміється, я тут, щоб нікого не вразити ані не скритикувати, не буду називати специфічно цілий ряд імпрез в Нью-Йорку, на яких місця світлих неприємною пусткою. Але маю на думці імпрези „поважного“ характеру, як доповіді, дискусії, презентації нових видань і т.п. Цей стан гіршає з кожним роком.

Немає найменшого сумніву, що частинно причиною малої участі у громадських імпрезах є і те, що т. зв. „старша генерація“ силою факту відходить, а молодша не завжди зацікавлена. Отже, треба якось або змінити спосіб таких громадських зібрань, або якось „принадити“ на них також і цих „нових“ – як тут роджених, так і тих, що, може, не дуже давно приїхали з України.

Але глядіти раз-у-раз на порожні або півпорожні залі – це неприємно і соромно. Соромно за нас, за прелегентів, за організаторів і взагалі за нашу громаду. Не забуваймо, що танець і спів ніяк не можуть цілком заступити інтелектуального заспокоєння, а нашим інтелектуалам з України чи такі тутешні ніяк не є приємно і конструктивно говорити до пустої залі.

Зробімо щось, щоб цей стан змінити, поправити, не компромітуємо себе і нашу інтелектуальну громаду.

Чи знаєте, що це значить говорити до порожньої залі та й вертатися в Україну з почуттям, що тут „немає з ким і про що говорити“?

О-КА

СВОБОДА

Видав Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСОюзу \$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожен змін адреси - \$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністратор — Володимир Гончарик (973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень — Марійка Осціславська (973) 292-9800 дод. 3040
adsukrpubl@att.net
Передплата — Марійка Пенджола (973) 292-9800 дод. 3042

Зустріч

з о. Борисом Гудзяком, ректором УКУ

Українська Католицька
Освітня Фундація
з приємністю повідомляє,
що о. доктор Борис Гудзяк,
ректор Українського Католицького Університету
у Львові, перебуватиме з візитом у таких містах:

Субота, 5 листопада 2005 р.:
прийняття у Нью-Йорку (New York, NY), о 6:30 р.м.
в аудиторії Академії Св. Юра
при 215 E. 6th Street

Неділя, 13 листопада 2005 р.:
у Чикаго (Chicago, IL) о 1 р.м.,
в Українському Культурному Осередку
при 2247 W. Chicago Ave.

Неділя, 20 листопада 2005 р.:
у Ворен (Warren, MI), о 1:30 р.м.
в залі Св. Йосафата
при 26440 Ryan Road

Усіх друзів і жертводавців
Українського Католицького
Університету та Української
Католицької Освітньої Фундації,
а також усіх зацікавлених осіб та
організацій запрошуємо на зустріч
о. Борисом Гудзяком, ректором УКУ

Щодо квитків, інформацію можна отримати у вашій
парафії або телефонувати до Української Католицької
Освітньої Фундації. Тел: 773-235-8462

Ukrainian Catholic Education Foundation, 2247 W. Chicago Ave., Chicago, IL, 60622

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Немов кермо громадського корабля

Сьогодні слова О-КИ на тему громадського бенкетування (ч. 38, 23 вересня) спонукали мене до відгуку. Це – небуденна справа, бо я не радо беруся за перо (не могла б бути журналісткою). Ще раз чітко, вчасно, й мудро висвітлено важливий аспект нашого громадського життя. Дійсно, даємо себе втягнути в поверховне, банальне, навіть сенсаційне сприйняття критично важливих подій. А О-КА, немов кермо суспільного корабля, знову й знову спрямовує нас на правильний шлях.

Як визначити твори О-КИ? Це – ні статті, ні фейлетони, ні репортажі, ні передовиці. Це хіба громад-

ська совість, втілена в словах. Вона то обдумує пекучу новину, що на всіх языках, то порушує призабуту справу давно приспаного убоління, торкається всього, від дрібничок щоденного побуту до переворотів національного існування, тактовно, урівноважено, глибоко, продумано й спокійно, але завжди з тихою пасією справжнього патріота.

Отже, нехай продовжує писати як „громадська совість“ ще до 125 років. Як довів д-р Роман Барановський – бажати до ста вже не досить!

Богданна Волянська,
Богота, Дж.

Чи нам по дорозі з Ватиканом?

Останні новини з Ватикану викликають поважні застереження не тільки стосовно Української Греко-Католицької Церкви, а й українського народу взагалі. Повідомлення Ватикану, що Папа Бенедикт XVI проголосить 23 жовтня 5 нових святих і серед них двох римо-католиків – львівського архієпископа Йосифа Більчевського і священника (також зі Львова) Зигмунта Гораздовського – при повному ігноруванні св. п. Митрополита Андрея Шептицького – вказує на непримиренність Ватикану до нашої церкви („The Cinsinnati Enquirer“, 6 вересня). Бо ж не тільки Митрополит А. Шептицький, а й Патріарх Й. Сліпий, єпископи й священники УГКЦ, що багато терпіли й віддали своє життя за часів комуністичного режиму, не менше заслужили визнання й пошани.

А домовлення кардинала Каспера з Російською Православною Церквою, що півтора мільйона україн-

ських греко-католиків, що живуть у Росії, будуть підлягати безпосередньо римо-католицькому єпископові в Москві та що УГКЦ заборонено висилати до них священників та єпископів – це прямо скандал і зрада („Свобода“, 2 вересня). Цим домовленням Рим явно змагає до ліквідації нашої Церкви і віддає українців Москві на поталу.

Такі неприхильні й ворожі до УГКЦ дії Ватикану переконують, що нам не по дорозі з Ватиканом і що УГКЦ повинна негайно проголосити свій Патріархат, заперестувати й осудити ці зрадливі дії Ватикану. Чому владики УГКЦ досі не зареагували? Чи це вияв їхньої безоглядної відданості послушності Ватиканові, чи почуття меншвартості, мовляв „хто ми такі, щоб ставити під сумнів рішення Ватикану?“

Зиновій Лев Мельник,
Сінсінаті, Огайо

Чекаємо на українське телебачення

Ми з нетерпінням чекаємо кожне наступне число „Свободи“. Прочитавши статтю у ч. 32 від 12 серпня про те, що „Київтелеком“ пропонує створити українське телебачення, ми не могла заспокоїтися, щоб не висловити свої думки. Всі народності мають свої телеканали в Америці, можуть відвести душу, хоч на деякий час відключитися від буденності, почути рідне слово, побачити новини з рідної сторони. Тільки українці обділені цією можливістю.

Наші діти, онуки не можуть побачити і почути, чим багата Україна. А в нашій рідній Україні є що показати, є що почути для нас, спраглих душею українців. Це були б оживлюючі ліки для нас і наших нащадків. Навіть інші народності, яким доводиться бути тут на українських концертах, фестивалях, забавах, з великим задоволенням і насолодою сприймають і схвально відгукуються про українську культуру.

З великою надією, що прийде час і ми дістанемо з голубих екранів нашу рідну співучу мову, пісні, танці, новини життя України, яка піднімається з колін і розправляє свої ослаблені плечі від крадіїв-олігархів, з впевненістю чекаємо, що це назріле питання буде задовільно вирішене, тому що воно є необхідністю часу.

Надя Галій; Олександра Сенів з родинною;
Василь Ложницький;
Ліда Козюпа з рідною;
Софія Дрозд, Володимир Галій,
Світлана Грабовська
Норт Гейвен, Кон.

Таких статей треба якнайбільше

Хочу похвалити вміщену в газеті „Свобода“ (ч. 37 з 16 вересня) на сторінці „З редакційної пошти“ статтю „Свобода має певні рамки“ д-ра Ярослава Геврича з Перкасі, Па. Написана коротко і змістом прекрасна. Таких потрібно якнайбільше.

Євгенія Кікта,
Грін Велі, Арізона

Увічнено добре ім'я роду Осадчих

Волощина – мальовниче село на Тернопільлі, яке ввійшло в історію краю, як одне з перших, що провело водотяг ще в 30-их роках минулого століття. Ініціаторами його будівництва була родина Осадчих – спочатку Іван Осадца, а потім його син Корнель. Життєва дорога останнього скінчилася в еміграції, де проживав син – знаний архітектор в Америці Аполінарій Осадца. Але їхні серця навіки були пов'язані з рідною волощинською землею, де стояла церква, в якій їх охрестили, де залишилося рідне обійстя. Вже на схилі літ Аполінарій, коли в Україну прийшла незалежність, вирішив фінансово підтримати будівництво нової церкви з умовою, що вона постане на землі, де стояла їхня родинна хата. Зробив проєкт місцевий архітектор Богдан Статкевич.

У 1996 році, коли фундатор разом з дружиною Танею прибув у рідне село, церква зустріла їх високими банями. Тоді, 6 жовтня, волощани зібралися на урочисте привітання подружжя Осадчих. Школярі їх ви-

тали хлібом і сіллю, молодий парох о. Роман вручив їм картини святих, односельчани засипали їх квітами.

Через рік вдарилася сумна звістка – 26 вересня 1997 року скінчилося життя бережанського гімназиста і знаного архітектора. Справу будівництва Волощанської церкви докінчувала його дружина, відома малярка Таня Осадца. У червні ц. р. їй дали знати, що будівельники кладуть останній штрих на будівлі. Це покликала Таню Осадцу в дорогу. Приїхала разом з внучкою Інесою, щоб показати дорогу в село, яке утривалить добре ім'я їхнього роду. 24 липня відбулося єпископське освячення церкви. Перед кожним, хто переступає поріг храму, постає пам'ятна таблиця на честь фундаторів та будівничих.

Мелодійний дзвін, уфундований жителями села Іриною Бартків, приятельською родини Осадчих, у свята й неділі скликає до церкви парафіян.

Надія Волинець,
Тернопільська обл.

Не про Київ ідеться...

21 серпня відбулися у Києві величаві, а водночас і бурхливі події у зв'язку з перенесенням центру УГКЦ зі Львова до Києва. Протестували члени УПЦ Московського патріархату, Прогресивної соціалістичної партії та різні московські шовіністи, які дуже бояться посилення католицького прозелітизму та українізації „їхнього“ Києва.

Первоієрарх УГКЦ Любомир вияснював, що це не перенесення, а радше повернення центру УГКЦ до Києва, бо саме київський Митрополит Михайло Рогоза уклав в 1596 році унію з Римом. Є теж спроби ідентифікувати нашу УГКЦ з Церквою св. Володимира Великого, бо, мовляв, тоді ще не було церковного розколу між Сходом і Заходом. Але для такої ідентифікації немає підстав, бо Церква св. Володимира Великого, як і цілий Православний Схід, не була юрисдикційно залежною від Риму.

Всі ці протести дуже баламутять загальну світову опінію щодо справжньої ситуації в нашій УГКЦ. Поширилася загальна думка, що наш церковний провід постановив раптом, після відвідин України Папою Іваном Павлом II, перенести свій центр зі Львова до Києва. І що Ватикан підтримує це рішення, незважаючи на обурення і протести Московського патріарха, хоч, як відомо, приязні взаємини з Московським патріархом є одним з пріоритетів ватиканської „ост-політики“. Не є також таємницею, що Ватикан не сприйняв відроджену УГКЦ в Україні як повноправну, окрему помісну одиницю, але радше як якийсь обрядовий варіант Римо-Католицької Церкви.

І раптом, як грим з ясного неба, якесь особливе відзначення і вивіщення цієї занедбані, понижуваної і дискримінованої Церкви – перенесення її центру зі Львова до столиці України, золотоговерхого Києва, незважаючи на всі протести „могутніх світу цього“. Що сталося? Чому така велика зміна в настанові Ватикану? Є багато запитань, на які немає задовільних відповідей. Це вивіщення нашої Церкви, перенесення її центру до Києва повинно б іти в

парі з затвердженням Патріархату УГКЦ. Але так воно не сталося! Чому такий великий поспіх з цим перенесенням, хоч будівництво собору і резиденції ще не завершено? Кому так дуже спішно? Нам, чи, може, Ватиканові і польським римо-католикам, щоб створити у Львові новий римо-католицький центр, очолений польським кардиналом і митрополитом, а ми матимемо тільки Архієпископа. Тут ідеться, отже, не про Київ, а про Львів, який має стати „четвертим Римом“, чи навіть „другим Ватиканом“ в центральній-східній Європі. Всі ці сенсації і контроверсії у зв'язку з перенесенням центру УГКЦ зі Львова до Києва відвертають тільки нашу увагу від справжніх плянів Ватикану щодо Львова і спонукають нас радіти з цієї „великої історичної події“ переходу нашого церковного проводу до Києва.

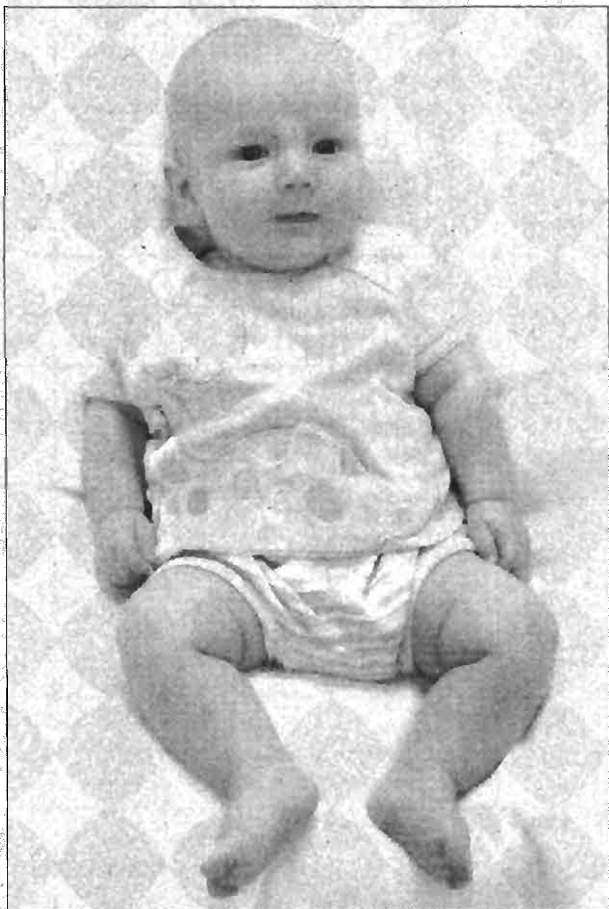
У світлі усіх тих чужих плянів і подій можна сумніватися, чи перехід до Києва змінить нашу УГКЦ на краще, чи вона стане більш українською, патріотичною, чи створить свою власну ідеологію і церковну політику, чи почне тісніше співпрацювати з православними українцями. Чи буде слухняно виконувати всі доручення Ватикану, часто не для нашого добра? Цей перехід до Києва буде теж доброю нагодою для зміни офіційної назви нашої Церкви (так дуже невигідної для деякого), щоб перейменувати нашу УГКЦ на „Київську Католицьку Церкву“ – менше українську і більше католицьку.

Нашим завданням є протидіяти тим негідним маніпуляціям і старатися зберегти національну і традиційно церковну українськість Львова і Галичини, з осідком Галицьких Митрополитів у Львові на Святоюрській Горі. Так! Глибоко віримо, що незабаром Київ стане справжнім центром Соборної Української Національної Церкви, очоленої єдиним Київським Патріархом, яка буде справжнім відродженням Церкви св. Володимира Великого.

Євген Іванків,
Чикаго

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

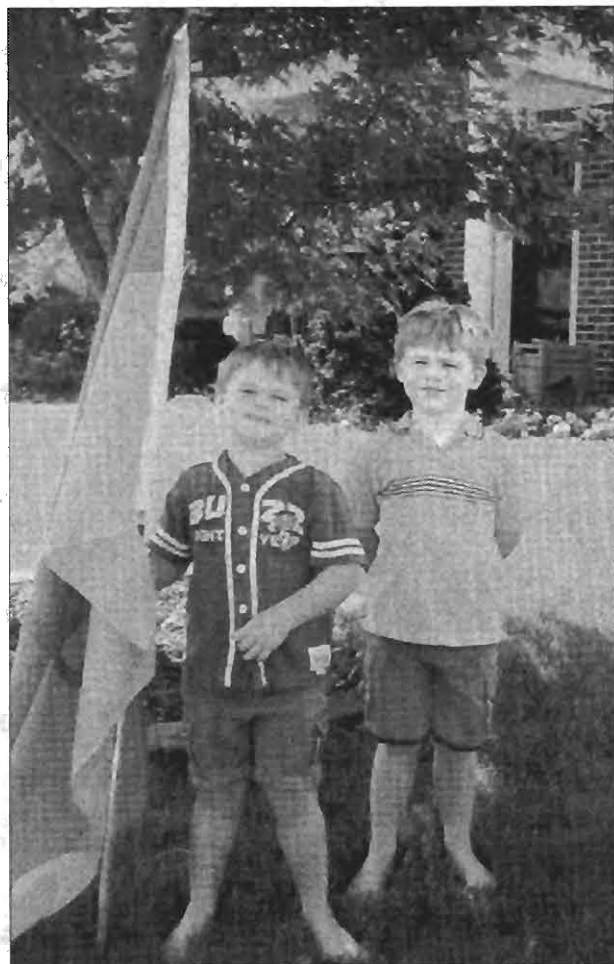
Нові члени УНСоюзу

Кейнлен-Віліям Бобечко, син Крістін-Лин і Григорія-Віліяма Бобечків з Дженіва, Іл., – новий член 102-го Відділу УНСоюзу. Свого правнука забезпечили прабабуня і прадідусь Марія Шмагала і Микола Бобечки.

Маркіян-Володимир Воронович, син Вікторії і Романа Вороновичів з Києва, – новий член 175-го Відділу УНСоюзу. Забезпечили свого внука бабуся і дідусь Нуся і Мирон Вороновичі.

Роман-Александр Луцишин і Брайш-Петрик Луцишин, сини-близнюки Патрисії Гойн і Павла-Александра Луцишинів з Лоренцвіл, Джа., – нові члени 423-го Відділу УНСоюзу. Забезпечили своїх внуків бабуня і дідусь Тереса Р. і Мирон Р. Луцишини.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Календар подій 2005р.

15 ЖОВТНЯ – Весілля.

4:00 год. по пол.; ціна 25 дол. від особи. Спеціальні ціни на нічліг.

22 ЖОВТНЯ – КПС – Рада.

23 ЖОВТНЯ – Бенкет з нагоди 40-ліття 89-го Відділу СУА.

24 ГРУДНЯ – Традиційна українська Свята Вечеря. Початок о год. 6-й веч.; ціна 25 дол. від особи. Спеціальні ціни на нічліг.

28-30 ЖОВТНЯ – Дитяча костюмова забава з нагоди „Halloween”.

4-6 ЛИСТОПАДА – Пластова Орлікіяда.

31 ГРУДНЯ 2005 р. – 1 СІЧНЯ 2006 р. Екстравагантне святкування Нового Року зі спеціальними цінами.

12 ЛИСТОПАДА – Весілля.

19 ЛИСТОПАДА – Sigma Beta Chi Fraternity Formal Dinner Banquet.

20 ЛИСТОПАДА – Ellenville Co-operative Nursery School Auction.

6 СІЧНЯ 2006 р. – Традиційна українська Свята Вечеря. Початок о год. 6-й веч.; ціна 25 дол. від особи. Спеціальні ціни на нічліг.

3 – 27 ЛИСТОПАДА – Родинні зустрічі.

27 – 29 СІЧНЯ 2006 р. – Church of Annunciation Family Weekend, Flushing, NY.

4 ЛИСТОПАДА – Святкування з нагоди Дня Подяки від год. 1:00 до

Слава Гауслер-Лев, доня Олеси Лев і Петра Гауслера з Брукліну, Н.Й., – нова членка 5-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуня і дідусь Оксана і Василь Леви з Вісна, Вірджінія.

Себастьян Повзанюк, син Тетяни і Доріяна Повзанюків, з Монро, Н.Й., – новий член 88-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуня і дідусь Леся і Роман Баторфалви.

Віліям-Сергій Зубінський та Йосиф-Алексій Зубінський, сини Ріти та Антонія Зубінських з Найлс, Іл., – нові члени 125-го Відділу УНСоюзу. Їх забезпечила їхня пратітка Катерина Гульчій.

Користуйтеся веб-сайтами
„СВОБОДИ”
www.svoboda-news.com
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА”
www.ukrweekly.com
УНСОЮЗУ
www.unamember.com

Куди ти ведеш, Львівський Форум видавців?

За нами вже – 12-ий Форум видавців у Львові. Про його позитиви вже написано досить багато в українській пресі, були репортажі на деяких телеканалах. Форум переконав навіть скептиків, що у нас таки є могутнє книговидання, є висококваліфіковані спеціалісти, великий видавничий потенціал. Якість української книжки вже дорівнює європейським і світовим стандартам. Її тематика така багатогранна, що нам може позаздрити будь-яка країна світу.

Отож, при всіх цих позитивах, над українською книжкою висить Дамоклів меч російської книжки. Вона монополізувала майже всі книгарні в Україні. Навіть у Львові, у цьому „Українському П'ємонті“, книгарні в центрі міста захопила російська книжка. Ще два роки тому ці ж „українські книгарні“ не хотіли брати української книжки, бо, мовляв, „її не купують“. На Львівській залізничній станції ще два роки тому у кількох кіосках продавалася лише російська книжка, і лише в одному з них було кілька українських.

Ця книговидавнича політика стає у нашій державі вже нормою. Останні два роки Львівський форум видавців засвідчив дуже переконливо, що його організатори орієнтують Форум головним чином на Москву, сприяють експансії російської книжки в Україну, зокрема у Львів.

Не ознайомлений зі справою читач здивується такому твердженню, а організатори форуму закинуть авторові цих рядків „український націоналізм“, „шовінізм“ і „націо-

нальну упередженість“. Та ось аргументи на підтвердження цієї проросійської орієнтації форуму.

„Урочисте“ відкриття 12-го Форуму видавців відбулося 15 вересня у театрі ім. М. Заньковецької. Після вручення дипломів (і жодних книжкових нагород) читацькій молоді майже з усіх регіонів України сцену закриває завіса, а коли за хвилину її відкривають, що на сцені? Ліворуч – велика рекляма горілки, у центрі кілька столів... з кількома десятками пляшок горілки зі закусками! Ведучі викликають на сцену представників Львівської влади і... „зірку“ Форуму – московську детективну письменницю. Для представника української книжки, українського письменника (відомого або й менш відомого, але українського) на сцені місця не знайшлося. Першу до слова запрошують московську письменницю. Вона дивиться дивними очима на дивну львівську аудиторію, на ведучих і пошепки каже: „Я буду... російською“. Ведучі переривають її: „Будь ласка, будь ласка!“ І вона виголошує патріотичну російську промову. Це, мабуть, вперше на Львівському форумі на офіційному відкритті лунала російська мова. А після цього дійства ведучі пригощали цілий зал Форуму книжки... горілкою. Вони дали народові пляшку і ОДНУ чарку. Випивши з тієї самої чарки, пляшку і ту ж саму чарку мали передавати наступному...

Для багатьох це був шок. Дехто покинув залу, а дехто, кого запрошували на сцену, не вийшов. Тоді запросили членів журі, вони

вручали нагороди, а опісля і їх посадили за горілчані столи... Таке враження, що ти потрапив у якесь відстале село в Україні, у якому відзначають День Перемоги або іншу подію радянських часів.

Урочисте відкриття Форуму ви-переджає на кілька годин відкриття „Фестивалю російської книги у Львові“. І цей „фестиваль“ відбувається? Не в Палаці мистецтв, не в палаці Потоцьких, не в російському Центрі у Львові. Для цього „фестивалю“ будують під самим пам'ятником Шевченкові спеціальну трибуну. І саме там, біля Шевченка відбувається фестиваль російської книги. На глум і всім нам на сором, російська книжка вибрала пам'ятник Тарасові Шевченкові. Це, мабуть, для того, щоб показати, що у Львові панує не українська, а російська книжка, що орієнтація Форуму – не на європейську культуру, до чого нас закликав Микола Хвильовий, а на Москву. Вектор вибрано не європейський, а азійський. Я можу собі тільки уявити, якщо б тут в цей час з'явився Шевченко або Хвильовий, як вони почувалися б?

„Фестиваль“ російської книжки біля Шевченка закінчився, але наші брати-росіяни не залишили у спокої ані Шевченка, ані українського покупця книжки. Наступного дня, на тій самій сцені, перед пам'ятником Шевченка, відбувається творчий вечір одного російського письменника, а згодом ще одного. А наш Кобзар не встоївся чести, щоб біля його пам'ятника відбувся фестиваль української книжки, або щоб біля цього па-

м'ятника виступив хоч один український поет. Організатори Форуму подбали, щоб біля Шевченка звучала лише російська мова і в жодному разі – українська.

Для організаторів Форуму було ще замало приниження Шевченка. Треба було підкреслити головний орієнтир Львівського форуму. Хтось геніально придумав: „паруймо“ у Львові українських поетів з російськими, назвавши це „спарінгами“, „парними“ читаннями, щоб ще раз ствердити, що Україна – навіки з Росією. Таких „спарінгів“ не вдостілася жодна інша слов'янська країна. Ми „паруємося“ лише з російськими поетами. Що там польські, чеські, болгарські, білоруські чи інші. Що там „спарінги“ з німецькими, французькими, англійськими чи американськими поетами? Львівський форум видавців включив у свою програму аж п'ять таких українсько-російських „спарінгів“. Чи організатори цього Форуму сліпі і не бачать, що за цим всім криється? Це виразна російська політична акція, експансія російської естрадної музики і книжки в Україну, а в останніх двох роках посилено – і на Львів. Монополізувавши книжковий ринок в Донецьку, Харкові, Одесі і у Львові, російські книжкові технологи вирішили втопити українську книжку у всеросійському книжковому морі. Перший крок нівеляції української книжки – це на сцені не книжка, не українська книжка, а пляшка горілки, а біля Шевченка – не українське слово, а російське.

Куди ж ти ведеш, Львівський Форум видавців?

Осип Зінкевич,
голова видавництва
„Смолоскип“, Київ

80

1-ий відділ
СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

1925

2005

МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВАС З РОДИНОЮ НА

СВЯТКОВИЙ ПОЛУДЕНОК з нагоди 80-літнього ювілею

ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ

у неділю 6-го листопада 2005 р.
о другій годині по полудні

в Українському Народному Домі
140 2-га Авеню Нью-Йорк.

Прошу повідомити про свою присутність до 16 Жовтня
до Лесі Гой по 212-254-1571 або 212-353-3029;
до Гані Серант по 718-726-4410

МАЄМО ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВАС

на відзначення і відсвяткування

80-річчя смерти св. п. отця НЕСТОРА ДМИТРОВА (1863 – 1925)

великого духовного провідника і піонера
початку XX сторіччя Північної Америки

що відбудеться

23 жовтня 2005 р.

в українській католицькій церкві
НЕПОРОЧНОГО ЗАЧАТТЯ

при вул. Блой і Ліберті в Гілсайд, Н. Дж. 07205

Всечесніший о. Нестор Дмитрів (1863-1925), перший український католицький священник, що відправляв Богослужби українською мовою, другий редактор „Свободи“ (1895-1897), другий головний секретар УНС, член Контрольної Комісії УНС, парох УКЦ св. Володимира в Елізабеті, Н. Дж. і св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., відомий автор.

Програма дня:

- 11:00 ранку – Святочна Служба Божа в пам'ять о. Н. Дмитрова
- 12:30 по пол. – Панахида на кладовищі Евергрін і посвячення пам'ятника
- 1:00 по пол. – Прийняття з легким полуденком в парафіяльній залі зі словом про о. Дмитрова представника УНС

За інформаціями просимо телефонувати:

1(908) 352-3634

Ваша увага і участь будуть щиро прийняті. Полуденок спонзорує УНС.

Вказівки дороги на „вебсайді“.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Прем'єра „Української осені”: Дні українсько - американської спадщини

НЬО-ЙОРК. – Дні української спадщини в Нью-Йорку „Українська осінь” 1-11 вересня включали ряд імпрез: парад і концерт, громадські святкування. Вперше в історії громади Нью-Йорку посади міста Мікел Блумберг видав і 24 серпня вручив через голову Союзу Українок Америки І. Куровицьку прокламацію, якою офіційно започатковано щорічне проведення Днів української спадщини „Українська осінь” („Ukrainian-American Heritage Days”), присвяченого Дням Незалежності України. В рамках цих днів, на 5-й евеню в параді присвячений Дню праці пройшла українська колона з найкоштовнішою, найкраще оформленою, завітаною платформою і заявила про себе на всю столицю світу.

В Брукліні, на ратуші, всі дні фестивалю майорів, поряд з американським, український прапор, а голова Бруклін-боро Марті Марковіц, батьки якого приїхали з України, зробив прийняття для представників громади і теж видав прокламацію, якою 9 вересня оголосив Українським днем в Брукліні.

Проведено високого професійного рівня концерт з участю зірок світового масштабу віртуоза скрипалі Василя Попадюка і Народного артиста України Івана Поповича. Організатори знайшли досвідченого режисера і довірили йому проведення фестивалю. Це – громадянин України Олександр Гутмахер. Він народився на Одещині, закінчив Київську консерваторію, в США – 6 років. Тридцять років займається організацією культурологічних заходів, фестивалів.

Ініціювали і організували Дні української спадщини за підтримкою Генерального консуль-

ства України в Нью-Йорку – Союзу Українок Америки (голова Ірина Куровицька) і УАКРада (виконавчий директор Андрій Ластовецький).

Слово Андрію Ластовецькому:

– Зараз важко сказати, кому першому прийшла ця ідея. Разом прийшли до думки зробити ряд імпрез – ідея фестивалю. Ми пишаємось, що вдалося „достукатись” до М. Блумберга та М. Марковіца. Вибрали для святкового концерту красиву і велику залю бруклінського „Kingsborough College”.

Дали рекламу в кількох газетах і на радіо. Велика подяка „Свободі”, яка 26 серпня повідомила про фестиваль. Всі імпрези відбулись: продовження виставки О. Архипенка в Українському Музеї, відзначення ювілею журналу „Наше життя” з концертом в Українському домі, науково-практична конференція „Незагойна рана Черобиля”, а в НТШ діяла виставка „Українсько-єврейські взаємини”, демонструвались фільми „Інавгурація Президента України” та „Голгофа академіка Кравчука”. Компанія „Водка Шустова” (Алекс Рознер) за свої кошти оформила платформу і запросила І.

Українців вітає кардинал Едвард Іген.

Поповича. Святковий концерт зворушив до глибини душі. Його сценарій і репертуар були вибудовані професійно, з естетичним смаком, зі збалансованістю фольклору і сучасної пісні. Слово про Незалежність України виголосили ведучі концерту Світлана Махно та Степан Герилів. Гімни США і України звучали у виконанні співачки В. Канінської. В кінці всі мистці зі сцени і залу співали „Україно” Т. Петриненка. Витончено була оформлена сцена – художник Галина Пітель.

Розпочав концерт дитячий хореографічний ансамбль „Калинонька”. А далі – вокальний ансамбль „Промінь” (диригент Б. Волянська), бандурист Юліан Китастий, сучасну естраду представили Христина Махно піснею „Я люблю вас, Карпати” та співачка з Івано-Франківщини Інна Сидорак. Народний артист України Іван Попович вразив всіх могутністю голосу. До слова, він на автоплатформі в часі паради своїм громовим голосом заповнив 5 евеню і, думаємо, не міг не вразити і М. Блумберга і сенатора Г. Клінтона. Центральним номером програми був вибуховий виступ Василя Попадюка – золотої скрипки України. Другою за значимістю і рівнем подією було святкування 60-річчя журналу „Наше життя”. Вітання Ірини Куровицької від імені СУА, показ документального фільму з історії журналу, в якому редактор Ірина Чабан зуміла представити весь славний шлях, концерт.

Заключне слово – Ірині Куровицькій, яка на запитання, чи вдоволена результатами і що найбільш оцінює, сказала:

– Отримати в міській ратуші прокламацію про проведення Днів українсько-американської спадщини – це дуже важливо. В параді всі американці побачили, що в місті є українці. Я дуже вдячна всім спонсорам, які уможливили „Українську осінь”, як перші офіційні Дні українсько-американської спадщини.

Лідія Коваленко
Фото: А. Ягудаєв

Український похід в центрі Нью-Йорку

На святі журналу „Наше життя” промовляють Уляна Старосольська (зліва) та Ірина Чабан

Фото: Я. Кулинич

На чолі походу співорганізатори Олександр Гутмахер (зліва) і Андрій Ластовецький

Катерина Ющенко...

(Продовження зі стор. 1)

кінці жовтня їх чекає нова медична місія на Прикарпаття. До цієї організації належать також лікарі українського походження. Крім того, Катерина Ющенко провела важливу зустріч з членами Української медичної асоціації Північної Америки. Ця організація допомагатиме лікарям з України добути нову практику на базі медичних центрів Америки, а також її представники відвідають українські лікарні в рамках вищезгаданої програми „Від лікарні до лікарні”.

Катерина Ющенко закінчила чикагську середню школу „Prospect High School”. Певна річ, її візита до колишньої своєї школи стала справжнім святом для учнів

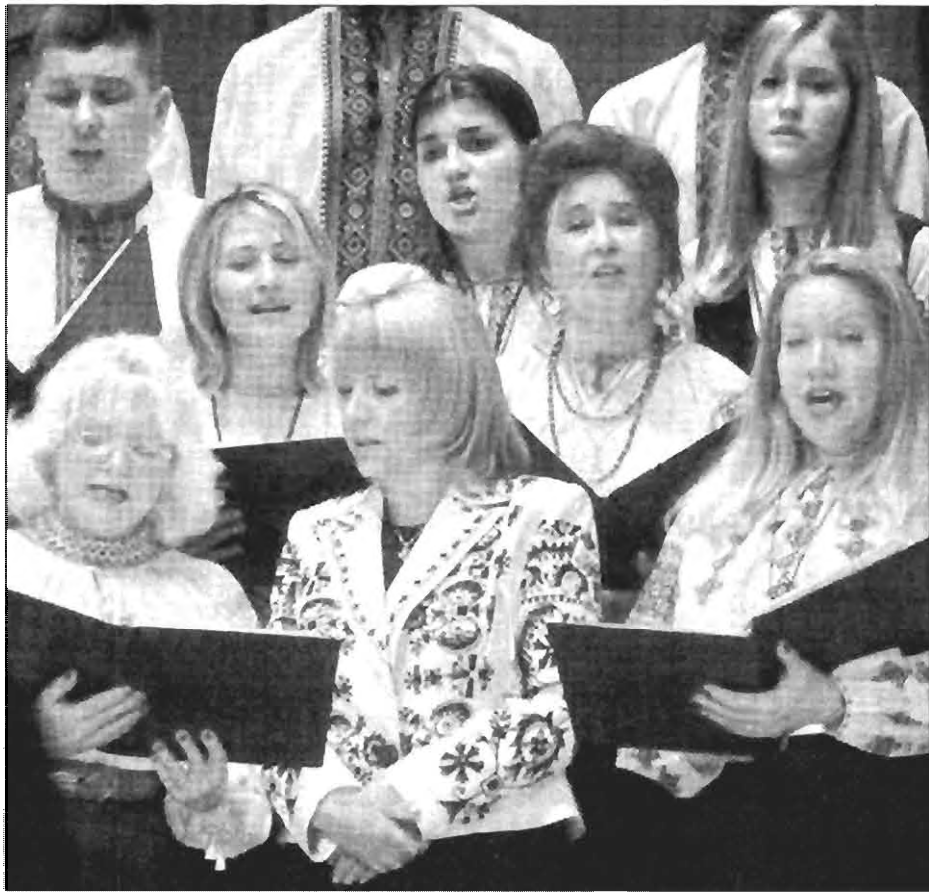
(Закінчення на стор. 23)

Фото Катерини Ющенко-Чумаченко на обгортці чикагського журналу школи підприємництва.

Квіти до пам'ятника жертвам Голодомору біля церкви святого Андрія у Блумінгдейлі, Іл.
Фото: А. Гороховський

8 жовтня разом із зведеним хором почесна гостя Чикаго співала молитву за Україну „Боже великий, єдиний”.

7 жовтня: Катерина Ющенко і Майкл Польський з України, який отримав диплом університету в 1987 році, через рік після К. Ющенко.
Фото: Dan Dryl UCGSB

ЧИКАГО, Іл. – 5 жовтня у післяобідню пору на Чикагське летовище О'Гера, одне з найбільших у світі, прибула група поважних людей з букетами розкішних осінніх квітів, призначених для Катерини Ющенко – дружини Президента України. Серед них – виконуючий обов'язки Генерального консула України в Чикаго Олег Шевченко, консул Анатолій Олійник, голова Комітету споріднених міст Чикаго-Київ Марта Фаріон, член правління цієї організації Ліда Трухля.

Незабаром стало відомо, що через несприятливі метеорологічні умови літак затримався в Амстердамі на дві години.

Нарешті літак щасливо приземлився, і дорога гостя опинилась в обіймах осіб, котрі з радісним хвилюванням її зустрічали після довгої дороги, яка тривала понад 10 годин.

Попереду були три дні, вшент заповнені зустрічами, бесідами, знайомствами, і щоб розповісти про них, потрібна була б не одна газетна сторінка. Тому докладно розповім лише про одну подію, завершальну і, звичайно, також приємну і пам'ятну. Тут треба згадати, що в 70-ті роки минулого століття українцям, котрі мешкали далеко від центру Чикаго, незручно було діставатись до церкви, і тому вони вирішили побудувати свій православний храм. Створений з цієї нагоди Комітет сприяння будови очолив Василь Трухлий – син відомого диригента хорів Івана Трухлого.

Одночасно із спорудженням храму парафіяни вирішили звести перший в Америці монумент в пам'ять про численні жертви Голодомо-

ру 1932-1933 років. На тому місці, де мав стояти пам'ятник, тимчасово був встановлений хрест, і з цієї нагоди відбулося віче, на якому з палкою промовою виступила тоді ще школярка Катря Чумаченко.

У листопаді 1987 року було завершено будівництво храму, а кількома роками пізніше, за проєктом київського скульптора Анатолія Куша, побудовано монумент.

8 жовтня ц. р. до величного пам'ятника підійшла колишня школярка, а нині перша леді України Катерина Ющенко-Чумаченко, поклала вінок до його підніжжя. Кілька хвилин стояла у задумі – напевно згадала свій виступ багато років тому. У той же вечір в культурному центрі Чикагської православної церкви святого Андрія відбувся концерт літургійного співу, присвячений 120-річчю з дня народження професора Івана Трухлого, на якому була присутня Катерина, а також гості з України, Канади та інших країн.

Перед концертом літургійної пісні у церкві святого Андрія відбулась Панахида в пам'ять професора Івана Трухлого та жертв Голодомору. Після закінчення Служби Божої присутні перейшли на концерт до аудиторії, яка носить ім'я Івана Трухлого.

Обов'язки ведучої концерту випали на долю Марії Климчак. Простору сцену аудиторії заповнив хор „Сурма”, який у свій час керував професор Трухлий. А зараз диригентом усталеного хорового колективу є Зеноїд Мудрицький. Під його керівництвом любителі співу досягли великого успіху, відзначені багатьма

мистецькими нагородами. Присутні на концерті тривалими оплесками сприймали виступ сурмівчан.

Відтак сцену зайняв численний хоровий колектив Спілки Української Молоді, яким керує досвідчений диригент Володимир Попович. Високу майстерність при виконанні церковних пісень виявили бандуристки Оксана Родак та Мотря Пошиваник. Після того, як співачки виконали свою пісню, Катерина розповіла, що її діти вчать грати на бандурі і вона була б щаслива, якби через певний час вони досягли б таких успіхів, як Оксана та Мотря, які щойно виступали.

Мирослава Кука виконала дві пісні, акомпанувала на фортепіано Людмила Туркало.

Завершився концерт літургійного співу виступом хору „Фестивальний” під керівництвом доктора Василя Трухлого, який успадкував професію свого батька і впродовж тривалого часу керує у Чикаго українськими хорами.

Знову відкривається завіса, і на сцені – всі учасники концерту. До них з коротким словом звернулася Перша леді України. Вона подякувала співакам за майстерне виконання церковних пісень і побажала їм нових творчих звершень. Закінчивши свій виступ, пані Катерина разом із зведеним хором заспівала молитву за Україну „Боже великий, єдиний”.

Всі присутні дружно підхопили знайому мелодію, і під склепінням просторого залу полинула заклична музика на честь рідної Батьківщини.

Анатолій Гороховський

Доповідь Юджіна Фішеля в НТШ-А

НЬО-ЙОРК. – Юджін Фішель, працівник Державного департаменту США, 17 вересня зробив доповідь в НТШ-А про урядову кризу в Україні. Він заспокоїв слухачів, що Америка дуже зацікавлена в тому, щоб підтримати Президента В. Ющенка і його новий уряд, який буде зформований. Уряд США високо цінить значення України через її геополітичну позицію в Європі, і розуміє, що набагато легше буде працювати з Україною, коли її провідниками будуть особи з демократичним наставленням, прозахідні. Американці задоволені тим, що Президент В. Ющенко приїхав особисто до США і в цей спосіб полагодив багато вагомих справ. Його візита в ООН підтверджує, що він контролює ситуацію, продовжуватиме здійснення ідеалів Помаранчевої революції, як він обіцяв під час інавгурації.

В. Ющенко мусить постійно служити особистим прикладом чесності і послідовності не тільки для урядовців, а й для всіх громадян, спілкуватися з людьми, розуміти проблеми людей і давати людям до

відома, що він їх розуміє і дбає про людські потреби, змінити політичний нездоровий клімат в Україні, відкрито признатися у допущених помилках і їх виправити. Це він повинен робити постійно і щоденно.

Ю. Фішель продовжував: „Забгато часу минуло і частково згубився настрій Помаранчевої революції. В результаті не виконано працю, яку треба було обов'язково зробити. Зокрема Верховна Рада не працювала як треба і затвердила тільки 7 законопроектів з 15-ти очікуваних. Треба було якнайшвидше затвердити двосторонні і багатосторонні законопроекти, що стосуються Світової організації торгівлі. Це застерегло б олігархів, бо під час їхньої домінації економіка України була тіньовою, відштовхувала закордонних інвесторів і не дозволяла налагодити сплату податків.

Досягненням України є відкритість засобів масової інформації – тепер люди краще поінформовані. І коли О. Зінченко подав у відставку, це було опубліковано всією пресою, що призвело до відставки уряду.

Це – здорове явище. Це великий контраст із ситуацією преси, яка існувала під час президентства Л. Кучми. Його адміністрація була такою фатальною, що саме її неспроможність породила В. Ющенка, його коаліцію з Ю. Тимошенко і Помаранчеву революцію. „Якби не було Л. Кучми, то не було б Помаранчевої революції. Можемо йому за це подякувати”, – сказав Ю. Фішель. Також виїшли на поверхню підлеглість Л. Кучми до Москви, бажання В. Путіна підкорити Україну. В додатку олігархи з Москви зробили з Помаранчевої революції своє „поле бою”. Деякі з них, як, наприклад, М. Ходорковський і його група, виступили проти В. Путіна, але це

Ю. Фішель виступає в НТШ А.

було зроблено не з симпатії до України. Всі олігархи в Росії є за тим, щоб Україна була колонією Росії, незалежно від того, буде вона помаранчева чи синя.

Новопризначений прем'єр України Юрій Єхануров, провідник з Дніпропетровська, натякнув Москві, що їм вигідніше провадити політику і зв'язки з командою В. Ющенка, ніж з урядом Ю. Тимошенко, яка разом з її коаліцією будуть набагато проблематичнішими для Москви.

Ю. Фішель продовжував: „Новий уряд мусить бути зформований до 8 листопада, бо вибори у ВР заплановані на березень 2006 р. До того часу нові коаліції мусять бути зформовані у ВР, щоб дістати більшість голосів. Ці вибори мусять бути легальні і прозорі – США знову дадуть гроші на присутність міжнародних спостерігачів. Юлія Тимошенко виступатиме проти В. Ющенка і пробуватиме відтягнути його прихильників у ВР до своєї коаліції.

Нові люди, які увійдуть до уряду В. Ющенка, відкриють нові двері. Ю. Тимошенко і П. Порошенко мали зіткнення через особисті амбіції, надмірну боротьбу за владу і впливи. Можна було сподіватися, чим це скінчиться. Вони не були зосереджені на своїй праці і поліпшенні ситуації в Україні. Але це допустив Президент В. Ющенко, який їх не контролював і дозволив влаштувати негаразди в уряді. Це викликало розчарування в країні.

О. Зінченко, який був в минулому в уряді Л. Кучми, є вартісною особою. Шкода, що В. Ющенко не поstarався його затримати у своєму уряді. О. Зінченко виступає проти корупції і допоміг би у цій сфері Президентові. Ю. Фішель продовжив: „Помаранчева революція” дала Росії нагоду посилити старання підкорити Україну, але нічого не вишло. Газети писали, що успіх Помаранчевої революції – це ще один цвях у домовину Росії.

Події в Україні викликали паніку в Москві, бо не вийшло, як в Кремлі було заплановано. Якщо США, вважає Ю. Фішель, зневіряться в прогресі України, то перестануть підтримувати її ходу до Заходу і демократії.

Україна – на роздоріжжі. Завданням Президента В. Ющенка є припинення теперішньої кризи, продовження курсу Помаранчевої революції, забезпечення більшості у Верховній Раді в ході наступних виборів, переведення в реальність законопроектів, які гальмуються у Верховній Раді, за всяку ціну збереження підтримки уряду США.

Божена Ольшанівська

ЧИ ВИ ПРИГОТОВЛЕНІ ДО ПЕНСІЇ?

Подзвоніть до УНС
або до секретаря відділу

Гарантований дохід протягом цілого життя

„Tax deferred” прибуток не оподатковується, аж поки не почнете вибирати гроші.

УНС не відраховує оплати у випадку вибирання грошей на невиліковних захворювань, перебуванні у піклувальному домі, оплати великих медичних рахунків.

Вільне вибирання грошей до 10%.

Ніяких адміністративних оплат.

БАГАТОРІЧНІ ВІДСОТКИ

10 років	– 5.00%
Одноразова вкладка	
5 років	– 4.25%
Одноразова вкладка	
3 роки	– 4.00%
2 роки	– 3.75%
1 рік	– 3.50%

ПЕНСІЙНИЙ БОНУС

10 років	– ** 5.50%
Мінімум гарантії 3.5%	
5 років	– ** 4.50%
Мінімум гарантії 4.00%	

****Відсотки тільки в першому році**

Всі відсотки можуть підлягати змінам.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054

800-253-9862

FAX: (973) 292-0900

E-MAIL: UNA@UNAMEMBER.COM

42-ий Відділ ОЧСУ відзначив ювілей Зустріч з театром на „Верховині“

ГЕМСТЕТ, Н. Й. – 17 вересня о годині 6-й вечора, у приміщенні Народного Дому (Центр Святого Володимира) при 226 Юніон Дел Аб, 42-ий Відділ Організації Чотирьох Свобід України відзначив 40-ліття своєї діяльності.

Урочисте зібрання з цієї нагоди, організатором та господарем якого був 42-ий Відділ, відкрив його голова мгр. Дмитро Троянський.

Серед гостей було багато представників інших українських організацій, зокрема Організації Оборони Лемківщини (ООЛ). Привіт та побажання ювілятам від 1-го Відділу ООЛ в Нью-Йорку склав його голова Іван Завада.

Головну доповідь, у формі звіту, виголосила мгр. Катерина Мицьо. З цієї змстовної доповіді присутні довідалися, як багато зусиль та суспільної праці протягом 40 літ члени ОЧСУ вклали у придбання фінансових засобів на допомогу тим, які її потребують.

З тих нелегко придбаних фондів члени ОЧСУ надають допомогу церквам, школам, гуртожиткам, сиротинцям, старечим домам, культурним осередкам та окремим особам в Україні і Польщі.

Про активну діяльність членів 42-го Відділу ОЧСУ красномовно свідчить те, що жменька людей, відданих великій справі, змогла зібрати на цю благородну ціль майже 200,000 дол. і цілком заслужено багато активних членів цього відділу з нагоди ювілею одержало похвальні грамоти.

На адресу організаторів надійшло багато привітань та побажань на майбутнє.

Ювілейне святкування 42-го Відділу ОЧСУ залишиться незабутнім спомином для його учасників, які, після офіційної частини, гостилися, при звуках чудової музики, майже до ранку.

Зенон Войтович

12 листопада: освячення пам'ятника Василеві Барці-Очерету

ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й. – 28 червня 1999 році проф. Василь Барка-Очерет призначив 5 осіб, як виконавців свого заповіту. Серед них були я та моя дружина. Ми узяли на себе відповідальність відносно спорудження пам'ятника Василеві Барці.

В липні 2005 року Консисторія УПЦ в США затвердила проєкт пам'ятника. 26 вересня пам'ятник був викінчений і перевезений до Бавнд-Бруку.

Освячення пам'ятника призначено на 12 листопада 2005 року, о годині 11-й. Після освячення відбудеться поминальний обід, доповідь і спогади про життя і творчість покійного. Буде висвітлено фільм „Жовтий Князь”,

створений за твором Василя Барки. Квитки на обід – 20 дол. від особи, тому що ми маємо гарантувати число на обід, просимо замовляти і пересилати оплату до 10 листопада на адресу: Anton Filimonchuk, 19 Aldergate Circle, Budd Lake, NJ 07828-3810.

Просимо скласти пожертву на пам'ятник покійного Василя Барки, за що будемо щиро вдячні. Чеки на обід і пожертви просимо виписувати на „Anton Filimonchuk” з заміткою „Barka Monument” або „Memorial Dinner” і висилати на подану адресу. За додатковою інформацією звертайтеся на телефон (973) 691-1342.

Антон Філімончук

ГЛЕН-СПЕЙ, Н. Й. – Традиційне печення бараболі на відпочинковій оселі „Верховина” мало цього року особливо приємне завершення. На „Верховину” завітали артисти Київського академічного молодого театру Світлана Ватаманюк та Ярослав Гранко. Їх виступ – це поетично-драматичне дійство на тему збереження духовності, краси у людських душах.

Вже з перших сцен вдало продуманої постановки відомого режисера Олександра Дзекуна глядачі опинилися в полоні чаруючої сили Слова і Таланту. Нев'януча поезія і думи Лесі Українки і Олени Теліги, а в ній приклад жертвової всеперемагаючої любові, трагізм і глибина Лесино кохання до смертельно хворого Сергія Мержинського, біль, розпука в душі лаконічними, але промовистими штрихами поставали в уяві кожного. Одвічна боротьба добра і зла, високого і приземленого, бажання волі, незалежності, гіркота втрат, біль фізичний і біль душевний –

поняття ці зрозумілі кожній людині. І все в житті повторюється...

Через усю виставу пройшла тема жінки, філософія її простоти та величчя, загадковості. Ці явища проілюструвала чудова гра Світлани Ватаманюк. Як узагальнення звучав монолог про незбагненність жінки за творами Дарії Рихтицької у виконанні Ярослава Гранка.

Кульмінацією вистави була сцена за феєричним романом Тодоса Осьмачки „Старший боярин” – розповідь про перший понеділок по Зелених святах, про час, коли земля святкує свій день народження, і у світі діються дива, оживають забуті легенди. Легко і мило лягав на душу музичний супровід вистави, доповнюючи піднесено-радісне сприймання слів.

Глядачі гарно сприймали емоційне дійство, перебуваючи під враженнями думок, спогадів. Всі насолоджувалися багатством рідної мови.

Святослава Гой-Стром

До США - на працю і відпочинок

Ірина Прит з Рівного і Анна Приймак з Луцька (на фото – зліва) вчаться у Київській філії Міжнародного християнського університету, утвореної на базі Київського інституту народного господарства. Вони будуть економістами-організаторами підприємництва. Нинішнього літа вони взяли участь в американській програмі для студентів „Праця і подорож”, за якою три місяці працювали в площині обслуговування гостей Орlando, Флориди, а місяць подорожували країною.

Агенція, яка спровадила їх до США, приймає заяви від осіб, які мають 18 років, володіють англійською мовою і можуть заплатити 2.5 тис. дол. за квиток і документи. Студентки розповіли перед поверненням до батьків, що задоволені пригодою: і грошей заробили, і Америку побачили.

Л. Хм.

Представлено нових віктарних прислужників

Нові віктарні прислужники катедр св. Володимира (Зліва): Михайло Добронос, Андрій Мойсеєнко, Микола Мойсеєнко, Олег Самердак, також духовенство катедр.

В неділю, 25 вересня, чотири хлопці приєдналися до гуртка віктарних прислужників при українській православної катедрі св. Володимира. Після англійського Богослуження в 8:30 ранку священники особливими молитвами українською і англійською мовами просили Господнього благословення для юних хлопців в їхньому почині прислужувати в Святому Віктарі нашої церкви.

Їм вручили відповідні посвідчення, а в нагороду вони дістали ікони від старшого відділу Української православної ліги.

Катедра св. Володимира нараховує двадцять два віктарних прислужників, розділених на шість груп. Вони прислужують при віктарі на україномовних і англійськомовних Богослуженнях кожної неділі.

Іван Норка

Уточнення адреси

У попередньому числі „Свободи”, в рецензії на книжку Левка Хмельковського „Сумна комедія” з технічних причин було подано неповну адресу, за якою можна її придбати. Подаємо цей текст повністю: Книжку „Сумна комедія” можна придбати за 15 дол. у автора. Адреса: 300 Parsippany RD. Apt. 26Q, Parsippany, NJ 07054.

Все чекаєте, доки дядько Михайло полетить в Україну?

Ваші гроші будуть відправлятися через два тижні...

Надішліть гроші через "Вестерн Юніон" зараз же!

Ваші гроші надійдуть за кілька хвилин! *

Коли вам треба, ми завжди до ваших послуг

Коли ви надсилаєте гроші родині або друзям, необхідно довіряти особі, через яку ви передаєте свої гроші – так тисячі американців українського походження довіряють компанії "Вестерн Юніон" як близькому родичу чи другу.

З компанією "Вестерн Юніон":

- Вам не треба довго чекати, поки хтось поїде в Україну — **ваші гроші надійдуть за кілька хвилин.***
- Вам не треба хвилюватися за можливу втрату грошей або зміну митних правил — **ваші гроші впевнено подорожують скрізь кордони.**
- Вам не треба просити знайомого про послугу — **і тому не треба самим бути зобов'язаними.**

Тому навіть чекати, поки дядько Михайло вирішить поїхати погостювати до тітки Ганни? Ваша родина або друзі можуть вже сьогодні зайти за грошми, що ви надіслали, до понад 8600 відділень в Україні.

Відвідайте найближче до вас відділення або зробіть грошовий переказ Інтернетом чи телефоном. Задзвоніть до "Вестерн Юніон" — компанії, що можна довіряти:

1-800-799-6882

Ми розмовляємо українською мовою
www.westernunion.com

Швидко, надійно, по всьому світу®

WESTERN UNION®

* Наявність грошей залежить від умов обслуговування, включаючи часи роботи відділення і різницю між часовими зонами. Див. обмеження на формі для надсилання. Зображені особи є моделями, які показуються тільки з метою ілюстрації.

© 2005 Western Union Holdings, Inc. ALL RIGHTS RESERVED.

„Доктрина Монро” по-московськи

Д-р Іван Гвозда

Президент Джеймс Монро в його Посланні про стан держави проголосив 2 грудня 1823 року в Конгресі, що європейські держави не можуть втручатися у справи Західної півкулі, поширювати їх впливи в Південній й Північній Америках, що Новий Світ є відділений від Старого географічно, політично, економічно; що Америки мають власні, окремі від Європи, інтереси (натяк на самоізоляцію Америки від Європи). Америка вже тоді вважала, що оскільки її політична система відрізняється від системи Росії, Франції, Іспанії, поширення впливів тих країн на Новий Світ загрожувало б мирові й безпеці США. Зі своєї сторони, Америка заявила, що вона не втручатиметься у внутрішні справи європейських держав.

В Доктрині Монро схрещувалися питання європейського неоколоніалізму, зокрема російського й англійського, на західному узбережжі Америки. Росія претендувала на північний захід – від Аляски аж до Сан-Франциско; англійці не визнавали за Америкою права на території, які вона одержала в 1819 році від Іспанії.

При кінці XIX століття Доктрина Монро стала наріжним каменем політики Америки, з різними додатками, метою яких було пристосувати її до вимог часу і до вигідної для американського національного інтересу інтерпретації. В 1904 році Президент Теодор Рузвельт заявив, що „хронічні недомогання”, „слабкість” сусідів Америки можуть спонукати її „застосувати міжнародну поліційну силу”. Протягом наступних 25 літ, щоб запобігти інтервенції європейських потуг в державах Південної Америки, США застосовувала в цьому просторі інструменти сили, окуповання територій, впровадження в практику протекторатів, економічної гегемонії.

З часом одностороннє застосування Доктрини Монро Америка змінила на багатосторонню міжамериканську політику, що найкраще віддзеркалював Чартер Організації американських держав (1948) і Міжамериканський Договір взаємної допомоги (1947). Однак, ніде правду діти, впродовж холодної війни Америка застосовувала політику односторонньо у випадках Гватемали (1954), Бей оф Пігс (1961), Домініканської республіки (1965). І коли свого часу Микита Хрущов проголосив, що Доктрина Монро – мертва, Америка запевнила, що навпаки – „вона залишається надалі важливою, як була в 1823 році”, зокрема з огляду на кубинську ракетну кризу в 1962 році, котра змусила Америку реагувати проти розміщення на Кубі советських баз з нуклеарними ракетами, як і проти поширення в тому просторі різних деструктивних рухів.

В наші часи Росія, зокрема в особі Президента Володимира Путіна, вважає, що Доктрина Монро стосується не лише Америки, але й росіян, їхньої недавньої советської імперії і сьогодишньої Російської Федерації. Російська політологія рясніє ідеями відродження „великої Росії”, як пише Робертсон Моров, – з цілющо-стабільною границею „між європейською спільнотою і НАТО на одній стороні й Російською Федерацією – на другій... І нікого посередині”.

В періодичному виданні „The American Conservative” 18 липня цього року Р. Моров помістив статтю, яка дуже перегукується з російськими „агресивними реалістами” з кола політиків і журналістів, які працюють для Кремля. Вони, між іншим, „переконані, що Захід є смертельною небезпекою для Росії”. Ці крайні російські консерватори-реваншисти вважають, що Помаранчева революція була інспірована Заходом, зокрема Вашингтоном, що В. Путін повинен був заявити: „Україна – це наша країна”. Московський телевізійний журналіст Михайло Леонт'єв договорився до того, нібито Польща плянує анексувати західну частину України, а його однодумці – Олександр Ціпко, Дмитро Рогозін, Олексій Ківа, Вячеслав Ніконов, Сергій Марков, Олексій Пушков, Олександр Дугін (один з головних авторів євразійської ідеології), Костянтин Затулін – домагаються повернутися до концепції Сталіна, мовляв, Росія як фортеця перебуває в облозі, а „холодна війна фактично ніколи не закінчилася”.

„Агресивні реалісти” постійно натякають, що Україна не є життєздатною державою”.

Щоб врятувати етнічних росіян від дискримінації, вони пропонують анексувати східні і південні частини України. „Реалісти” постійно впевняють, що майже половина російського населення вважає, що Україна є „нашою країною”, та що „лише 18 відсотків вважають Україну суверенною державою”.

Стаття Морова під заголовком „Московська Доктрина Монро” є незвичайно промовистою, бо в ній автор („агресивний реаліст” з Сан-Франциско) відкрито домагається, щоб Америка в ім'я Доктрини Монро – в ім'я миру і спокою в Євразії посприяла, аби Росія змогла повернути собі всі території Советського Союзу, де проживають російські меншості. Щоб, як сказав в квітні ц. р. В. Путін, таким чином виправити „трагедію десятків мільйонів наших співгромадян, котрі опи-

Росія, яка мріє знову стати „великою і сильною” євразійською імперією, знову коштом України і інших колись поневолених народів, намагається переконати Америку, що в її інтересі – бути партнером Росії в двополярному керуванні світом, або принаймні надати зовнішньополітичним потягненням Росії легітимність.

нилися за кордонами російської території внаслідок загибелі Советського Союзу, найбільшої геополітичної катастрофи XX століття”. Цей „плач” добре прокоментував Арнольд Байхман (Commentary, July–August 2005): „Про що цей КГБ офіцер говорить? Що для світу було краще, якщо б відновилося тоталітарне диктаторство, що протягом сім десятиріч вимордувало десятки мільйонів росіян та інших народів, винищувало їх по ГУЛагах... Варто собі уявити, щоб німецький канцлер Гергард Шродер проголосив, що розпад Третього Райху є „найбільшою геополітичною катастрофою століття”. А. Байхман далі каже: „Чим більше я знаю і читаю про Путіна, який при владі від 1999 року, і про його „хитру демократію”, тим більше побоююся за майбутнє Росії і за безпеку її сусідів... Мільйони колишніх советських громадян, включно з усіх сторін оточеним населенням Чечні, переконані, що вони щасливі саме з причини „найбільшої геополітичної катастрофи століття”.

А. Байхман підкреслює: „Вже найвищий час, щоб дати собі спокій з Путіним, з цим сталінізмом, який дозволив собі відзначити 15-ий ювілей Юрія Андропова, немилосердно жорстокого шефа КГБ, ця подія була б рівнозначною з відзначенням Німеччиною народження Гайнріха Гіммлера, шефа гестапо і СС та одного з архітектів Голокосту. „Путін загрожує світовому мирові”. Він готовий постачати зброю кримінальним режимам. В. Путін обіцяв Сирії, що продасть їй ракети, а Іранові – нуклеарні компоненти. „Здійснення цих намірів може закінчитися навіть більшою геополітичною катастрофою, ніж повалення Советського Союзу”, – робить висновок А. Байхман.

До цього треба додати, що такою самою геополітичною катастрофою було б приєднання до Росії південно-східної України, Казахстану й інших незалежних республік колишнього Советського Союзу.

Робертсон Моров вважає, що недавнє ствердження В. Путіна про геополітичну катастрофу Советського Союзу є сигналом важливої зміни у російській політиці щодо України і до Казахстану. На його думку, новопосталі держави знаменують для Росії три проблеми. Перша – росіяни бояться дискримінації щодо 20 мільйонів росіян і мільйонів зросійщеного люду, які знаходяться поза російськими кордонами. Друга – Росія, мовляв, є безборонною без буферу підлеглих країн. Третя – Росія побоюється, що відцентрові сили нових держав можуть перекинутися й на неї, й вона не зможе надовго втримувати під своєю контролею теперішню територію Російської Федерації, а зокрема – уми громадян. Моров пише, що найбільшою проблемою для Росії є схід України, де живе десять мільйонів росіян і мільйони зросійшених, і Крим. Повторюючи вигадку прихильників В. Януковича, Моров пише, нібито ця частина України 75-відсотково підтримувала проросійського кандидата на президентських виборах 2004 року.

Моров радить, що „коли Росія і росіяни в межах республік, в яких вони проживають, бажають увійти разом з цими територіями до Росії, „американський уряд повинен їм не дозволити”. Мовляв, „добродушні” кагебісти готові за це обіцяти Америці, що:

1. Росія й надалі буде тримати під контролем склади зброї, напродукованої Советським Союзом (щоб на випадок війни її використати проти Америки! – І. Г.) щоб не потрапила в руки терористів.

2. Сильна Росія буде спроможна не допустити Китаю до ресурсів в Сибіру, що є дуже важливим і для американського національного інтересу.

3. Росія знаходиться на фронтній лінії проти радикального Ісламу, зокрема в Чечні. Морав акцентує, що в партнерстві з Росією Америка зможе уникнути поразки у війні з Ісламом, як це сталося в Афганістані в 1980-их роках.

На кінець, Морав каже, що для Америки буде корисним впровадження мирного і стабільного кордону між Європою і російською православною цивілізацією. Америка не повинна дбати про те, хто править в Кишиневі чи в Дніпропетровську. Найважливіше для Америки в Східній Європі – це спокій у формі розумної межі між європейською спільнотою і НАТО по одній стороні, і Російською Федерацією – по другій”. І далі „агресивний реаліст” Морав пише: „Території з меншинами посередині, такі як сучасна Україна, будуть завжди джерелом конфлікту”.

Росія, „щоб забезпечити собі стабільність в Європі”, мусить з'єднатися із Східною Україною, Кримом і, мабуть, з Білоруссю, Америка „повинна запевнити Росію, що не має нічого проти того, щоб мешканці України, Криму, Казахстану чи Білорусі вирішили злучитися з Московською державою”. До речі, подібно говорив Гітлер в лютому 1938 року про його пляни проковтнути Чехословаччину, що й сталося внаслідок підписання в Мюнхені договору між Німеччиною, Англією, Францією і Італією 29 вересня 1938 року. На думку Морова, причиною того, що Америка ще й досі не погодилася на такий плян, лежить в русофобії „Белт-вай”, де Віліям Сефайр, Бил Кристол, Франк Гафней, Збігнєв Бжезінський та інші „постійно займають негативне становище супроти російської православної цивілізації”.

Моров трактує російську меншість в Україні не як вільних громадян України, а як закладників Росії. Як і всі російські „агресивні реалісти”, він дотримується Доктрини Брежнєва, проголошеної 25 вересня 1968 року: „Соціалістична спільнота – Советський Союз має право на інтервенцію проти суверенної держави, коли вона поширює капіталістичні (демократичні – І. Г.) тенденції”.

Моров, кінчаючи свою статтю супроти Української держави і нації, пише: „Беручи під увагу географію Росії, російські виборці в Україні вибрали сильнішу, більшу Росію. Голосування в Україні вказує на те, що населення Східної України, Криму, Білорусі й північно-західного Казахстану хочуть – і будуть голосувати – щоб злучитися з Росією. Інтереси Америки – з'ясувати: дозволити їм”.

Отже, Росія, яка мріє знову стати „великою і сильною” євразійською імперією, знову коштом України і інших колись поневолених народів, намагається переконати Америку, що в її інтересі – бути партнером Росії в двополярному керуванні світом, або принаймні надати зовнішньополітичним потягненням Росії легітимність.

Йдеться тут про дві засадничі речі. По-перше, „агресивні реалісти” Росії, щоб скомпроментувати українство, стараються переконати світ, що Помаранчева революція була організована Америкою, бо українці самі не спроможні щось подібного зреалізувати. З іншої сторони, путінці намагаються переконати світ, що Америка й далі поводить, як монополярна капіталістична імперія, яка мовляв, спонзорє революції, щоб виправдати свою присутність по цілому світі.

На кінець, доречним буде пригадати, як охарактеризував Америку і Росію свого часу найкращий знавець американської демократії в тридцятих і сорокових роках XIX століття Алекс Токвіль: „Америка бореться проти природних перешкод, які чинять їй опір, Росії противиться людство. Америка завойовує мало залюднені простори, Росія з усією її воєнною силою бореться проти цивілізації. Підставовий принцип Америки – свобода, Росії – невільництво”.

Поповнення Церкви християн віри євангельської

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – 24 липня 37 осіб зі Слов'янської церкви християн віри євангельської вступили у заповіт з Господом через водне хрещення. Такі обряди церква проводить на озері Онтаріо впродовж 15 років і за цей час 300 осіб поповнили громаду через водне хрещення.

Андрій Камінський

П'ятниця, 28 жовтня 2005 р.

год. 6 – 8 веч.

вечеря – \$16.95 ++

(до вибору shrimp, scampi, Pesto Lamb Chops або Chicken Roulade)

год. 9-та веч.

„ZUKIE & FRIENDS“ гратиме у барі „Трембіта“
вступ 5 дол.

Субота, 29 жовтня 2005 р.

Збирання гарбузів, малювання та майстрування
від 1-ої до 4-ої год. по пол.

МАСКАРАДОВА ПАРАДА для дітей
від 4-ої до 5-ої веч.

СТРАШНА ХАТА в будинку „Львів“
від 5-ої до 9-ої веч.

Вечеря-буфет

від 6-ої до 8-ої веч.

Ціна 19.95 дол. від особи
діти – 7.95 дол.

МАСКАРАДОВА ЗАБАВА, грають оркестри

„ГРІМ“ і „ВІДЛУННЯ“
початок о год. 9:30 веч.

Будуть нагороди за найцікавіші строї в категоріях:

1. Найкращий виконаний вдома костюм;
2. Найкращий жіночий костюм;
3. Найкращий мужеський костюм;
4. Найкращі групові костюми;

*The Halloween
tradition continues...
Don your masks &
Join the fun!*

Soyuzivka
for all seasons

POBox 529 • Kerhonkson, NY 12446 • (845)626-5641 • www.Soyuzivka.com

Конференція Асоціації українських правників

Справа: Андрій Підгірський, Олександр Малиновський, Андрій Стецьків, Ігор Самсін, Мирослав Смородський – член АУПА; Наталія Сорока – юрист „Укрінюрколегії“ у Львові; Ольга Коробко, Петро Проскурницький, Петро Піддубний – секретар-скарбник АУПА; Юлія Семенова – юрист „Укрінюрколегії“ в Києві; Армен Хачатурян, Іванна Білич – студентський представник АУПА; Євген Данканич – юрист з Мукачева, студент університету в Отаві.

МАЯМІ, Флориди. – Цьогорічна 28-ма конференція Асоціації українських правників Америки (UABA – далі АУПА) була особливою з точки зору багатьох моментів. Перш за все, конференція повинна була відбутись в Новому Орлеані, але вже 28 вересня, коли гураган „Катріна“ жорстоко вдарив по місту, місце конференції довелося змінити. Необхідно віддати належне колишньому президентові АУПА Андрієві Стецькову, управі та раді директорів організації, які доклали чимало зусиль, часу та ентузіазму, щоб конференція в Маямі відбулася на високому рівні.

АУПА, яка була заснована в 1977 році в Клівленді, Огайо, проводить свої щорічні конференції в різних містах США, Канади та України. Понад 28 років члени АУПА сприяють правовим реформам і демократичним процесам в Україні, працюючи над вдосконаленням чинного законодавства, розробленням досконаліших законів, також підтримуючи партнерські взаємини з міністерствами, депутатами, юридичними фірмами, судовими органами, правничими організаціями тощо. До цього ж, члени АУПА активно працюють на теренах США, а завдяки старанням її членів в Іміграційній службі США було створено „гарячу лінію“ для українських емігрантів. Члени АУПА допомагали успішно вирішити справу Івана Дем'янюка, який позивався з телекомпанією CBS. Завдяки своєму фондовій стипендії, АУПА допомогла окремим українським студентам юридичного факультету здобути юридичну освіту в США, щоб вони могли застосовувати набуті знання і досвід, викладаючи та працюючи в Україні. Організація також сприяє студентам-американцям українського походження.

Українська делегація складалась з молодих, активних та успішних юристів, які представляли київську та львівську „Укрінюрколегії“, основні юридичні компанії України та судові органи. Делегацію очолював суддя Верховного суду України Ігор Самсін. До її складу входили заступник голови господарського суду Києва Олег Бачун, суддя Івано-Франківського апеляційного суду Петро Проскурницький, Євген Корнійчук – старший партнер юридичної компанії „Магістер та партнери“, Армен Хачатурян – партнер юридичної компанії „Шевченко, Дідковський і партнери“.

Іншим важливим моментом, який неможливо переоцінити, було реальне бажання тих членів, які створювали організацію, та тих, які багато років працювали для її доброго імені, сприяти процесові приливу нової, молоді сили до органі-

зації. Конференцію відвідав суддя Федерального апеляційного суду США Богдан Футей, який разом з Ігорем Самсіним виступив з доповіддю-аналізом на тему українського виборчого законодавства та судової реформи, відповідали на запитання учасників конференції, а в перервах спілкувалися з молодшими колегами.

Членкиня АУПА Маврін О'Брасн, яка працює в Україні і була активною учасницею Помаранчевої революції, поділилася своїм досвідом і враженнями. За приклад можуть служити Роман Бадяк, Ігор Котлярчук, Володимир Лупань, Ненсі Медвідь, Петро Піддубний, Богданна Походай-Стельмах, Мирослав Смородський, Андрій Стецьків та інші, які докладають сил до розростання організації.

На коференції АУПА президентом був обраний представник „четвертої хвилі“, колишній голова ради директорів АУПА адвокат Андрій Підгірський, який проживає та практикує в США, Техас. Новий президент АУПА, продовжуючи добру традицію своїх попередників, наголосив, що вестиме організацію в цьому ж напрямку, крім того, має на меті зацікавити в діяльності організації більше нових членів, а також вести активний діалог з тими, хто з тих чи інших причин став менш активним в АУПА. Також було створено нову посаду – представника молодих юристів, на яку одностайно було вибрано Ва-

лентину Щербей, яка займатиметься новими проектами, спрямованими на допомогу тим, хто щойно закінчив навчання.

Рада директорів прийняла рішення надати більше можливостей українським колегам, які також багато працюють на благо організації. Для цього створено дорадчу раду, до якої ввійшли Данило Курдельчук (президент „Укрінюрколегії“ в Києві), Євген Корнійчук, Армен Хачатурян. Учасники конференції мали можливість послухати своїх колег з доповідями на різні теми. Секретар АУПА Роман Бадяк, який працює в юридичній фірмі „Бадяк, Вил і Руді“, розповів про особливості морського права і законодавства, колишній старший юрист Управління юстиції США проф. Ігор Котлярчук виступив з доповіддю „Безпека в США та антитерористичне законодавство“. Джон Курей, президент Української католицької освітньої фундації, зробив доповідь „Поради клієнтам щодо здійснення благодійної діяльності“. Андрій Підгірський, президент АУПА, представив доповідь з господарського права. Разом з попереднім доповідачем Євген Корнійчук досліджував питання господарського права, а саме специфіку реприватизації в Україні. Колега з України Ольга Коробко зробила порівняльну аналізу спадкового законодавства на основі нового та старого цивільних кодексів України, а Олександр Малиновський доповідав про юридичний імунітет України в здійсненні чужоземних комерційних трансакцій. Армен Хачатурян повністю присвятив свій виступ фінансовому праву. Цікавою була тема Петра Панкова, який розповідав про інтелектуальну власність та вплив Верховного суду США. Після виборів нової управи та директорів всі були запрошені на вишукану вечерю, під час якої виступив професор Університету Джорджа Вашингтона Тарас Кузьо, який свою промову про Помаранчеву революцію супроводжував показом прозірок.

Конференція АУПА довела, що організацію чекають зміни на краще. В раді директорів будуть працювати досвідчені багатолітні члени, включно з колишнім президентом Андрієм Стецьковим, які активно допомагатимуть новому керівництву. Так що в добру путь до нових вершин!

Іванна Білич

РАДА ДИРЕКТОРІВ УКРАЇНСЬКОГО ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНОГО ЦЕНТРУ

має шану запросити Вас
на величавий бенкет відзначення

ДВАДЦЯТИП'ЯТИЛІТТЯ ЦЕНТРУ

в суботу, двадцять другого жовтня
дві тисячі п'ятого року

Сімсот Сідар Ровд
Дженкінтаун, Пенсильвенія

Коктейль о п'ятій годині по полудні
в Галерії ім. д-ра Олександра Б. Черника

Бенкет о сьомій годині вечора

Головний промовець д-р ЮЛІАН КУЛЯС

Ведучий програмою ІВАН ПРАСКО

Відзначення визначних членів УОКЦ

В мистецькій програмі:

Український Танцювальний Ансамбль „ВОЛОШКИ“

Чоловічий Хор „ПРОМЕТЕЙ“

І шляхи стають коротшими!

Тільки **Аеросвіт Українські Авіалінії**

пропонує безпосадкові рейси

літаками Boeing 767

Нью-Йорк-Київ,

Київ-Нью-Йорк

А також через Київ:

Львів, Івано-Франківськ, Одеса, Сімферопіль,

Донецьк, Дніпропетровськ, Харків, Запоріжжя,

Чернівці, Ужгород, Москва, Мінськ, Баку,

Ташкент, Алма-Ата, Делі, Тель-Авів,

Пекін, Дубаї, Афіни, Салонікі, Софія,

Белград, Бангкок, Каїр

1.888.661.1620, 1.212.661.1620,

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення:

1.718.376.1023,

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість
замовити і оформити білет на нашій
веб-сторінці **www.aerosvit.com**

АероСвіт **AeroSVIT**
УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІНІЇ UKRAINIAN AIRLINES

ТОЧКА ЗОРУ

До змін в Україні: якою дорогою?

Оксана Бакум

Після великих сподівань відродження, як вислід Помаранчевої революції та обрання В. Ющенка, приходить час застановитися над способами і засобами досягнення важливих національних цілей. Чи ефективні ті способи і засоби? На жаль, в народі з'являється розчарування. На думку багатьох (і серед нас, емігрантів, і серед різних верств в Україні), причина цих розчарувань вплинула саме з революції як виразно народного руху з його вимогами будувати суспільство на принципах справедливості.

Часом треба було вияснити, що ми давній народ, а не щось аморфне, без мови, історії, культури чи власного мислення. Русифікатори – на кожному кроці. Особливо вражає це молодь, народжену в Америці і Канаді, котра їде помагати в різних ділянках.

Грудневі події на Майдані Незалежності були творчим струсом для свідомості нації, глибше закоренили в ній те, що сприймалося як гра, як зовнішні атрибути державності. З приходом нового Президента і уряду, з принципами і постулатами Майдану, що став уже ідеєю, народ очікував рішучих кроків, котрі були виразно декларовані. Справді сталося чимало добрих і досить помітних змін: платні для вчителів і лікарів, також і пенсії трохи збільшились, написи, офіційні документи більше стали вестися українською мовою, вона активніше запроваджується в школах нижчого рівня, хоч далеко не всюди.

І в цей же час доводиться говорити про парадокси Української держави, суверенність якої перебуває все ще під загрозою. Свідомо вживаю термін „парадокси”, бо це вже переживали в ранніх 90-их роках. Одне явище особливо заскочило нас цього разу, під час 5-тижневої подорожі по Україні – відверта агресивність з боку різних російськомовних

функціонерів, які при кожній нагоді хотіли показати вищість своєї мови і влади, на давній зразок.

Не радимо починати свою подорож на літаку української авіолінії, бо там це починається. Мова обслуги – російська, від самого вилету з англійської країни, коли невідомо ще, хто якою мовою розмовляє, але ніби самозрозуміло – всі мають порозумітися по-російськи. Привітності – ніякої. Атмосфера в літаку – похмуро-офіційна. Інформації на екрані – російською мовою; мапа України позначена по-англійськи, з російською транслітерацією назв міст. По-українськи ані інформаційних, ані географічних даних нема. Апетит зникає, коли до пасажирів звертаються по два рази: „Куріца ілі гавядіна?”. Інший бік мовної справи – це довга розмова сусідок, про „тяжку ситуацію” в Україні з „присилуванням російськомовного населення до української мови”. Для розваги була одна українська газета із п'яти, і показ частин „Евробачення-2005”. Було це голосне дійство з ефектами кольорів, звуків, світла і вульгарних рухів, безконечно повторених, без найменших ознак хореографії, з Веркою Сердючкою, котру в Москві на руках носять за злісне висміювання всього українського і котру в Україні справедливо називають Веркою Смердючкою. На летовищі мова урядовців – російська.

Радо йдемо на місця знаменних подій. Центр Києва зазнав перебудови, додано ще більше декоративності, але скупчення пам'ятників з позолотою не передають якогось глибокого значення чи настрою. Чи це питання таланту проєктантів чи просто доброго смаку, що черпається з джерел власної культури, – цікаво було б почути оцінку знавців.

В споживчих крамницях і на базарах – всього повно; для пересічної людини, однак, зависокі ціни на найнеобхідніші речі. Там також натрапляємо на проблему молоді і мови. Дехто відповідає привітно і по-українськи, але переважно в „городі” годиться говорити так, „як звичайно”. В цьому ж великому „супермаркеті” зустрічаєм молоденьких працівниць-українок, з

присмністю слухаємо їхню розмову, але вони вибачливо пояснюють: „Ми говоримо по-українськи, бо ми з села”. Таке враження, що нові покоління виховуються все ще на старих формулах. Дедівським на цілу Україну самостійним на нових основах освітнім інституціям неможливо виховати всю молодь країни, щоб абсолютні вийшли з добрими знаннями і з новим світобаченням. Скільки чується скарж на брак відповідних і об'єктивних підручників та української мови в навчанні. Зайшовши в Києві в Будинок вчителя (колишній будинок Центральної Ради), ми натрапили на вчительську конференцію. Був час перерви, і великий гурт вчителів стояв в коридорі, а на їхню голосну російську мову хотілося крикнути: „А хто з вас, учителів, знає і вживає свою мову, підніміть руку!”.

Проблема хабарів під час вступу на студії ще не зникла.

Ще один з парадоксів: у Львові, в музеї Шевченка, працівниця, недавня вчителька, розповідає, що її дитина в 9-й класі вивчає твори Т. Шевченка з советського видання, де його поезія друкувалась пофальшована тодішніми редакторами. Звернувшись до вчителя і директора, вона не почула ні визнання цього дива, ані бажання виправити ситуацію. Мова тут про шкільний 2004–2005-ий рік.

І „Велика вітчизняна війна” в школах вивчається далі як „героїчний період нашої країни”. Концерти на пошану річниці закінчення війни, фільми, музика, виступи заслужених перед советським режимом діячів – все це відбувається. Тільки пізно вночі україномовне телебачення показує правдиві фільми „Другий бік війни” і „Між Гітлером і Сталіном”...

На великій виставці в Національному музеї мистецтва, під заголовком „Портрет XVI–XX століть” і „Вибране з колекції”, знаходимо в усій красі твори советського соцреалізму, ідеалізацію всього комуністичного. Довідуємось від працівниці, що куратором Відділу ХХ ст. є давній партократ, а на 24 службовці музею – є тільки чотири українці. Твори закордонних мистців представлені чотирма скульптурами А. Архипенка і одним малюнком С. Гординського. Жодних каталогів про виставлене.

Несподіваний випадок в музеї: входить група китайців, і один запитус працівника по-англійськи, яка доба тут представлена. Я допомагаю з перекладом, і додаю, що багато з цих малюнків представляють комуністичну пропаганду. Він кивнув головою, що розуміє таке.

Величава Св. Софія притягує відвідувачів чи не з цілого світу. При вході бракує оголошення про перебування виставку Трипільської культури, що якраз діє в будинку на подвір'ї катедри. Ця збірка належить приватним колекціонерам, і невідомо, де вона знайде постійне місце. Кількісно і якісно вона перевищує те, що знаходиться в Національному музеї історії. Чи не втратиться знов частину національних скарбів? Чому широко не інформується про таку виставку, таку рідкість в царині культури, а тільки принагідно можна про неї довідатись?

Обладнання і втримання музеїв різняться всюди. Безперечно, музейництво розвинулось за останні роки. В Луцьку Музей волинської ікони можна окреслити тільки в суперлативах. Його ведуть дослідники, їздять постійно на розшуки, і вже врятували від знищення і забуття сотні історичної цінності пам'яток-ікон та церковних речей. Активно триває реставрування. Нам випала честь побачити їхню неймовірну працю над чудом – віднайденою Холмською Божою Матір'ю з XI ст. Це наша найстарша ікона, поза викраденою росіянами Вишгородською Богородицею.

Як контраст згадуєм музеї в Острозі. Він міститься в середньовічному замку. Історик П. Троневиць пояснює, що цей стан музею не покращується вже 20 років. Відповідного освітлення нема, більшість виставленого неможливо розглянути, ані прочитати маленькі написи. Експонати розкладені з перемішанням століть. Мова працівників – російська.

Остання зала присвячена перемозі у „Великій вітчизняній війні”. Плякати-заклики з великими портретами „вождів” та ідеологів; переможно зображені советські воїни із кличами „Ідьом на Європу!”, „За Родіну!”, „На Запад!” і т. п., а по боках дверей прапори – червоний з серпом і молотом, і синьо-жовтий...

(Закінчення на стор. 24)

Зустріч в сиротинці у Липлянах

Архиспископ Михайл показує В. Бакумові руїни спаленої семінарії УПЦ КП в Луцьку.

„Дар Життя“ в Чикаго

Оля Шелемех

Денис Петрина

Орест Кирилов

Каріна Лещук

Андрій Мошовський

Антоніна Брус

Оля Волкова

Руслан Лесний

Яна Кінашук

Комітет „Дар Життя – Дітям України“ і ROTARY/One Club в Чикаго висловлюють свою вдячність усім, що допомагали нам за час нашої праці від 2000 р. до теперішнього часу. Завдяки жертвенності громади міста Чикаго, 34 дитини успішно перейшли складні життєдавні операції на серце, та через це одержали дорогоцінний дар життя.

В лютому 2000 року клуб ROTARY/One в Чикаго визначив ціль привезти дітей з України, котрим потрібні операції на серце під покровительством „Дар Життя“ – проєкт допомогти дітям із вродженими серцевими вадами. Клуби Rotary по цілому світі вже від 1975 року виконують цю благородну роботу. Клуб звернувся до української громади, щоб допомогти їм успішно виконати план. Відразу створився комітет „Дар Життя – Дітям України“ з великим захопленням до праці. У квітні 2000 р. комітет провів бенефіс під гаслом „Майте серце – врятуйте серце“. Відгук громади перевищив усі сподівання, так що ми змогли спровадити 9 дітей з України на операції в Чикаго, та уділити фонди на 25 операцій в Україні. Тому що в наступному році клуб Rotary/One визначив допомогу дітям із іншої частини світу, праця комітету заключається.

Цією дорогою хочемо висловити сердечне спасибі усім особам та установам котрі спричинилися до такого успішного завершення цієї благородної акції. Отже, велике признання та подяка належить Rotary/One Club, Chicago; Rotary District 6450, Chicago; Rotary District 6440, Chicago suburbs; Rush Presbyterian/St. Luke's Hospital; Hope Children's Hospital.

Членам Rotary „Gift of Life“ Program: Kay Ghachem, Tom Bruno, Susan Raterman, Karen Lavin

Лікарям: Dr. Joseph Amato, Dr. Rabi Sulayman, Dr. Michel Ilbawi, Dr. David Roberson

Членам комітету „Дар Життя – Дітям України“: д-р Борис Базилевський, Оксана Крушельницька, Роксоляна Полухович, Дарія Ярошевич, Ляріса Еліяшевська, Оленка Матвіїшин, Марта Ожга, Валя Хринівська, Галя Литвиншин Іванка Караван, Ніля Павлюк, Марія Ковальська, Богданна Доміно

Родинам, котрі забезпечили житлом: Марія Боднарук, Ляріса й Олег Еліяшевські, Charlene Gorzella and family, Дарія і Богдан Кукуруза, Іра і Мирон Стебельські, Лара і о. Тарас Науменко, д-р Наталка і Юрій Цепинські, Роксоляна й Іван Полухович, Ярослава Ваташук, Оксана і Любо Крушельницькі, Дарія і Мирон Ярошевич

Добровольцям, котрі активно займалися дітьми і матерями з України: Марія Боднарук, Борис Боднарук, Ярослав Самиця, Оленка Прийма, Оксана і Михайло Ганушевські, Таїса Клипфел, Роксоляна Пик, Оленка й Ігор Матвіїшин, Іра і Мирон Стебельські, Люба Новак, Ірина Новак, Дарія і Богдан Кукуруза, Надя Дубицька, Дарія і Мирон Ярошевич, Туля і Осип Грод, Оксана і Любо Крушельницькі, Оксана Яцків, Ірена Гасцька, д-р Наталка Цепинська, д-р Марія Грицеляк, Марія Мандзій, Лідія Прокіп, Марта Ожга, Богданна Доміно, д-р Таїса і д-р Андрій Бровар, Іра і о. Богдан Ваташук, Роксоляна і Мирон Дахнівські, Христина Гайда, Рута і Тарас Галібей, д-р Андрій Казанівський, Дарія Плешкевич, Марія Ганкевич, д-р Арета Куріца-Яворська, Таїса Скуб'як, Ляріса й Олег Еліяшевські, Геня Бискош, Роксоляна й Іван Полухович, Анна Кузик, Олександра Ковальчук, Уляна Гриневич, д-р Олександра Колєнська. *Просимо вибачити, якщо когось пропустили.* За час існування комітет зібрав загальну суму 45,565 дол., та зі згодою Rotary District 6450 Foundation, розподілив фонди ось так:

17,224 дол. – на 9 дітей оперованих в Чикаго:

В 2000 році: Оля Волкова, Антоніна Брус, Руслан Лесний;

В 2002 році: Оля Шелемех; В 2003 році: Денис Петрина, Андрій Мошовський, Яна Кінашук, Каріна Лещук;

В 2005 році: Орест Кирилов

10,000 дол. – передано через Ukrainian Gift of Life, Inc. (Glen Rock, NJ) на 10 дітей оперованих у Львові, завдяки львівській організації Кардіо:

В 2002 році: Іван Кичак, Андрій Музика, Юрій Матрєвич, Стефанія Боднар, Софія Боднар, Ростислав

Ландюк, Іван Височан, Люба Свистун, Анастасія Артишко

В 2003 році: Ярослав Роман

10,000 дол. – передано через Rotary District 7250 (Long Island, NY) на 15 дітей оперованих в Києві:

В 2003 році: Олексій Костюкевич, Аліна Салтановська, Світлана Тищенко, Владислав Ананієв, Діана Красовська, Вікторія Цубера, Ірина Стефановська, Карина Тарасюк, Данило Ющик, Костянтин Подольський, Маріяна Курилюк, Олена Василєга, Дарія Ровнер, Лариса Філенко, Кирило Віла.

Зараз комітет робить старання на ще одну операцію в Чикаго. Відтак кінцеве сальдо буде відіслане на операції у Львові.

На закінчення, комітет хоче ще раз скласти подяку всім жертвеним особам, котрі допомогли в наших зусиллях.

Залишаться завжди в нашій пам'яті постаті молодих матерей, вперше зажурених та стривожених, а відтак заспокоєних та безмежно радісних. Діти перед операцією – немічні та сумні, а опісля – розквітали на протязі декількох днів. Дати операцій вважаються як другий день народження дітей. Ці переживання із молодими гостями з України торкнули не одного з нас.

Прийшло нам до відома, що недавно в Чикаго при ОЖОЧСУ створився комітет, з наміром підтримати Українсько Американську Фундацію „Воля“, яка разом з Rotary District 7250 в Нью-Йорку провадять програму „Дар Життя“.

Бажаємо новому комітетові великих успіхів в їхній праці.

КОМІТЕТ „ДАР ЖИТТЯ – ДІТЯМ УКРАЇНИ“ В ЧИКАГО

УКРАЇНА І СВІТ

Омелян Антонович повернувся в Україну

Перед від'їздом на летовищі д-ра Омеляна Антоновича (другий справа) проводжають (справа): племінник д-р Ігор Воевідка, племінниця Мотря Воевідка-Слоневська та приятель Роман Ференцевич

Після відновлення державної незалежності України в 1991 році та, зокрема, після Помаранчевої революції 2004 року люди з української діаспори на Заході, які мріяли повернутися на батьківщину, мають, нарешті, можливість здійснити цю мрію.

Одним з тих, хто вирішив повернутися, став Омелян Антонович, представник молодіжного націоналістичного середовища тридцятих років минулого століття, довголітній в'язень польських і нацистсько-німецьких тюрем і концтаборів, активний учасник підпільної боротьби за визволення України, людина твердого характеру, суво-

рої особистої дисципліни, вимогливий до себе і до інших, готовий іти на виважений ризик, якщо цього вимагають обставини. Вольовий і вкрай самостійний.

Народився Омелян Антонович 6 лютого 1914 року в місті Долина, що на Підкарпатті, в Галичині. У 1932 році закінчив Львівську академічну гімназію, а через рік, у жовтні 1933 року, був арештований польською владою за членство в ОУН та відбув майже трирічну кару ув'язнення. Маючи 22 роки, як українець та колишній політичний в'язень, не мав можливості вступити в університет у Львові і тому навчав-

ся в університетах Любліну, Познаня і Гданська. Тут застав його вибух Другої світової війни. Він подався на студії до Торговельної академії в Берліні.

Після розколу ОУН в 1940 році О. Антонович був активним членом т. зв. „бандерівського крила”. Нацистське гестапо, яке жорстоко переслідувало українських націоналістів, кількаразово запроторювало його у в'язниці та концтабори. Двічі він був ув'язнений в концтаборі Саксенгаузен: уперше від вересня 1941 до кінця серпня 1942 року, вдруге – від вересня 1943 до 20 жовтня 1944 року. У короткий період між цими двома ув'язненнями О. Антонович зміг завершити правничі студії і 5 березня 1943 року одержав диплом доктора прав в Українському університеті в Празі.

Вийшовши з концентраційного табору, О. Антонович знову включився у підпільну діяльність і виконував завдання для Закордонного секретаріату УГВР у Словаччині, Хорватії та Австрії. Після закінчення війни, у травні 1945 року, він одружився з доктором медицини Тетяною Терлецькою.

Тоді у Баварії постало багато таборів переміщених осіб, розпочалася посиленна громадська, культурно-видавнича та політична діяльність, зокрема в Мюнхені. О. Антонович працював організаційним референтом у проводі ОУН під керівництвом Степана Бандери. У додаток Закордонне представництво УГВР доручило йому займатися опікою над бійцями УПА, які в той час почали прибувати на терен західних окупаційних зон Німеччини й Австрії.

У середовищі ОУН(б) почали називати принципові організаційні та ідеологічні розходження, тому у січні 1948 року О. Антонович повідомив С. Бандеру про свій відхід з організації. Від того часу аж до від'їзду до США О. Антонович працював перекладачем в консульстві США в Мюнхені.

У грудні 1949 року подружжя Омелян і Тетяна Антоновичів прибуло до Нью-Йорку. О. Антонович за свою першу працю пакувальника одержував 19 доларів тижнево.

1 січня 1951 року він переїхав з Ньюарку, Н. Дж., до Вашингтону. Енергійний оптиміст, фізично сильний, підприємливий працелюб, О. Антонович вирішив ґрунтовно перекваліфікуватися: купив ферму у штаті Вірджинія, на якій почав розводити худобу. Його дружина швидко стала професором університетів Джорджтауну і Збройних Сил США, завідуючи відділом невропатології. Вона також є автором численних наукових праць і публікацій.

О. Антонович не припинив громадсько-політичної діяльності, протягом десяти років був представником УГВР у Вашингтоні і дві каденції – головою Об'єднання українців Вашингтону. Починаючи з 1966 року, подружжя Антоновичів щороку здійснювало подорожі у різні куточки світу.

30 грудня 1980 року Омелян і Тетяна Антоновичі заснували свою добродійну Фундацію. У третьому пункті статуту говориться:

„Корпорація організована виключно для таких цілей: допомагати розвитку культури України, включно, але не обмежуючись цими галузями, з українською літературою, історією, релігією, гуманітарними науками. Спонукає, підтримувати і заохочувати досягнення у цих ділянках і підтримувати порозуміння між українським та американським народами”.

За 22 роки поспіль міжнародну премію Фундації Антоновичів отримало понад 50 видатних людей. Подружжя Антоновичів здійснило свою першу після Другої світової війни подорож в Україну в жовтні 1998 року. З того часу вони майже щорічно їздили в Україну. Від 1991 року нагороди Фундації Антоновичів вручаються в Україні – у Києві чи у Львові. Але на останніх презентаціях уражала відсутність поруч О. Антоновича його дружини Тетяни. Вона померла у Вашингтоні 23 вересня 2001 року і, згідно із своїм заповітом, похована в родинному гробівці на території Музею-заповідника „Личаківський цвинтар” у Львові.

Крім грошових нагород, коштом Фундації Антоновичів встановлено в місті Долина пам'ятник борцям за Українську державу. Там же побудовано музей „Бойківщина” і проведено ремонт церкви, у якій був хрещений Омелян Антонович. Вдячні долиняни перейменували більшу частину вулиці Міцкевича на вулицю Антоновичів.

За гроші Антоновичів відремонтовано приміщення Львівської наукової бібліотеки ім. Стефаника, а тепер завершується реконструкція колишньої палати Баворовських, де буде розміщений відділ мистецтв цієї бібліотеки. А у Києві О. Антонович подарував мільйон доларів на реконструкцію будівлі, в якій міститиметься Бакалаврська бібліотека Києво-Могилянської академії. Тим часом у Нью-Йорку О. і Т. Антоновичі уфінансували одну виставкову залу в новозбудованому Українському музеї.

У травні 2004 року О. Антоновичеві вручено грамоту „Почесний громадянин Львова”. У серпні того ж року голова Верховної Ради України В. Литвин вручив О. Антоновичеві Грамоту подяки українського парламенту за його великий вклад у розвиток культури і державності України. О. Антонович прийняв з подякою що нагороду від імені українського народу. Тут треба згадати, що колишній Президент України Л. Кучма неодноразово хотів нагородити О. Антоновича медалею, але останній давав знати, що такої нагороди не прийме, бо не вважає Л. Кучму справжнім українцем...

Працелюбний О. Антонович власноручно написав спогади про своє життя, які вийшли друком у двох грубих томах, з багатьма кольоровими фотографіями. Ці книги є не тільки спогадом про одне життя, але й літописом українських поколінь XX сторіччя та історичною енциклопедією.

Омелян Антонович 7 вересня 2005 року повернувся назавжди в Україну, за державну самостійність якої боровся саможертвно все своє життя. Ще многих і благих йому літ!

Роман Ференцевич

16-ий КУРІНЬ УПС „БУРЛАКИ“

організує

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ТАБОРИ

від неділі 25 до суботи 31 грудня 2005 р.

Приїзд учасників в неділю, 25-го грудня 2005 р.

1. ТАБІР ДЛЯ ЮНАКІВ І ЮНАЧОК
2. ТАБІР ДЛЯ СТАРШОГО ЮНАЦТВА та МОЛОДШОГО СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

на лещетарських теренах

Gore Mountain North Creek, NY

Таборова оплата 560.00 дол. і 35.00 дол. вписове

- * Таборова оплата покриває приміщення, прохарчування (сніданок і вечеря), транспорт до лещетарських теренів, витяги, інструкції лещетарства.
- * Оплата не покриває доїзду до табору.
- * Вписове (незворотне) покриває таборову відзначку і адміністраційні видатки.

Карти зголошення можна дістати в Пластових Станицях.

Число таборників є обмежене.

Зголошення будуть прийматися в такій черговості, як будуть приходити.

Інформації про табір та карту зголошення можна дістати на **website: www.plastusa.org**

Карти зголошення з повною оплатою треба висилати

до 12 листопада 2005 р. на адресу:

Mr. J. Danyliw, P.O. Box 507, Southampton, PA 18966

Чеки виписувати на „PLAST, INC. – BURLAKY“

Кандидатів до булав таборів просимо зголоситися до

пл. сен. Ю. ДАНИЛІВА та подати точну адресу і число телефону:

E-mail: danburlak@verizon.net

РОДИЧІВ І ГОСТЕЙ

які бажають дістати інформації про приміщення в часі табору, просимо звертатися до пл. сен. Андрія Хархаліса

e-mail: acharchalis@comcast.net

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

**ЗВЕРТАЙТЕСЯ
ДО НАС**

*Найкоротша дорога
до Вашого
першого мільйона!*

і ми поладимо
усі Ваші
фінансові справи
e-mail: admin@uofcu.org
website: www.uofcu.org

- **Позички**
- **Інвестиції**
- **ІРА рахунки**
- **Кредитні картки**

та багато інших послуг

ГОЛОВНЕ БЮРО:

215 Second Ave., (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003

Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204

ФІЛІЯ В НЮ-ЙОРКУ:

1678 E 17th St., Brooklyn, NY 11229 • Tel.: (718) 376-5057 • Fax: (718) 376-5670

Toll Free: 1-866-857-2464

ФІЛІЇ В НЮ-ДЖЕРЗІ:

35 Main St., So. Bound Brook, NJ 08880 • Tel.: (732) 469-9085 • Fax: (732) 469-9165

265 Washington Ave., Carteret, NJ 07008 • Tel.: (732) 802-0480 • Fax: (732) 802-0484

Телефонуйте безкоштовно 1-866-859-5848

Катерина Ющенко...

(Закінчення зі стор. 11)

та вчителів, які радо вітали високу гостю. Учні зверталися до неї з багатьма запитаннями, на які отримували вичерпні інформації про Україну, про діяльність Першої леді. Після спілкування з керівництвом школи було досягнуто домовленості про передання 100 комп'ютерів для українських шкіл та співпрацю у рамках міжнародної програми обміну вчителями й учнями.

Виступ дружини Президента України на „Зустрічі Жінок-2005“, організованій „Товариством ділових жінок Університету Чикаго“, звернув увагу на питання моральних цінностей та ролі жінки у формуванні успішного та цивілізованого суспільства. У зустрічі взяли участь понад 400 жінок, випускниць університету, також пані Катерина знайшла час, щоб поспілкуватися із студента-

ми-українцями, що навчаються в Чикагському університеті.

Український день у місті свого дитинства провела Катерина Ющенко у суботу, 8 жовтня. Насамперед вона відвідала Український Національний Музей, де спілкувалася з його керівництвом. Під час теплої розмови у бібліотеці-архіві музею Катерина Ющенко цікавилася культурно-просвітницькою діяльністю музею, обговорювалися пляни майбутніх виставок, за якими стоятиме тісна співпраця з Міністерством культури України та музеями.

Записуючи у книзі гостей свої враження, Перша леді України відзначила високий мистецький рівень оформлення експозицій та вартість представлених на них експонатів, і висловила подяку за збережену через музей нашу національну культуру тут, в Америці. Пані Ющенко також оглянула виставку малюнків дітей-сиріт з дитячих будинків України, організовану Товариством „Приятелі ді-

тей“, та розмовляла з його активістами. Ця виставка глибоко зворушила дорогу гостю, оскільки програми, над якими вона працює, охоплюють саме питання захисту дитини. Як мати, пані Катерина широко переживає за долю тих, хто через малюнки посилає світові вістку про необхідність допомагати таким дітям знайти себе в Україні.

Решту частину дня та вечір Перша леді провела у колі української родини міста Чикаго. Високу гостю зустріла громада біля пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933-років, до якого вона поклала вінок. У православній церкві святого Андрія було відслужено громадську Панахиду в пам'ять жертв Голодомору та в пам'ять відомого музикознавця і диригента українських хорів професора Івана Трухлого.

Продовженням вечора став концерт хорового мистецтва українського Чикаго, присвячений 120-й річниці від дня народження проф. Трухлого.

Почесною гостею на концерті була дружина Президента України. На закінчення концерту Катерина Ющенко виступила із словом до громади, зазначивши, що нова Україна знає про те, скільки зробила українська громада Америки, щоб світ довідався про Голодомор, також вона зазначила, що саме Конгрес Сполучених Штатів Америки першим назвав Голодомор справжнім іменем – геноцид.

Катерина Ющенко сказала, що хотіла б бачити такі пам'ятники жертвам Голодомору по всій Україні, та закликала українську громаду Північної Америки 26 листопада, коли в Україні відзначатимуть День пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій, вшанувати хвилиною мовчання 72-гу річницю трагедії та запалити свічку пам'яті за невинно убієнними.

Хор під керівництвом д-ра Василя Трухлого заспівав гімн „Боже Великий, Єдиний“.

У центрі хору, у колі своїх братів і сестер рідного Чикаго, співала Катерина Чумаченко-Ющенко. Вітер підхопив цю пісню і поніс в Україну, у помаранчеву осінь 2005 року.

ХУДОЖНЄ СЛОВО

Діма

Над озером

Одягла берізку осіннє намисто:
сонячні коралі
і бурштин іскристий.
Підійшла до озера –
в нім небо безхмарне...
Задивилась, як у люстро,
чи в намисті гарна.

Федір Швець

Згадаймо Україну!

Гадаю знову, що там, на Вкраїні:
Дощі, морози
чи вітер гонить лист?
Сумую тут за вами на чужині,
Тому в слова вкладаю
журний зміст.
Шановні друзі, рідні і знайомі!
Всі ті,
з ким я постійно спілкувався.
Нема ніде так добре, як удома,
В чому я вперше
сам собі признався.
Вже через день прийде
Свята Покрова,
Молитва спільна
Вас збере гуртом.
За Україну помоліться знову,
Мене, прошу, не поминати злом.
Це свято наше здавна українське,
З козацьких
славних доблесних часів.
Згадаймо, як в лісах Волинських
Повстанські лави
Бог благословив.
Вшануймо тих,
що тихо сплять в могилах,
Вклонімося низько
тим живим борцям.
Що помирили
й в Господа просили
Щоб жити вільно на Вкраїні нам.
Дай, Боже, розуму,
Пречиста Діво!
Святим своїм покровом огорни.
Під ним і міць, і перемога, й сила.
Мойй державі славу поверни!
Сакраменто

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ НЬЮАРК, Н. ДЖ.

запрошує на

КОНЦЕРТ

присвячений пам'яті видатного педагога

ГАЛІ КЛИМ

Участь приймають:

Т. БОГДАНСЬКА, І. МАРТИНЕЦЬ, М. МАЧАЙ, У. ОЛЬШАНІВСЬКА,
І. ПЕЛЕХ-ЗВАРИЧ, Р. САВИЦЬКИЙ, О. СОХАН, О. СТАЩИШИН
Р. ХУДЬО, М. ЦИБИК, К. І. М. ЧАРТОРИЙСЬКІ

Неділя 23 жовтня 2005 р., год. 3-тя по пол.

Заля Українського Народного Дому
140 Prospect Ave., Irvington, NJ

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

79¢
за фунт

NEWARK, NJ 688 Sanford Ave Тел.: (973) 373-8783 (888) 336-4776	CLIFTON, NJ 565 Clifton Ave Тел.: (973) 916-1543	PHILADELPHIA, PA 1801 Cottman Ave Тел.: (215) 728-6040
--	---	---

LVIV EXPRESS

PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--	---	--	--

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.
Відправляємо і полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанії пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

запрошує

на презентацію повісті

„WHISKEY PRIEST“

д-ра ОЛЕКСАНДРА МОТИЛЯ

в суботу, 22 жовтня 2005 р., о 5-й год. по пол.

під час презентації відбудеться
також виставка його мистецьких робіт

в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ю і 10-ю вулицями)
New York, NY 10003

Наступні доповіді в НТШ-А:
10.29.05 – Доповідь Анни Фунрієр (John Hopkins Univesity, стипендіатки НТШ-А)

До змін...

(Закінчення зі стор. 19)

І все ж не можна не вірити в потенціал теперішніх студентів. Відкидання меншевартості ми відчули під мурами Політехніки та Університету у Львові – кругом звучала українська мова. Цього, на жаль, не можна сказати про Київ.

Від 1990-их років не можу позбутись відчуття, що в Україні все ще точиться боротьба між силами відродження і „вчорашніми”, які тягнуть до „попереднього, нормального”. Ці прояви не траплялись нам як окремі випадки, а майже щоденно, у спілкуванні зі студентами і вчителями.

Часом треба було вяснити, що ми ж давній народ, а не щось аморфне, без мови, історії, культури чи власного мислення. Русифікатори – на кожному кроці і наголос, „хто тут господар”. Особливо вражає це молодь, народжену в Америці і Канаді, котра їде активно помагати в різних ділянках. Моя племінниця (студентка права), батьки якої – уроджені канадські українці, працювала в групі канадських спостерігачів під час виборів. В Дніпропетровську вона виявила порушення процедури. Останні 4 місяці служила в Києві, в комісії радників прем'єр-міністра. В канцелярії зазнала критики, що говорить „ніби по-польськи”. При розмові з колегами на вулиці стала жертвою злосливого нападу молодих киян, які висміяли її за незнання російської мови.

Значну роль в антиукраїнських процесах грає Українська Православна Церква Московського патріархату, яка своєю україножерністю маскує опозиційні новій владі сили, намагається навечно залишити за Москвою українські духовні святині. Якщо за 14 років не було майже ніякої протидії явно антидержавним, антиукраїнським акціям, то сьогодні це мусить стояти між пріоритетами нової влади.

Жалюгідне видовище бачили ми на головних вулицях Києва – похід з іконами та хоругвами УПЦ МП братства ім. А. Невського надовго зупиняв рух. Це були бідно вдягнені старші люди і трохи молодших, з обличчями без ентузіазму. Вони демонстрували на підтримку советських ветеранів афганської війни. Самі „афганці” отаборились з російськими гаслами, домагаючись добрих пенсій і визнання їх „геройської” боротьби. Це тоді, коли похилого віку учасників боїв за вільну Україну просять державного визнання і не отримують його. Президент закликав до загального примирення, однак, тільки советські воїни були вшановані до 60-ої річниці закінчення „Великої вітчизняної війни”...

Як дійти до реформ, стабільності суспільства, коли, як злая кісна хвороба, загрожує прихований і явний фермент, часто в кримінальних формах? В Луцьку під час виборів були масові демонстрації на підтримку Помаранчевої революції. Вихованці Луцької духовної семінарії УПЦ-КП активно підтримували революційну молодь, годували її, влаштовували перепочи-

нок. Невдовзі після перемоги хтось підпалив кілька будинків семінарії, швидше за все – прихильники В. Януковича...

Відбудова семінарії вимагає фінансування, яке держава відмовилась надати. Українське Православне товариство св. Андрія в США вже розпочало допомогу, однак, ще багато треба зробити, щоб семінаристи-патріоти в Луцьку могли спокійно готувати себе на службу Богові і своєму народові. Ректор, Владика Михайл, з боєм показував нам понищені будівлі, стверджуючи при цьому, що навчання мусить початись восени. Хто бажає допомогти, датки приймає скарбник Товариства: St. Andrew's U. O. Society, V. Vizir 1023 Yonkshire Dr. Los Altos, Ca. 94024.

Одне із страхітливих явищ українського суспільства – це велика кількість сиротинців. Круглі і напівсироти, діти незабезпечених батьків, в різній мірі інваліди – їх дуже багато в сиротинцях-інтернатах. В нашій діаспорі різні організації та окремі жертводавці мають списки цих закладів. Допомога йде туди більш-менш постійно – одягом, взуттям. Хоч головні проблеми цим не розв'язуються. При зустрічі з невеликим гуртом сиріт в Липлянах ми зрозуміли, що ці діти нікуди не йдуть звідси на літню пору – бо не мають родин. Але опікуни там – відповідальні люди, сиротинець має досить добрі умови.

У Волинській обласній дитячій лікарні відкриваємо для себе ще одну причину сирітства – алкоголізм. В інкубаторі лежить тендітне малюшко, вже опероване – народжене з алкоголем в орга-

нізмі. Дівчина, його мати, не довідується взагалі про нього, виросте ще одна сирота.

Советський режим відбирав від неросіян їхню історичну пам'ять. В теперішньому часі ніяких причин на це нема, але тенденція ще зберігається, як і спроба „дороги назад”. Комуністи далі виховують своїх дітей в піонерських і комсомольських таборах і організаціях. Депутати-комунисти у Верховній Раді виступають по-російськи, ллють сльози за „досягненнями соціалізму”, впевняють, що „тільки ця політична та соціально-економічна система може принести Україні щасливе майбутнє”.

Біля відбудованого Михайлівського монастиря стоїть пам'ятник жертвам Голодомору. На ньому тільки дата: „1932–1933”. Ні місцева влада, ані науковці до цього часу не подбали, щоб написати зміст і ціль цього пам'ятника. Сама дата людини без знання історії нічого не говорить. Зображення матері у формі хреста і введення простору в скульптуру за стилем О. Архипенка надає цій невеликій фігурі гідності і мистецької іскри, однак, не передає жаху того періоду.

Таблиця при монастирі інформує, що „зруйнували цю святиню варвари ХХ століття”. Знову ж – які варвари?

Видатний американський мислитель і державотворець Бенджамін Франклін на запитання когось після Конституційної конвенції в 1787 році – „Що ви створили?” відповів: „Маєте республіку, якщо зможете її втримати”.

Гайленд, Н. Й.

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ОЩАДЖУВАТИ НАЙПРОСТІШЕ:

**П'ЯТИ РІЧНІ
СЕРТИФІКАТИ**

4.92% АРУ

**ОДНО РІЧНІ
СЕРТИФІКАТИ**

3.87% АРУ

**3-Х МІСЯЧНІ
СЕРТИФІКАТИ**

3.10% АРУ

АРУ - Відсотковий заробіток у річному відношенні. * \$500.00 Мінімальний вклад. Штраф може бути наложений за передчасне розірвання умови Сертифікату. Різні терміни сертифікатів. Рати можуть мінятися без попередження.

Your savings federally insured to \$100,000

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Головне Бюро:

108 Second Avenue
New York, NY 10003

Tel: 212 473-7310
Fax: 212 473-3251

Філії:

Кергонксон:

6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446

Tel: 845 626-2938
Fax: 845 626-8636

Юніондейл:

226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553

Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

Асторія:

32-01 31st Avenue
Astoria, NY 11106

Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL
Наша електронна сторінка:
www.selfrelanceny.org

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Скульптор увічніює історію у монументах

Ольга Миханцьо

Щоб так відчувати серцем пластику каменю і витинати з нього, наче з паперу, динамічну грацію скульптури, треба бути надхненним мистцем. Мало бути. Треба цим жити. Наповнити любов'ю святий дар і вміти вплести у вічність світу найкращі постаті історичного спадку нації, передати монументальність і глибинну сутність сакрального мистецтва. Він це може. Він це робить. Він може не тільки це. Буквально на очах в шматок глини вдихає душу і вона оживає. Творець народжує. Легко і швидко. Дайте тільки тему. І він іде без страху на найфантастичніші ідеї.

Геннадій Єршов – молодий і здібний. Скульптор, член Спілки художників України, аспі-

рант Української академії мистецтв. Він народився у 1967 році, в Черкасах, в сім'ї Олексія та Валентини Єршових. Батько – біолог за освітою, завжди був підтримкою, кращим другом. Мама – як символ жіночності і краси, навчила тонкого відчуття музики, поезії, природи. Родина дала основу для гармонійних стосунків, відданості один одному, сімейним традиціям. Мамине польське коріння заохотило до вивчення польської мови, а тета з маминої лінії – драматична актриса театру і кіно у Варшаві Галина Лабонарська відкрила очі на історичну і психологічну сутність польської культури.

Коли навчався у Львівському державному інституті прикладного і декоративного мистецтва, на курсі відомого портретиста Ємануїла Миська, відчув справжню цінність культури українського народу. Саме він прищепив Генадію глибоку любов і повагу до української мови. У Львові він зрозумів, якими зусиллями інтелігенція Галичини зберігала серед соціалістичного безвір'я тонке полум'я національної душі, національного характеру. Любов до історичного минулого свого народу, часи козаччини, гетьманщини, високий дух героїзму – все стало силою, яка формувала характер, талант і дала поштовх творити історію в камені і металі.

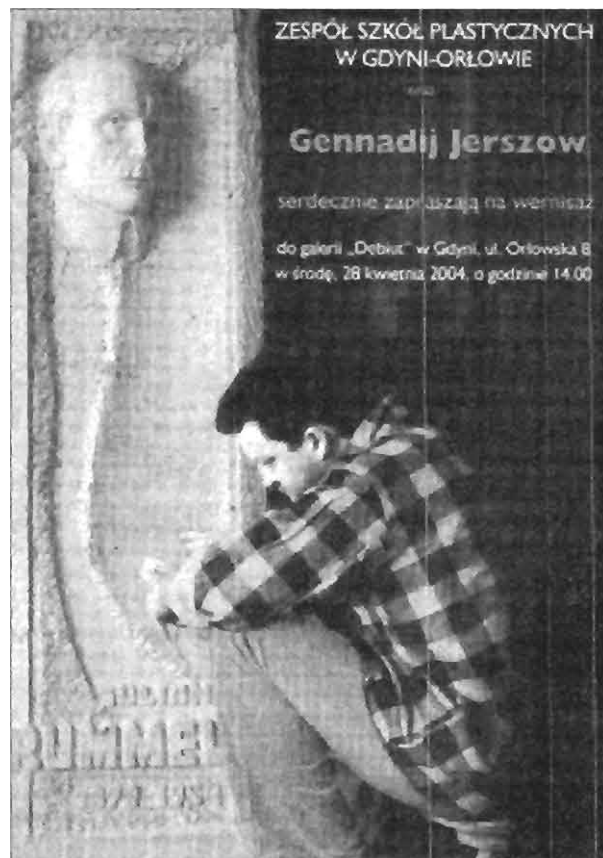
Українська академія мистецтв затвердила ще у 1997 році своєму аспірантові Генадію Єршову тему дисертаційного дослідження на матеріалі козацької доби північного лівобережжя „Монументальна скульптура – як засіб відродження пам'яті народу”. В рамках виконання теми передбачалося створення і виготовлення макетів пам'ятників, бюстів, пам'ятних дощок видатним діячам вітчизняної історії. На сьогодні вже виконані скульптурні зображення гетьманів І. Мазепи, К. Розумовського, полковників П. Полуботка, В. Золотаренка, діячів релігії та культури Л. Барановича, Ф. Углицького, І. Максимовича.

Практичні навички Генадій здобув в майстерні скульптора Анатолія Галяна, людини назвичайно енергійної, повної нових ідей, з сильною позитивною енергетикою. Згодом, в Київському державному художньому інституті, Генадій зустрівся з іншими майстрами у них.

Розповідає Г. Єршов:

– Григорій Хусід – народний художник, делікатний чоловік, вроджений педагог і психолог. Його студія – моя перша зупинка у засвоєнні азів ремесла. Професор Валерій Швецов – тонкий цінитель, естет і надхненник. В його майстерні я бував ще до навчання в інституті.

Академік Василь Бородай – майстер, який вміє цінувати своїх учнів. Моє перше дитя, перша праця – монумент, встановлений в

Г. Єршов. Запрошення на вернісаж у Гдині. 2004 р.

Чернігові „Пам'яті героїв Чорнобиля”, зроблений на замовлення Чернігівського обласного відділення інвалідів Чорнобиля. Архітектори виграли конкурс, а скульптурне рішення – моє. Так в мою творчість ввійшов напрям монументальної скульптури. У співпраці з істориком, науковим консультантом Володимиром Коваленком, народилася серія „Гетьманська Україна в історичному монументі”. Це був плідний період вивчення історії рідної землі, колиски гетьманської спадщини – Батурина, Чернігова, Сумської та Полтавської областей.

До речі, пам'ятника І. Мазепі досі не встановлено в Батурині, гетьманській столиці того часу. Ще у 1998 р. Віктор Ющенко підписав звернення до підприємців з проханням надати спонзорську допомогу у виконанні проекту встановлення монументу І. Мазепі на відновлення історичної справедливості.

Той факт, що новий Президент України почав з обговорення проєктів культурного відродження історичної пам'яті народу, вселяє надію, що справа зрушиться з місця.

Для Генадія Єршова надхнення – це глибока віра, свобода творчості, це зіп'ююча сила сакрального мистецтва. В духовному світі він шукає, живе і творить.

Г. Єршов. „Іван Мазепа”. 1998 р.

Г. Єршов. „Милосердя”. Гданськ.

Г. Єршов. „Несення хреста (бронза)”.

Г. Єршов. „Тарас Шевченко (граніт)”. 1998 р.

СПОРТ

Футбол

КИЇВ. – Близько 100 тисяч шанувальників футболу 9 жовтня увечорі зібралися на Майдані Незалежності, щоб вшанувати національну збірну України з футболу, яка виборола путівку на першість світу. Поздоровляв українську команду міністер у справах сім'ї і молоді та спорту Юрій Павленко.

Сцена була споруджена у вигляді футбольного поля з зеленим покриттям. У цей вечір на Майдані не тільки говорили, але й співали. А потім був грандіозний фajerверк на честь команди.

Тріумфальний відбір на чемпіонат світу українці завершили нічиєю у домашній грі з албанцями в Дніпропетровську. Змагання вже не вирішували турнірних завдань, а були проведені заради честі та престижу. Здавалося б, нулі так і миготітимуть на електронному хронографі, але Андрій Шевченко, опинившись на мить сам на сам з воротарем албанської команди Іліоні, у стрибку спрямовує м'яч у сітку – 1:0! На 75-й ефектний

Нападаючий збірної України з футболу Андрій Шевченко під час вшановування збірної команди України з футболу. Фото: УНІАН

прохід до воріт „синьо-жовтих” здійснює Богдані – 1:1! Сильний удар Вороніна і швидка реакція все того ж Богдані дозволяє йому продертися крізь український захист і вдруге приймати привітання від своїх партнерів – 2:1. Однак ситуацію на табло виправив Ротань, ввігнавши м'яч з кута карного майданчика албанців – 2:2.

В. Ющенко зустрівся з футболістами

Президент України В. Ющенко 12 жовтня зустрівся з Національною збірною з футболу і привітав команду з виходом до фінальної частини Чемпіонату світу-2006. В. Ющенко висловив побажання, щоб українські футболісти своєю грою зробили подарунок всій нації та Українській державі.

Президент висловив задоволення тим, що збірна України з футболу відбулася як команда, відзначивши велику роль у цьому про-

цесі головного тренера збірної Олега Блохіна.

О. Блохін від імені команди подарував В. Ющенкові футбольний м'яч з автографами гравців, а футболіст Андрій Шевченко – комплект однострою збірної з футболу.

Тренер та кращий гравець команди у своїх виступах підкреслили, що для них підтримка з боку Президента є надзвичайно важливою.

„Ч. Січ“ переїздить у Випані

ІСТ ГАНОВЕР, Н. ДЖ. – 1 жовтня, в одній з конференційних зал готелю „Рамата“, відбулися чергові загальні збори УСВТ „Чорноморська Січ“, в часі яких присутні члени вислухали вичерпні звіти референтів та ланкових, розглянули і обговорили сучасний стан товариства і остаточно схвалили плян уступаючої управи щодо перенесення садиби УСВТ до Випані, Н. Дж.

Більшістю голосів учасники зборів проголосували за включення „Чорноморської Січі“ до будови Українського культурного центру у Випані, де буде теж збудована гімнастична зала для тренування дружини з відбиванки і взимку – копаного м'яча. Поряд зі спортивною залю при УКЦентрі, „Чорноморська Січ“ матиме домівку для адміністративних потреб.

Учасники зборів взяли під увагу той факт, що вже близько року на терені Моріс Кавнті діє активна філія „Чорноморської Січі“, яка нараховує 45 осіб, в більшості юнацтва, що бере участь покищо тільки у відбиванковому спорті. Її очолював Володимир Темницький. Остаточо учасники загальних зборів прийняли фінансовий вклад на будівельний фонд в сумі 250 тисяч доларів, розділений на три роки, починаючи від 2005 року. Це буде третій переїзд товариства за 81-річницю історії і перший – поза межі Ньюарку.

Загальні збори відкрив голова Омелян Твардовський, який привітав присутніх членів, попросив вшанувати хвилиною тиші тих членів, що відійшли у вічність в минулій каденції. Це – Осип Труш, Микола Бойчук, Іван Турянський, Дмитро Кулик і Роман Бойко.

Серію звітів після затвердження номінаційної комісії започаткував В. Рудакевич, який виконував обов'язки секретаря, Б. Вінсент – фінансовий секретар, О. Напора – заступник голови і касир, провідники ланок: А. Панас – копаный м'яч, В. Рудакевич і В. Темницький – відбиванка, М. Бокало – плавання, за провідника ланки шахів д-ра О. Поповича його звіт прочитав О. Твардовський. Він також зачитав звіт тенісової ланки. Майже усі ланки протягом дворічної каденції управи здобули чергові звання чемпіонів, встановивши рекорди як на стадіонах американських, так і УСЦАК.

Останнім звітував голова О. Твардовський, який на початку згадав про труднощі, спричинені масовим переселенням українців, в тому числі членства УСВТ, в інші міста Нью-Джерсі, про зачнення цілоденної парафіяльної школи св. Івана Хрестителя, через те „Чорноморська Січ“ втратила чимало юнацтва і гімнастичну залю.

О. Т.

На футбольному святі в Києві

Легка атлетика

Українка Наталія Беркут 10 жовтня стала переможницею міжнародного марафону в Бостоні. Дистанцію вона здолала за 1 годину 12 хвилин та 20 секунд. Українка випередила американку Джейн Райнес, що стала другою, на 36 секунд. У чоловіків переможцем марафону став американець Родрігес Каледоніо. Його час – 1:04.09.

Художня гімнастика

Абсолютною чемпіонкою світу з художньої гімнастики 9 жовтня стала росіянка Ольга Капранова. У багатоборстві на першості світу, яка проходила у Баку, вона на 65 сотих точки випередила українку Ганну Безсонову, для якої „срібло” стало вже 5-им у цих змаганнях. „Бронзу” здобула ще одна представниця Росії, Ірина Чашина, українка Наталя Годунко закінчила змагання у багатоборстві на 4-му місці.

Бокс

Український боксер-суперваговик Володимир Кличко хоче якнайшвидше провести бій за титул чемпіона світу. Про це він заявив 8 жовтня на прес-конференції в Москві. Поєдинок, вірогідно, має бути проведений або проти американця Кріса Бьорда, або проти іншого представника США, Леймона Брюстера. В. Кличко поділився також враженнями від свого бою проти нігерійця Семюела Пітера, який відбувся 24 вересня в Атлантик-Сіті і завершився перемогою українця. „Семюел Пітер вдавався до заборонених у боксі прийомів, і я не був готовий до цього, – заявив він. – Суддя бачив це, але дискутувати з рефері я не збирався”.

Володимир Кличко зазначив, що приїхав до Росії з неофіційною візитою і вже за кілька днів вирушає до Лос-Анджелесу, де його старший брат Віталій готується до поєдинку проти американця Гасима Рахмана.

Володимир Кличко заперечує можливість матчу-реваншу з Самуелем Пітером і мріє нарешті

Кікбоксінг

Курсант Севастопольського військово-морського інституту ім. П. Нахімова Павло Журавльов посів перше місце на чемпіонаті світу з кікбоксінгу в розділі „лов-кік”.

На змаганнях, які відбувалися в Москві, майбутній морський офіцер виступав у суперважкій ваговій категорії (понад 91 кг). Його результат є лише одним з низки блискучих перемог майстра спорту міжнародного класу, вихованця заслуженого тренера України Олександра Вінничука.

Раніше П. Журавльов посідав перші місця на чемпіонаті світу з тайського боксу (розділ „муетай”), що відбувся на батьківщині цього виду спорту, у Таїланді, на 16-му національному чемпіонаті України з кікбоксінгу – у Миколаєві і Харкові, а також на міжнародному турнірі з тайського боксу серед професіоналів, який пройшов у червні в Києві.

втілити прагнення братів одночасно стати чемпіонами світу. Для цього Віталієві потрібно на початку листопада здолати Гасима Рахмана, а Володимирові – побити одного з підопічних Дона Кінга – Леймона Брюстера чи Кріса Бьорда.

Президент „WBC” Госе Сулейман 7 жовтня оголосив, що вийде з пропозицією до „WBA”, „IBF” і „WBO” про проведення турніру чемпіонів. „WBC” плянує організувати „зустріч чотирьох” і укласти угоду про проведення об'єднаних боїв між чемпіонами з цих версій кожні чотири роки в усіх 17 вагових категоріях. Бої будуть тільки за участю чемпіонів і складатимуться з двох півфіналів і фіналу. „WBC” хоче брати участь в розвитку любительського боксу і в організації турнірів серед аматорів і спробує налагодити взаємодію з Міжнародним олімпійським комітетом (МОК) і Міжнародною федерацією любительського боксу. 6 грудня в Мексиці „WBC” плянує провести „Ніч чемпіонів”, куди буде запрошено близько 100 ушлявлених чемпіонів минулого.

19 West 21st Street, Linden, NJ 07036
Tel.: (908) 862-4747; (973) 763-8778
Fax: (908) 862-7474

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західня Україна; \$15 – Східня Україна
Телефонуйте безкоштовно:

1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ		
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45	
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50	
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75	
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100	

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.

- Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

АДВОКАТ ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК

КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ

- ✓ на роботі
- ✓ автомобільних
- ✓ в публічних місцях
- ✓ лікарських помилок

Перша консультація безплатна

Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування

А ТАКОЖ:

- ВОДИННЯ під впливом алкоголю
- КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
- ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
- ШТРАФИ
- РОЗВОДИ
- ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID

1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

• ЗНАЙОМСТВА •

Пенсіонер бажає познайомитись з
пенсіонеркою, віком до 70 років
для спільного життя.

Дві пенсії ліпше, як одна.

Тел.: (941) 255-9122

Українець, 43 роки, народжений
в Америці, радо познайомиться
з українкою від 30 до 40 років.

Тел.: 1(716) 388-1445

від год. 4 – 8 веч.

Понад 30,000 читачів
тижнево дивиться
на реклами!

ОГОЛОШУЙТЕСЯ!
ЦЕ ПРАЦЮЄ!

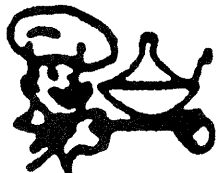
(212) 614-3283

Ukrainian East Village Restaurant

BUFFET-STYLE CATERING

140 SECOND AVENUE
(BET. 8TH & 9TH STS.)

NEW YORK, NY 10003

WE SERVE
WONDERFUL FOOD

УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413

ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,
заст. президента
(941) 270-2411

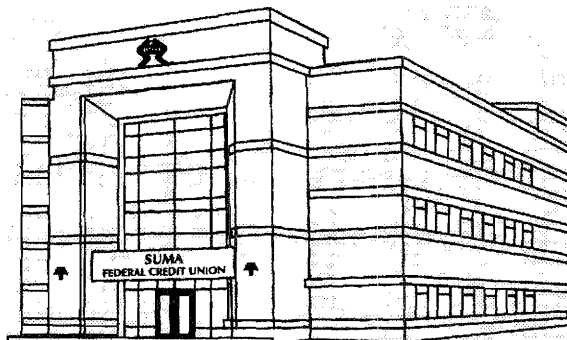
TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION

Федеральна Кредитова Кооператива

SUMA

Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Сертіфікати*

3 місячні	3.56% APY ** (3.50 APR)
6 місячні	3.82% APY ** (3.75 APR)
1 річні	4.08% APY ** (4.00 APR)

* Сертіфікати понад \$100,000 платимо 0.25% додатково. ** Відсотки нараховуються у річному відношенні і можуть змінюватись без попереджень.

Головне Бюро Main Office

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail:
memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі Yonkers Branch

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Вали Spring Valley Branch

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

Філія в Стамфордї Stamford Branch

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

СЛАВА УКРАЇНІ! – ГЕРОЯМ СЛАВА!

„Волинська земля в огні“

16 жовтня 1943 року в Луцькій тюрмі розстріляно
160 осіб української інтелігенції.

Між ними був мій батько

ГРИГОРІЙ КІРИЛОВИЧ ФЕДОРЕНКО

житель села Губина, Сінкевичівського району.

У квітні 1943 року був підступом
застрілений на Сінкевичівці
голова району, сердечний друг мого батька
петлюрівець **ДМИТРО ПІДВИСОЦЬКИЙ**.

У 1946 році на засланні загинув священик села Губина
отець **ВСЕВОЛОД ЗЕЛИНСЬКИЙ**,
старий друг мого батька.

Вічна їм пам'ять!

Д-р Ірина Федоренко-Шведе

LYTWYN & LYTWYN UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 4112

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

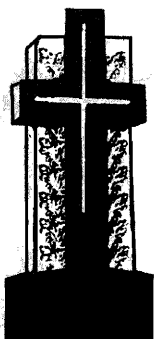
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З
РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ
НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

З глибоким жалем і смутком повідомляємо, що на
87-му році життя відійшов у вічність Почесний
громадянин Львова, президент Всеукраїнського
благодійного фонду „Фундація ім. Тараса Шевченка України“

бл. п.

д-р ВАСИЛЬ ІВАНИЦЬКИЙ

нар. 18 січня 1918 р. в с. Демче, Коломийського р-ну, Івано-Франківської обл.
Від 1937 р. – на еміграції, понад 30 років проживав в Аргентині, в Буенос-Айресі.
Від 1980 р. мешкав у Торонто, Канада.

Д-р економічних наук, колишній довголітній президент Української Центральної
Репрезентації в Аргентині, колишній містоголова Світового Конгресу Вільних Ук-
раїнців. Президент України нагородив його орденом III ступеня „За заслуги“, а
Світовий Конгрес Вільних Українців – орденом Володимира Великого.

Організатор побудови пам'ятників Тарасові Шевченкові у Південній Америці, у
місті Львові (Україна), співорганізатор спорудження пам'ятників Великому
Кобзареві у Луганську (Україна) та Санкт-Петербурзі (Росія), спонзор пам'ятника
Тарасові Шевченкові у Севастополі, у Криму, та бюстів для університетів: Ост-
розького в Україні та Гарвардського у США.

Фундація ім. Тараса Шевченка, очолювана д-ром Василем Іваницьким, про-
тягом п'яти років доставляла для шкіл, наукових інституцій, університетів комп'ю-
тери, комп'ютерне обладнання та копіювальні машини.

У пам'яті української громади д-р Василь Іваницький назавжди залишиться як
відомий громадянин і невтомний меценат на громадській справі.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – НАТАЛКА БУНДЗА ІВАНИЦЬКА
доньки – ДАНУСЯ, Торонто, Канада
– ЛЕСЯ, Буенос-Айрес, Аргентина
– ОРИСЯ, Буенос-Айрес, Аргентина
та ближча і дальша родина в Аргентині, Канаді і Україні.

Вічна йому пам'ять!

Замість квітів на могилу покійного д-ра Іваницького
можна складати пожертви на закінчення пам'ятника Т. Шевченкові в Ялті.
Taras Shevchenko Center, 2150 Bloor St. West, Suite 96
Toronto, ON M6S 1M8, Canada

У глибокому смутку повідомляємо, що в п'ятницю,
16 вересня 2005 р. у Філядельфії, Па.,
відійшла у вічність найдорожча
ДРУЖИНА і МАМА

бл. п.

КАТЕРИНА ДЖИЧКО

донька Данка і Мертони Шумадів,
нар. в Раві Руській, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в п'ятницю, 23 вересня 2005 р. в ук-
раїнській католицькій церкві Царя Христа у Філядельфії, Па., а відтак на
цвинтарі „Lawnview“.

У глибокому смутку залишились:

муж – МИХАЙЛО
син – МИХАЙЛО, мол.
та ближча і дальша родина.

Вічна їй пам'ять!

Oblast Memorials

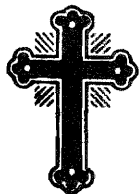
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

За мову і зміст
посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО
ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ (ОДВУ)
З глибоким жалем повідомляє членство ОДВУ
і всю українську громаду, що 3 жовтня 2005 р.
відійшов у вічність

бл. п.

ПЕТРО ҐЕНґАЛО

нар. 1 вересня 1916 р. в с. Бужковичі, біля Перемишля.

Покійний – довголітній член Центральної Управи ОДВУ, дуже діяльний член ОУН з ранньої молодости, політичний в'язень польських і німецьких тюрем (в'язень Саксенгаузен біля Берліну). Відданий українській справі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 7 жовтня 2005 р. о год. 6-й вечора в похоронному заведенні Насевича при Franklin & Brown у Філядельфії, Па.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА відбулася 8 жовтня 2005 р. о 10-й год. ранку в катедрі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії, а похорон на цвинтарі св. Марії на Факс Чейс, Дженкінтаун, Па.

Просимо про молитви.
Вічна йому пам'ять!

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ

Ділимося сумною вісткою,
що 16-го вересня 2005 р.
в Торонто на 99-мі році життя
упокоїлася в Бозі

бл. п.

СТЕФАНІЯ КРОХМАЛЮК

Покійна народилася 4 лютого 1906 р. в с. Хідновичі, Західня Україна, у священничій сім'ї о. Михайла Дацька і добродійки Наталії з роду Менцінських. Від 1950 року проживала в Торонто, Канада. Щира патріотка, глибоко віруюча християнка, Покійна жертвенно підтримувала церковні і добродійні цілі, хворих та сиріт, а зокрема студіюючу молодь в Україні.

Дорога дружина бл. п. д-ра Любомира Крохмалюка, Покійна залишила улюблених:

сина – ІГОРЯ з дружиною СОФІЙКОЮ
внучку – ТАНЮ з мужем ХРИСТОФОРом СМАЙЛІ
внука – МИХАСЯ
братаниць – ЗЕНЮ, ДУСЮ (ТЕОДОРУ) і НАТАЛЮ
племінницю – ЛЮБУ ПЕНДЗЕЙ з мужем БОГДАНОМ
і синами

та ближчу і дальшу родину та знайомих в Канаді,
Америці, Польщі та Україні.

ЗАУПОКІЙНУ ПАНАХИДУ відслужив 20 вересня 2005 р. о. митрат Дмитро Паньків у похоронній каплиці Кардинала при вул. Annette у Торонто. Чин похорону і Божественну св. Літургію відправив 21 вересня о. Дмитро Ганчарик у Свято-Миколаївській українській католицькій церкві в Торонто. Покійна похована біля свого мужа бл. п. д-ра Любомира Крохмалюка на цвинтарі св. Володимира в Oakville.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 6 жовтня 2005 р.
на 94-му році життя помер у Нью-Йорку

бл. п.

ЮРІЙ КОСТІВ

нар. 3 травня 1912 р. в селі Вижлів, Бойківщина, Україна.

ПАНАХИДА за Покійного відбулася в понеділок, 10 жовтня 2005 р. у похоронному заведенні Яреми.

Похорон із церкви св. Юра в Нью-Йорку на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. у вівторок, 11 жовтня 2005 р.

Залишені в смутку:

дружина – ДАРІЯ
донька – МАРІЙКА
син – АНДРІЙ
та ближча і дальша родина в Україні.

Вічна йому пам'ять!

З глибоким жалем і смутком ділимося
болючою вісткою з родиною, приятелями та знайомими,
що 4 жовтня 2005 р. відійшов у Божу вічність

бл. п.

д-р ЮРІЙ СТЕФАНІВСЬКИЙ

нар. 25 грудня 1912 р. у Львові.

Довголітній лікар загальної практики в Ірвінгтоні, Н. Дж.,
член різних американських професійних установ,
член УЛТПА та громадських установ,
капітан американської армії.

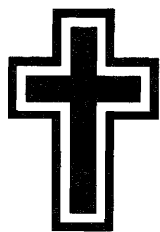
ПАРАСТАС ВІДБУВСЯ 7 жовтня в похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж.

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖБИ відбулися 8 жовтня в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в смутку:

дружина – ЛЮБА з дому ХОМА
син – АНДРІЙ з дружиною МАРґАРИТОЮ
внуки – ДМИТРИЙ
– ЛІЛІЯ
сестри у Львові – ЛЮБА АЛІСЬКЕВИЧ з донькою ЛЯРИСОЮ
– ОЛЕНА КОРВАЦЬКА з донькою МАРТОЮ
– ІРИНА СТЕФАНІВСЬКА зі синами
ЮРІЄМ і РОМАНОМ з родинами
сваха – АЛЕВТИНА
сестрінки – ГАНУСЯ ЛАЗІРКО з мужем ОЛЕГОМ і дітьми
ХРИСТИНОЮ й АНДРІЙКОМ
– ХРИСТИНА ЯНЯК з мужем ЙОСИФОМ
і дітьми СОФІЙКОЮ, АНДРЕЄЮ і ЙОСИФОМ
та дальша родина в Австралії та Америці.

Вічна йому пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ“

ділиться сумною вісткою з членами
та українською громадою, що 6 жовтня 2005 р.
відійшов у Божу вічність довголітній член
Головної Управи ОУА „Самопоміч“

бл. п.

ЮРІЙ КОСТІВ

Дружині Дарії, дітям, ближчій і дальшій родині
складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

В пам'ять Євгена Курила...10-та Річниця Смерти

Лагідний доторк і прошептane "Влодку" відразу стривожили мене. Передбачане здійснилось і болучо вкопався наступний верстовий стовп...чорний стовп.

Смукот переливається через вінця. В передчутті кончини, Галина (моя сестра) і я рішили переночувати в лікарні біля батька. Тепер перед нами в притемненій кімнаті лежав наш тато, наш герой. Ще недавно через відкриті уста пройшов останній захід. Колись молодіці й жінки мріяли про ті уста, про чарівну усмішку, про високого львівського красуня... Пензлі часу, хвороби, а тепер смерті, покрили виімковий портрет своїми жорстокими фарбами. Пішов пошукати медсестру. Вона швидко прийшла, коротко збадала, підтвердила

смерть і пішла виповняти звіт.

Потреба виконувати ряд обов'язків штовхала мене вперед. Я залишив сестру в лікарні. Зустрів мене досвітний, жовтневий ранок. Холод зміцнював мене. Сів в машину й схопив керівницю обома руками. Схилив голову...ні, голова попросту звисла від тягару нагромаджених думок. Треба їхати повідомити маму і брата Любомира. А день, тримаючись осторонь нашого горя, розвиднюється, невпинно просувається вперед. Птахи причепурюються й розспівуються. В Шевченкових "Гайдамаках" знаходимо: "Живе...умирає...Одно зацвіло, а друге завяло, навіки завяло... І листя пожовкле вітри рознесли... А сонечко встане як перше вставало..."

Десять років тому Євген Курило залишив коротку записку: "Напишіть лише, що я зійшов зі сцени свого життя". Десять років після останньої заслони сонечко встає "як перше вставало".

Після похорону були години, дні, може й місяці, коли затяжний смукот гнітив мене. Але пробивались рятувальні проблески надії і відчуття, що добра доля не обминула мене, що моє покоління успадкувало незмірний скарб, котрий живитиме нас протягом нашого життя. Приймаю очі й бачу (дійсно бачу), немовби чарівна казка..., вертаюся у своє дитинство, тримаю татову руку і підношуся по стрімких масивних, мармурових сходах. "Це наш пантеон - споруджений в діяспорі для нас і для вас, щоб ми пам'ятали, шанували, щоб ми надихались...і надихали грядущих. Тут увіковічені наші предки - древні князі, королі, гетьмани, генерали...а тут знаходяться "Києво-Печерський Патерик", "Подорожжі ігумена Данила", літописи...там зберігаються твори Котляревського, Шевченка, Франка, Лесі Українки...а тут Стефаника, Кобилянської, Мартовича, Гриневичевої... ось твори Тичини, Сосюри, Вишні...а там Карпенка-Карого, Куліша..."

Кожна постать, кожна подія, кожний славний чи геройський подвиг - урочисто і люблячо встановлений в мармуровий пантеон. Недавно, перегортаючи пожовклі сторінки одного альбому, потрапив на летючку. Вона пригадала мені коли, як і чому Гетьман Іван Виговський був встановлений в пантеон велетнів нашого народу: "У 300-ту Річницю перемоги України над Москвою під Конотопом, відділ ООЧСУ в Бінггемтоні Н.Й., при участі ОВФ з Бофало, Рочестер, Сиракюз, Ютика, уряджує в суботу дня 25-го липня 1959 року - Конотопську Ватру Перемоги". А крихкий вирізок з неотожненої газети описує святкування: "На годину перед початком маніфестації під судом, дівчата в народному вбранні роздавали по головних вулицях міста англомовні летючки..."

"...і вполудне під звуки маршу що його виконала духовна оркестра Осередку СУМА з Бофало" вийшов мейор міста... "Оркестра відіграла американський та український гимни...На ступнях перед гол. входом до суду, у рядах стали сумівці і ООЧСУ-івці зі своїми американськими, національними та організаційними прапорами...З промовами виступили...та мейор міста Джан Бирнс". "Із ряду юнаків-бігців виступив із смолоскипом..., звертаючися до мейора із словами 'Достойний Пане Мейоре! Я прошу Вас запалити цей смолоскип, символ свободи, який ми перенесемо штафетою бігців на місце нашого свята. Ми віримо, що це полум'я свободи ніколи не погасне в наших серцях і що ми зможемо принести волю нашій рідній Україні'.

Мейор Дж. Бирнс запалив смолоскип, а юнак побіг з горючим смолоскипом центральною вулицею. Траса штафети, довжиною 12 миль, проходила головними залюдненими вулицями...Усі бігці штафети це 13 - 21-річні юнаки. Треба зазначити, що виховники з ділянки спорту почали серйозно тренувати бігців ще три місяці до свята. Хлопці добре обізналися з трасою штафети. Треба подивляти юнаків. Вони з святочним наставленням приготувалися до завдання нести Смолоскип Свободи."

Добігши до місця святкування останній бігун "запалив смолоскипом символічний 'Вічний Вогонь Свободи'. Під звуки гимну вивішено на щогли американський та український прапори. Отець Тит Лазор, ЧСВВ, відслужив молебень до Найсвятішого Серця Христового в наміренні українського народу. Після обідньої перерви, йшла мистецька програма..." У перерві мистецької частини відчитано телеграми від відомих сенаторів Кенет Кітінга і Джейкоб Джевитса. "О год. 8 веч., голова Відділу ООЧСУ в Бінггемтоні покликав Президію..." відчитано "кілька листів з привітаннями (м.і. від губернатора Н.Й. стейту, Роккефелера)" та відчитано "текст резолюції, який учасники свята прийняли аклямацією. Проф. М. Чировський виголосив дуже цікаву доповідь..." На закінчення політичної частини свята юнаки урочисто запалили символічну "Ватру Перемоги".

Дорогий Тату, в десятю річницю відходу у вічність закриваю очі й бачу твою милу, осяйну постать. З неї далі випромінює мудрість і мужність, стійкість і принциповість, жертвенність і чесність. Дякую за чисте полум'я переданого смолоскипа. Згадую також твоїх померлих співробітників-однодумців (ти того би хотів) - інж. Євген Винник, проф. Феданків, мгр Гірний... Дякую за пантеон великих синів і доньок нашого народу. В ньому зберігається пам'ять про тих, що працювали для добра і величі, що віддавали свої сили, свою творчість і, як треба було, своє життя для українського народу.

На кінець, дарую тобі уривок з поеми "Хлібороб" Бориса Грінченка. Ти любив твори Василя Стефаника і на "старість" сам любив обробляти землю, садити...

*Я убогий родивсь і в ті дні,
Як вмирать доведеться мені,
Тільки горе на стомлені руки
Та ще серце, зотліле з муки,
Я зложу у дубовій труні.*

*Невелике я поле зорав,
Та за плугом ніколи не спав,
Що робив, те робив я до краю,
І всю силу, що мав я і маю,
На роботу невпинну клав.*

*Мої діти - дочка і сини,
Усі вкупі зібравшись, вони
Як почнуть до обіду сидати,
Будуть хліб, що придбав я, ламати
І згадають мене у труні.*

*І зате, що, працюючи, зміг
Згодувати і виховати їх,
То про мене їх згадка не згине, -
Після мене ще довгі години
Моє діло не вмере серед їх.*

*Так, я вбогий родивсь, та в ті дні,
Як вмирать доведеться мені,
То не сором натовлені руки,
І се серце, зотліле з муки,
Положити в дубовій труні.*

Володимир Курило
9-го жовтня 2005р.

В Сороковий День Смерти
улюбленого і незабутнього
ТАТА, ДІДА, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

РОМАНА БОЙКА

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

18 жовтня 2005 р. о год. 7:45 ранку
в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж.

ПОДЯКА

Цією дорогою складаємо глибоку подяку парохів церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж. о. Леоніду Малькову за уділення Святих Тайн, за похоронні відправи і за теплі слова у прощальних проповідях.

У цей найтяжчий час нашого життя сердечно дякуємо усім тим, що висловили своє співчуття особисто, листовно і телефонічно.

Усім рідним, приятелям і знайомим ми вдячні за молитви, за квіти і вінки, Божественні Літургії, пожертви на Сироти в Україні і на церкву Покрови св. Богородиці в с. Підгайчики та за присутність у похоронних відправах, а зокрема тим, які відпровалили нашого Тата, Діда, Брата і Вуйка на дорогу вічності, віддаючи Йому пошану і облегушуючи цією останньою прислугою нам біль розлуки з ним.

Хай Всевишній Господь винагородить Вас щедрими ласками
за пам'ять і добре серце!

Діти - БОРИС
ХРИСТИНА БОЙКО-КІРА
ІРЕНА з мужем МИХАЙЛОМ ЯБЛОНСЬКИМ
Внуки - ЛЕСЯ і АДАМ БОЙКО
РОМАН, МИХАЙЛО і АНДРЕЯ ЯБЛОНСЬКІ

Повідомляємо, що в понеділок, 10 жовтня 2005 р.
відійшла у вічність на 82-му році життя

бл. п.

ЮЛІЯ ДИТИНЯК

нар. в Україні, 57 років прожила у Картереті, Н. Дж.

Покійна була членкою української католицької церкви св. Марії у Картереті, членкою Союзу Українок Америки, УККА та Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ).

ПАНАХИДА ВІДБУЛАСЯ у вівторок, 11 жовтня 2005 р. в Chubenko Funeral Home в Картереті.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ ВІДБУЛИСЯ в середу, 12 жовтня 2005 р. в українській католицькій церкві св. Марії в Картереті, а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік - ВОЛОДИМИР (разом прожили 60 років)
доньки - ІРЕНА РЕЙНІ
- СТЕФАНІЯ ПЛОСКІ з чоловіком ЗЕНОНОМ
син - АНДРІЙ
внуки - КРИСТІ, АДРІЯНА, КАТЕРИНА, ВІКТОРІЯ
сестра - РОМКА, Україна.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів можна складати пожертви на Союз Українок Америки
с/о Funeral Home ,

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п.
ІВАНА НАГОРНЯКА

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

буде відправлена

в неділю, 30 жовтня 2005 р., о год. 8:45ранку
в церкві св. Стефана в Томс Рівер, Н.Дж.

Просимо згадати нашого Покійного
в своїх молитвах.

Дружина НАДЯ з родиною

У глибокому смутку повідомляємо, що 6 вересня 2005 р. в Нью-Йорку
відійшов у вічність на 50-му році життя

бл. п.
ІВАН БОГДАН КАДИЛЯК

нар. 27 січня 1955 р. у Нью-Йорку

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 10 вересня 2005 р. в укра-
їнській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтар
св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., де був похований по-
руч його батька бл. п. Івана Кадиляка.

У смутку залишилися:

мама – АННА КАДИЛЯК
сестра – МАРІЯННА КЛЕБАН з чоловіком МИРОНОМ
та дітьми МАРУСЕЮ і ПЕТРОМ.

Вічна йому пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього в суботу, 26 лютого 2005 р. відійшов
у вічність наш найдорожчий і незабутній
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

св. п.
ДАНИЛО СЛОБОДЯН

Родина Покійного складає щирю подяку приятелям та знайомим, які своєю при-
сутністю на похоронних відправах і теплими словами співчуття допомогли нам в
цей неймовірно тяжкий для нас час.

Дякуємо о. Володимирові Пісо, парохів церкви Пресвятої Трійці в Кергонксоні,
Н.Й. за відправи Панахиди, Святої Літургії та похорону.

Наша щира подяка п. М. Вітенкові та членам хору за спів на всіх відправах.

Дякуємо Congressman Maurice Hinchey за участь в Панахиді і за такі теплі сло-
ва прощання бл. п. Данила.

Щира подяка за прощальні слова д-ві Романові Барановському, д-ві Стефанії
Барановській, проф. Володимирові Бакумові, п. Олі Равлюк і п. Льолі Савеській.

Щира подяка предсідникові Українського Народного Союзу Стефанові Качарає-
ві за участь в похоронних відправах.

Дякуємо управі Союзівки, Несторові Паславському і Соні Семанишин за влаш-
тування трапези.

Сердечно дякуємо Олі і Зеньові Савчукам за поміч і поради в часі недуги і похо-
рону бл. п. Данила.

Дякуємо всім, хто письмово чи телефонічно зложив нам свої співчуття.

Щира подяка за пожертви на Служби Божі, добродійні цілі та за прислані квіти.

Дружина ГАНЯ з родиною

КВІТИ НАДІСЛАЛИ:

Український Народний Союз, Союзівка, Harry & Anne Slobodian, Chris & S.
Lester, O і O. Бодрій з родиною, S. & E. Polewchak, Mary Jane Sedorowith, Lions Club
First Aid Squad Veterans, S. Eckert.

НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:

С. Шпак, В. С. Дутки, Р. Слободян, О. Савчук, О. і Е. Кейбіда, Dr M. S. Hahn, F. &
M. Sonte.

НА ПАТРІАРШИЙ СОБОР В КИЄВІ зложили:

К. Лонкевич, 95-ий Відділ СУА, д-р Р. і С. Барановські, Я. і І. Лесіви, С. і Д. Кизи-
ви, О. Равлюк, М. і М. Заяць, З. Ковальська, М. і Р. Кайд, В. і О. Дудинські, Т. і Ю.
Цюваники, Х. і С. Головаті, Т. Паш, Р. і О. Винники.

НА ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ зложили:

Проф. В. і О. Бакуми, Т. Кузмин, Л. Савеська, А. Шепко, д-р Р. і С. Барановські,
В. і К. Вальчуки, М. Варан, д-р О. і М. Морози, З. Бундзяк, Р. Савчук, Н. Савчук, О. і
О. Кузми, д-р М. і Г. Лебедовичі, М. і Г. Волошини, Л. і Р. Кручові, д-р С. і Р. Слобо-
дьяни, О. і О. Бедрії.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ зложили:

У. і В. Дячуки, О. Ленець з родиною, С. Семанишин, О. і З. Савчуки, М. Кокорудз,
Д. Барон, М. і М. Базарки, Л. і Н. Вілсон (Wilson), І. Денисенко, М. Проскуренько, І. С.
Вельгаш, О. і Т. Зазулі, Ю. і М. Граби, Д. і А. Мерлі, Н. Сохан, д-р А. Чопек, Л. і М. Ба-
зарі, С. Барусевич, А. Полевчак, А. Моравська, В. і А. Іващенко.

KERHONKSON ACCORD FIRST AID SQUAD:

Linda Cahill, P. & S. Castelli, M. Giambone, Valley View School, S. & S. Castelli, C.
Семанишин, В. і П. Савеські, Н. і Е. Оприски, С. і Р. Гаврилюки.

ПОДЯКА

25 липня 2005 р. в Нью-Йорку відійшла у вічність наша найдорожча
МАМЦЯ, БАБЦЯ, БРАТОВА, СТРИЯНКА, ТЕТА і КУЗИНКА

бл. п.
ГЕНОВЕФА ШЕВЧУК

Щиро дякуємо Всім, що прийшли помолитися і попрощати на вічний
спочинок нашу дорогу Покійну та взяли участь у похоронних відправах.

Дякуємо й тим усім, котрі з різних причин не могли прийти, але були
присутні духом.

Нехай Господь огорне усіх Своїми Ласками.

Дякуємо за всі вияви співчуття – особисті, телефонічні й писемні.

Наша щира подяка Високопреподобним отцям Василіянам, Христофо-
рові Войтині, Марійові Дачишенові і Вернардові Панчукові за духовну
опіку і відправлення Парастасу, Панахиди і похорону, та за щирі теплі
слова.

Марійській Дружині при церкві св. Юра сердечна подяка за відмов-
лення вервиці у похоронному заведенні Яреми.

Також щира подяка за квіти, які прислали слідувачі родини чи орга-
нізації: Ілля Шевчук з родиною, родина Гаврилюків, родина Лозинських
та співпрацівники дітей Покійної.

Окрема щира подяка всім, що зложили пожертви на численні св.
Літургії за Покійну та на школу св. Юра в Нью-Йорку.

НА ШКОЛУ СВ. ЮРА зложено і доручено 3.020 дол., які дарували сліду-
ючі особи:

1,000 дол.	Богдан і Маруся Чабани;
по 500	Юра і Марта Шевчуки, Патрикій і Ольга О'Квин;
200	Ілля і Марія Шевчуки;
по 100	Ярослав і Галина Оберишини, Володимир і Катерина Во- ловодюки, Марія Бакалець, Стефан і Віра Бирнс, Володи- мир Шевчук і Софія Білінська, Роман і Марія Микити, Софія Сагаш;
50	працівники Клініки св. Вінкентія;
40	Юрій Рибак і Анна Ортинська;
30	Христина Дзюба-Бравн.

Нехай Предобрий Господь винагородить
усіх своїми ласками!

МАРУСЯ ЧАБАН
ЮРА ШЕВЧУК
ОЛЬГА О'КВИН
з родинами

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЛОНГІН СТАРУХ
Професійний продавець
забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.
tel.: 800-673-5150 • 845-626-2058
e-mail: lvstaruch@aol.com

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OXSANA TRYTJAK
Licensed Agent

Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

УКРАЇНСЬКИЙ ІМІГРАЦІЙНИЙ ЦЕНТР
PALLADA International

ВСІ ВИДИ ІМІГРАЦІЙНИХ СПРАВ
Оформлення Заяв на Потерію
Зеленої Картки
98 Second Avenue, 2nd Floor, New York, NY 10003
Tel.: (212) 387-8683 • (212) 228-3029

FATA MORGANA

Музика для всіх: весілля, забава, концерти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

КАРДІОЛОГ

ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD. FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.

Єдиний україномовний „Interventional“ кардіолог в NY і NJ.

НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ

Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах

776 E. Third Ave.
Roselle, NJ 07203
(908) 241-5545

1432 Hylan Blvd.
Staten Island, NY 10305
(718) 351-9292

LAW OFFICES OF

ZENON B. MASNYJ, ESQ.

Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop-closings)
- Репрезентування комерційної діяльності
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіційні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002

(Тільки за попереднім домовленням)

МОЖНА НАБУТИ

ВІДЕО АПОН-2011
14-та РІЧНИЦЯ

НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ – КОНЦЕРТ
НА МАЙДАНІ – КИЇВ, 24 СЕРПНЯ 2005
Ціна 25 дол., 1 касета в подарунок
Aron Record Company
P. O. Box 3082, Long Island City, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ДАНТИСТ

д-р МАРУСЯ КУШНІР

- Високоякісне лікування і відновлення зубів для усієї родини.
- Косметична дантистика
- „Implant“ - нарощування зубів.

Лікар приймає за попереднім домовленням.

120 Millburn Ave., Suite M-4,
Millburn, NJ 07041 • Тел.: (973) 467-9876

fregata TRAVEL SERVICE, INC.

250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220

ECONOMY AIRLINE
TICKETS FROM USA TO
KYIV, LVIV, ODESA
and WARSAW

Restrictions Apply

КАРПАТИ

Export

Import Ltd.

KARPATY TRAVEL

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4

1-800-265-7189

в Торонто (416) 761-9105

e-mail: nsemczys@aol.com

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ

НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата
в Україну, Польщу та інші держави

ПОДОРОЖНІ
ПОСЛУГИ

ВІЗИ • АВІАКВИТКИ

ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ

НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ

Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!